

EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA

BANKOVÝ DOHLAD

Príručka dohľadu SSM

Európsky bankový dohľad:
fungovanie jednotného mechanizmu
dohľadu a postup dohľadu

Táto publikácia už nie je
aktuálna. Aktuálna verzia je na
[internetovej stránke bankového
dohľadu](#).

BANKENTOEZICHT

Marec 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDŽIBA

BANKŮ PRIEŽIŮRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

BANKENAUF SICHT

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILLSYN

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Obsah

Účel príručky dohľadu	3
Úvod	3
Vyhlásenie o úlohách	4
Strategické zámery Eurosystemu a jednotného mechanizmu dohľadu	4
Organizačné zásady Eurosystemu a jednotného mechanizmu dohľadu	6
1 Fungovanie jednotného mechanizmu dohľadu	8
1.1 Organizácia SSM	8
1.2 Prevádzková štruktúra ECB	10
1.3 Prijímanie rozhodnutí v rámci SSM	17
1.4 Spolupráca s ďalšími inštitúciami a orgánmi	31
2 Cyklus dohľadu	42
2.1 Účasť na tvorbe nariadení a pravidiel v oblasti dohľadu	43
2.2 Určovanie a vývoj metodík a štandardov	44
2.3 Výkon bežného dohľadu	46
2.4 Zdokonaľovanie európskeho bankového dohľadu	46
3 Výkon dohľadu SSM v rámci všetkých dohliadaných inštitúcií	50
3.1 Posudzovanie žiadostí o povolenie v prípade navrhovaného nadobudnutia kvalifikovaných účastí v úverovej inštitúcii a passporting	51
3.2 Hodnotenie významnosti inštitúcií	59
4 Dohľad nad významnými inštitúciami	62
4.1 Strategické a operačné plánovanie	62
4.2 Rizikové analýzy na identifikáciu a hodnotenie kľúčových rizík a zraniteľných miest	67
4.3 Zber dohľadových údajov	69
4.4 Hodnotenie vhodnosti členov riadiacich orgánov (hodnotenie odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti)	74
4.5 Výkon priebežného dohľadu	79

4.6	Výkon hodnotení SREP	82
4.7	Priebežné monitorovanie interných modelov	90
4.8	Výkon kontrol na mieste	92
4.9	Posudzovanie žiadostí a oznámení ad hoc	92
4.10	Prevencia a riadenie krízových situácií	98
4.11	Dohliadacie právomoci, donucovacie opatrenia a sankcie	101
4.12	Hodnotenie akceptovateľnosti a monitorovanie systémov inštitucionálneho zabezpečenia	109
5	Dohľad nad menej významnými inštitúciami	110
5.1	Monitorovanie postupov dohľadu príslušných vnútroštátnych orgánov	111
5.2	Vývoj štandardov dohľadu nad menej významnými inštitúciami	112
5.3	Poskytovanie analytickej a metodologickej podpory	113
5.4	Monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami a sektormi menej významných inštitúcií	115
	Slovník pojmov	122
	Skratky	126

Účel príručky dohľadu

Príručka dohľadu opisuje organizačné usporiadanie jednotného mechanizmu dohľadu (Single Supervisory Mechanism – SSM) a vymedzuje metodiky, procesy a postupy bankového dohľadu v eurozóne. Zároveň objasňuje spôsob spolupráce SSM s ďalšími orgánmi v širšom inštitucionálnom rámci.

Príručka najskôr opisuje usporiadanie SSM a spôsob plnenia úloh dohľadu a následne podrobnejšie rozvádza výkon dohľadu v praxi.

Príručka dohľadu nie je právne záväzným dokumentom, nestanovuje nové regulačné požiadavky a nijakým spôsobom nenahrádza zákonné požiadavky stanovené v príslušných platných právnych predpisoch EÚ. Stanovuje postup, ktorý SSM uplatňuje pri plnení svojich úloh v oblasti dohľadu. SSM má právomoc sa v dostatočne odôvodnených prípadoch od všeobecných pravidiel stanovených v tejto príručke odkloniť. Zvolený odlišný postup však musí byť v súlade so všeobecnými zásadami práva EÚ, predovšetkým pokiaľ ide o rovnaké zaobchádzanie, proporionalitu a legitímne očakávania dohliadaných subjektov. Takýto postup je v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, ktorá interné pokyny ako je táto príručka definuje ako pravidlá, od ktorých sa môžu inštitúcie EÚ v opodstatnených prípadoch odkloniť. Napríklad odsek 209 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 28. júna 2005 v spojených veciach C-189/02, C-202/02, C-205/02 až C-208/02 a C-213/02: *Súdny dvor už v rámci rozhodovania vo veci interných opatrení prijatých administratívou rozhodol, že síce nemôžu byť kvalifikované ako právne pravidlá, ktoré musí administratíva za každých okolností dodržiavať, avšak napriek tomu predstavujú pravidlá, od ktorých sa administratíva nemôže v individuálnom prípade odkloniť bez uvedenia dôvodov, ktoré sú v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania. Tieto opatrenia teda predstavujú akt všeobecnej povahy, ktorého nezákonnosti sa dotknutí úradníci a zamestnanci môžu dovolávať na podporu žaloby podanej proti individuálnym rozhodnutiam prijatým na ich základe.*

ECB túto príručku, zostavenú v spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, vydáva v rámci svojej politiky transparentnosti.

Úvod

Jednotný mechanizmus dohľadu bol zriadený ako prvý pilier európskej bankovej únie, ktorú ďalej tvorí jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií (Single Resolution Mechanism – SRM) a v súčasnosti prerokovaný európsky systém ochrany vkladov (European Deposit Insurance Scheme – EDIS). Základom týchto troch pilierov je jednotný súbor pravidiel, ktorý platí pre všetky krajiny EÚ. Cieľom európskeho bankového dohľadu je prispieť k bezpečnosti a odolnosti úverových inštitúcií a stabilite finančného systému zabezpečením vysokého štandardu

bankového dohľadu v celej eurozóne a jeho konzistentným výkonom v prípade všetkých bánk.

Európska centrálna banka (ECB), ktorá nesie konečnú zodpovednosť, svoje úlohy dohľadu vykonáva v rámci SSM zloženého z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov. Táto štruktúra umožňuje vykonávať účinný a konzistentný dohľad nad všetkými dohliadanými subjektmi v eurozóne a zároveň v plnej miere využívať výhody miestneho a špecifického know-how, ktorým disponujú vnútroštátne orgány dohľadu.

Na základe úloh, ktoré ECB zverili európske legislatívne orgány, orgány SSM vypracovali vyhlásenie o úlohách jednotného mechanizmu dohľadu a stanovili príslušné zásady dohľadu.

Vyhlásenie o úlohách

Vyhlásenie o úlohách
Strategické zámery
Organizačné zásady

ECB vykonáva svoje úlohy dohľadu v rámci SSM zloženého z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov. ECB zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie SSM, s cieľom vykonávať intruzívny a účinný bankový dohľad, ktorý prispieva k bezpečnosti a odolnosti bankového systému a stabilite finančného systému.

Pri dosahovaní našich cieľov pripisujeme v SSM maximálnu dôležitosť dôveryhodnosti a zodpovednosti. Pri plnení našich úloh postupujeme transparentne a v plnej miere dodržiavame príslušné požiadavky dôvernosti. Usilujeme sa o účinnú komunikáciu s občanmi Európy. Naše vzťahy s európskymi a vnútroštátnymi orgánmi udržiavame v plnom súlade s príslušnými právnymi predpismi s náležitým ohľadom na zásadu nezávislosti.

Vytvárame systém dohľadu, ktorý spĺňa najvyššie medzinárodné štandardy. Politiky EÚ týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad bankami budeme vykonávať jednotným a účinným spôsobom. Budeme pritom vychádzať z rámca najlepších postupov nezávislého a perspektívneho dohľadu, ktorý je založený na hodnotení rizík. Rešpektujeme zásadu proporcionality, jednotnosť a integritu vnútorného trhu a verejný záujem. Dodržiavame zásady správneho riadenia a pri plnení našich úloh postupujeme v duchu spolupráce a tímovej práce.

Strategické zámery Eurosystemu a jednotného mechanizmu dohľadu

Uznávaná autorita v menových a finančných záležitostiach

Vychádzajúc zo svojho pevného právneho základu, nezávislosti a vnútornej súdržnosti Eurosystem – centrálny bankový systém eurozóny – pôsobí ako menový orgán eurozóny a popredná finančná autorita plne uznávaná v Európe i za jej hranicami. V rámci plnenia svojho hlavného cieľa, ktorým je udržiavanie cenovej

stability, bude Eurosystem uskutočňovať potrebné ekonomické a menové analýzy a prijímať a vykonávať príslušné menovopolitické opatrenia. Zároveň bude vhodným a účinným spôsobom reagovať na menový a finančný vývoj.

Finančná stabilita a finančná integrácia v Európe

V rámci Eurosystemu a jednotného mechanizmu dohľadu (SSM) sa snažíme chrániť finančnú stabilitu a presadzovať finančnú integráciu v Európe v spolupráci so zavedenými inštitucionálnymi štruktúrami. V tomto smere sa budeme aktívne podieľať na tvorbe politík, ktoré sú pevným základom finančnej stability v Európe i vo svete.

Zodpovednosť, nezávislosť, dôveryhodnosť, úzky kontakt s občanmi Európy

V rámci Eurosystemu a SSM pripisujeme maximálnu dôležitosť dôveryhodnosti a zodpovednosti. Pri plnení našich úloh budeme postupovať transparentne a v plnej miere dodržiavať príslušné požiadavky dôvernosti. Usilujeme sa o účinnú komunikáciu s občanmi Európy. Vzťahy s európskymi a vnútroštátnymi orgánmi udržiavame v plnom súlade s ustanoveniami zmlúv s náležitým ohľadom na zásadu nezávislosti. V tomto smere budeme pozorne sledovať zmeny a vývoj na peňažnom a finančnom trhu a budeme zohľadňovať verejný záujem a potreby trhu.

Spoločná identita, jasne vymedzené úlohy a zodpovednosti a správne riadenie

V rámci Eurosystemu a SSM sa snažíme upevňovať spoločnú identitu v rámci jasne vymedzených úloh a zodpovedností všetkých účastníkov. Eurosystem i SSM budú v tomto smere stavať na potenciáli a vysokej zaangažovanosti všetkých členov, ako aj na ich odhodlaní a vôli dosiahnuť zhodu. Eurosystem a SSM sa taktiež zaväzujú dodržiavať zásady správneho riadenia a uplatňovať účinné a efektívne organizačné štruktúry a pracovné postupy.

Najlepšie postupy v oblasti bankového dohľadu; rovnaké zaobchádzanie a rovnaké podmienky pre všetkých

Rámec dohľadu v SSM budeme hodnotiť podľa najvyšších medzinárodných štandardov. Pri tvorbe rámca najlepších postupov v oblasti bankového dohľadu vo všetkých zúčastnených členských štátoch budeme vychádzať z osvedčených postupov v jednotlivých krajinách, pričom budeme ťažiť z nášho prehľadu o všetkých inštitúciách. SSM zabezpečí súlad s jednotným súborom pravidiel a príslušnými zásadami a postupmi dohľadu, čím zaručí rovnaké podmienky a rovnaké zaobchádzanie pre všetky dohliadané inštitúcie.

Prístup založený na hodnotení rizík a proporcionalita; opatrenia dohľadu

Bankový dohľad v rámci SSM bude pružný a založený na hodnotení rizík, pričom jeho rozhodnutia budú vychádzať z posúdenia situácie a perspektívneho kritického hodnotenia. Bude zohľadňovať pravdepodobnosť zlyhania inštitúcií alebo jednotlivých inštitúcií i prípadný vplyv takéhoto zlyhania na finančnú stabilitu. V postupoch dohľadu v rámci SSM sa bude uplatňovať zásada proporcionality, tzn. intenzita dohľadu bude prispôbena systémovému významu a rizikovému profilu dohliadaných bánk. Prístup SSM umožňuje efektívne a včasné uplatnenie opatrení dohľadu a dôsledné monitorovanie odozvy úverových inštitúcií.

Organizačné zásady Eurosystému a jednotného mechanizmu dohľadu

S náležitým ohľadom na zásadu decentralizácie v prípade Eurosystému platia tieto zásady:

Účasť

Všetci členovia Eurosystému a jednotného mechanizmu dohľadu (SSM) sa budú zo strategického i prevádzkového hľadiska podieľať na plnení svojich úloh.

Spolupráca

Všetci členovia Eurosystému a SSM budú plniť všetky svoje funkcie v duchu spolupráce a tímovej práce.

Transparentnosť a zodpovednosť

Všetci členovia Eurosystému a SSM budú konať transparentne a budú niesť plnú zodpovednosť za účinnosť všetkých svojich funkcií.

Vymedzenie európskych a národných činností

Činnosti národných centrálnych bánk a príslušných vnútroštátnych orgánov na európskej úrovni budú jasne vymedzené a odlišené od činností, ktoré vykonávajú na národnej úrovni.

Súdržnosť a jednota

Pri plnom rešpektovaní právneho postavenia svojich členov bude Eurosystém konať ako súdržný a jednotný subjekt a jednotný mechanizmus dohľadu ako súdržný a koordinovaný subjekt. Eurosystém i SSM budú každý vystupovať ako tím a vyjadrovať sa jednotne, s cieľom udržiavať úzky kontakt s občanmi Európy.

Výmena zdrojov

Členovia Eurosystému a SSM budú podporovať vzájomnú výmenu personálu, vedomostí a skúseností.

Účinné a efektívne rozhodovanie

Spoločným znakom všetkých rozhodovacích a poradných procesov v rámci Eurosystému i SSM bude účinnosť a efektívnosť. Pri rozhodovaní sa bude klásť dôraz na analýzu a argumentáciu, ako aj na možnosť vyjadrenia rôznych názorov.

Hospodárnosť, výkonnosť a metodika

Členovia Eurosystému a SSM budú obozretne hospodáriť so všetkými zdrojmi a v rámci svojej činnosti budú presadzovať účinné a hospodárne riešenia.

Eurosystém a SSM budú vyvíjať systémy kontroly a ukazovatele výkonnosti, ktoré umožnia hodnotiť plnenie ich funkcií a cieľov.

Budú sa využívať a priebežne zdokonaľovať porovnateľné spôsoby hodnotenia a vykazovania nákladov.

Využívanie synergií a vylúčenie duplicity

Plne rešpektujúc oddelenie úloh v oblasti menovej politiky od úloh v oblasti dohľadu sa budú v rámci Eurosystému i SSM hľadať a v reálnej miere využívať možnosti synergií a úspor z rozsahu.

Cieľom bude vyhýbať sa neúčelnej duplicite práce a zdrojov i nadmernej a neefektívnej koordinácii. Na tento účel sa budú aktívne využívať organizačné možnosti, ktoré zabezpečujú účinnosť, efektívnosť a včasnú reakciu, pričom sa bude prostredníctvom intenzívneho využívania existujúcich zdrojov čerpať z dostupných skúseností.

Pri externom zabezpečovaní podporných funkcií a činností Eurosystému budú platiť rovnaké kritériá, pričom sa bude prihliadať na otázky bezpečnosti.

1 Fungovanie jednotného mechanizmu dohľadu

1.1 Organizácia SSM

1.1.1 Rozdelenie úloh medzi ECB a príslušné vnútroštátne orgány

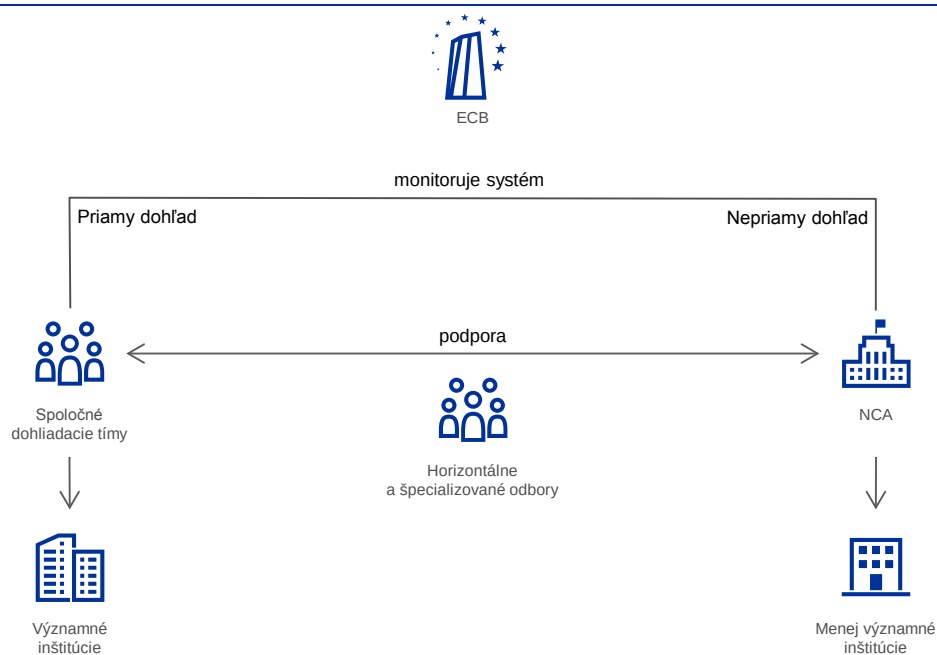

Nariadenie o SSM, články 6, 14 a 15

SSM zodpovedá za bankový dohľad v zúčastnených členských štátoch. V záujme účinného dohľadu sú úlohy a zodpovednosti v oblasti dohľadu rozdelené medzi ECB a príslušné vnútroštátne orgány podľa významnosti dohliadaných subjektov. V prípade všetkých subjektov podliehajúcich dohľadu SSM sa uplatňuje jednotný postup dohľadu.

Diagram 1

Rozdelenie úloh v rámci SSM

Zdroj: Bankový dohľad ECB.

V rámci SSM vykonáva ECB v spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi priamy dohľad nad všetkými inštitúciami, ktoré sú zaradené medzi významné (tzv. významnými inštitúciami). Pravidelne aktualizované [zoznamy významných a menej významných inštitúcií](#) sa zverejňujú na internetovej stránke bankového dohľadu ECB. Príslušné vnútroštátne orgány vykonávajú priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami za monitorovania ECB. Za určitých podmienok môže priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami prevziať ECB.

SSM sa taktiež podieľa na dohľade na cezhraničnými inštitúciami a skupinami, buď ako domovský orgán dohľadu alebo ako hostiteľský orgán dohľadu prostredníctvom kolégií orgánov dohľadu. Ako orgán bankového dohľadu sa SSM zároveň podieľa na doplnkovom dohľade nad finančnými konglomerátmi.

Rozhodnutia dohľadu v rámci SSM vypracúva Rada pre dohľad, ktorú tvoria zástupcovia ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov, a na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu (bližšie opísaného v časti 1.3.2) tieto rozhodnutia schvaľuje Rada guvernérov.

1.1.2

Zodpovednosť

Nariadenie o SSM, články 20 a 21

Rozhodnutie ECB o prístupe verejnosti k dokumentom ECB v držbe príslušných vnútroštátnych orgánov (ECB/2015/16)

Usmernenie ECB, ktorým sa ustanovujú zásady etického rámca pre jednotný mechanizmus dohľadu (ECB/2015/12)

Zodpovednosť je nevyhnutným predpokladom transparentnosti, legitímnosti a nezávislosti rozhodnutí dohľadu. Za spôsob výkonu jej úloh v oblasti dohľadu možno voči ECB vyvodzovať zodpovednosť. Rozhodnutia, ktoré sa priamo dotýkajú jednotlivých inštitúcií, je možné podrobiť internej revízii [administratívnym revíznym výborom](#) (Administrative Board of Review – ABoR). Takisto ich možno napadnúť na [Súdnom dvore](#) Európskej únie. V prípade odporovania rozhodnutí príslušných vnútroštátnych orgánov v súvislosti s menej významnými inštitúciami sú príslušnými vnútroštátne sudy. Za svoju činnosť v oblasti dohľadu sa ECB občanom Európy zodpovedá aj prostredníctvom Európskeho parlamentu, a v určitom rozsahu aj prostredníctvom národných parlamentov, ako aj prostredníctvom [Rady EÚ](#). Existujú štyri hlavné línie politickej zodpovednosti ECB:

1. Predseda Rady pre dohľad sa zúčastňuje na pravidelných *vypočutiach a ad hoc výmenách názorov* v Európskom parlamente a v Euroskupine za prítomnosti predstaviteľov všetkých členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na SSM. Predsedu alebo iného člena Rady pre dohľad spolu s predstaviteľom príslušného vnútroštátneho orgánu si tiež môže predvolať národný parlament.
2. ECB predkladá Výboru Európskeho parlamentu pre hospodárske a menové veci záznamy z rokovaní všetkých zasadaní Rady pre dohľad vrátane súhrnných a prehľadných správ z diskusií Rady pre dohľad a anotovaného zoznamu rozhodnutí.
3. Poslanci Európskeho parlamentu a členovia Euroskupiny môžu predsedovi Rady pre dohľad adresovať písomné otázky. ECB je tiež povinná odpovedať na pripomienky a otázky, ktoré jej adresujú národné parlamenty.
4. Európskemu parlamentu, Rade EÚ, Euroskupine, Európskej komisii a národným parlamentom ECB predkladá verejne dostupnú [výročnú správu](#) o výkone úloh v oblasti dohľadu.

Rámec zodpovednosti ECB je podrobnejšie opísaný v nariadení o jednotnom mechanizme dohľadu, v [medziinštitucionálnej dohode](#) medzi Európskym parlamentom a ECB a v [memorande o porozumení](#) medzi Radou EÚ a ECB.

Európska komisia navyše každé tri roky zverejňuje správu o uplatňovaní nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu s osobitným dôrazom na monitorovanie jeho prípadného vplyvu na plynulé fungovanie vnútorného trhu. Európsky dvor audítorov má právomoc posudzovať prevádzkovú efektívnosť riadenia ECB (časť 1.4.5) a Medzinárodný menový fond (MMF) uskutočňuje pravidelné revízie v rámci programu hodnotenia finančného sektora (Financial Sector Assessment Programme – FSAP) (časť 1.4.6).

1.2 Prevádzková štruktúra ECB

1.2.1 Organizácia bankového dohľadu ECB

Nariadenie o SSM, článok 25

Rozhodnutie ECB, ktorým sa vykonáva zásada oddelenia funkcie menovej politiky od funkcie dohľadu ECB (ECB/2014/39)

Zásada oddelenia funkcií

Rada EÚ a Európsky parlament v reakcii na finančnú krízu poverili ECB úlohami v oblasti dohľadu. Pre ECB prevzatie týchto úloh znamenalo rozšírenie jej pôvodnej menovopolitickej funkcie. S cieľom zabrániť konfliktom záujmov medzi úlohami v oblasti menovej politiky a úlohami v oblasti dohľadu musí ECB zabezpečiť oddelenie týchto úloh tak, aby sa každá z funkcií vykonávala v súlade s príslušnými cieľmi.

ECB má nezávislú [Radu pre dohľad](#), ktorá predkladá návrhy rozhodnutí dohľadu [Rade guvernérov](#). Rada guvernérov môže návrhy rozhodnutí prijať alebo voči nim vzniesť námietky, no v zásade ich nemôže zmeniť. Rokovania Rady guvernérov o otázkach dohľadu sú okrem toho striktne oddelené od rokovaní o iných záležitostiach, majú samostatný program a zasadania.

Súčasťou zásady oddelenia funkcií sú aj pravidlá výmeny informácií medzi týmito dvoma funkciami ECB. Dôverné informácie sa môžu zdieľať len v opodstatnených prípadoch, bez ohrozenia cieľov jednej alebo druhej politickej oblasti. O právach prístupu k dôverným informáciám rozhoduje [Výkonná rada](#).

Oddelenie funkcií na úrovni zamestnancov sa dosiahlo zriadením štyroch generálnych riaditeľstiev zodpovedných za mikroprudenciálny dohľad a generálneho riaditeľstva sekretariátu Rady pre dohľad (Directorate General Secretariat to the Supervisory Board – DGSSB), ktoré funkčne podliehajú predsedovi a podpredsedovi Rady pre dohľad.

Generálne riaditeľstvá mikroprudenciálneho dohľadu

Štyri generálne riaditeľstvá a generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad plnia úlohy dohľadu, ktoré boli zverené ECB, v spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

- Generálne riaditeľstvá pre mikroprudenciálny dohľad I a II sú zodpovedné za priamy každodenný dohľad nad významnými inštitúciami.
- Generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III zodpovedá za monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami, ktorý vykonávajú príslušné vnútroštátne orgány, ako aj za všetky spoločné postupy súvisiace s menej významnými inštitúciami.
- Generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad IV vykonáva horizontálne a špecializované úlohy týkajúce sa všetkých úverových inštitúcií pod dohľadom SSM a poskytuje odborné poradenstvo a podporu generálnym riaditeľstvám pre mikroprudenciálny dohľad I a II, napríklad v súvislosti s internými modelmi a kontrolami na mieste.
- Generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad pozostáva z odboru rozhodovania SSM, ktorý v záujme podpory činnosti Rady pre dohľad pomáha pri prípravách zasadnutí a v súvisiacich právnych otázkach, a odborov udeľovania povolení, zabezpečenia kvality dohľadu a ukladania opatrení a sankcií, ktoré SSM poskytujú horizontálne funkcie.

Úloha piatich generálnych riaditeľstiev v rozhodovacom procese je opísaná nižšie (časť 1.3).

Zdieľané služby

Popri piatich generálnych riaditeľstvách zodpovedných za mikroprudenciálny dohľad poskytujú zdieľané služby ECB podporu jej menovopolitickej funkcii i funkcii dohľadu.

Zdieľané služby zahŕňajú ľudské zdroje, informačné systémy, komunikáciu, rozpočet a organizáciu, administratívne služby, interný audit, právne služby a štatistiku. ECB vďaka nim môže využívať prevádzkové synergie a zároveň rešpektovať požadované oddelenie úloh menovej politiky od úloh v oblasti dohľadu. Generálne riaditeľstvo pre štatistiku napríklad na internetovej stránke bankového dohľadu ECB pravidelne zverejňuje komplexný súbor [štatistických údajov bankového dohľadu](#). Tieto údaje, aktualizované štvrťročne, zahŕňajú informácie o bankách patriacich medzi významné inštitúcie a týkajú sa aspektov ako napríklad ziskovosť bánk, kapitálová primeranosť a kvalita aktív.

1.2.2

Spoločné dohliadacie tímy

Každodenný dohľad nad významnými inštitúciami vykonávajú spoločné dohliadacie tímy patriace pod generálne riaditeľstvá pre mikroprudenciálny dohľad I a II. Ako znázorňuje [diagram 2](#), spoločné dohliadacie tímy zahŕňajú pracovníkov ECB i príslušných vnútroštátnych orgánov krajín, v ktorých sú významné inštitúcie vrátane ich dcérskych spoločností alebo významných cezhraničných pobočiek zriadené. Pre každú významnú inštitúciu je na najvyššej úrovni konsolidácie vytvorený jeden spoločný dohliadací tím. Veľkosť, celkové zloženie a organizácia spoločného

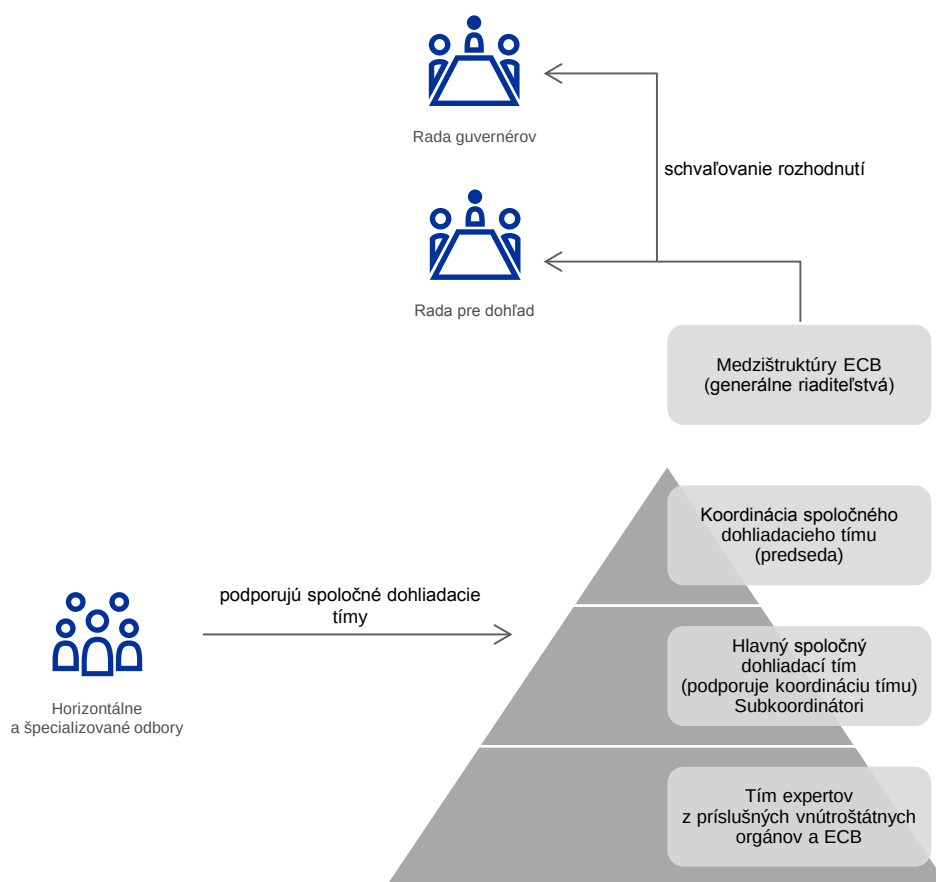
Nariadenie o rámci SSM,
články 3, 4, 5 a 6

dohliadacieho tímu sa líšia v závislosti od povahy, zložitosti, rozsahu, obchodného modelu a rizikového profilu dohliadaného subjektu.

Spoločný dohliadací tím zodpovedá za vypracovanie a organizáciu [programu previerok v oblasti dohľadu](#) (Supervisory Examination Programme – SEP) a za výkon priebežného dohľadu na konsolidovanej, subkonsolidovanej a individuálnej úrovni. Tieto úlohy zahŕňajú hodnotenie rizikového profilu, obchodného modelu a stratégie, systémov riadenia rizík, interných kontrolných systémov a interného riadenia inštitúcie. Medzi zásadné prvky tejto práce patrí realizácia procesu [preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu](#) (Supervisory Review and Evaluation Process – SREP) a vedenie pravidelného dialógu s dohliadanou inštitúciou. Členovia spoločných dohliadacích tímov sa môžu zúčastňovať aj na [kontrolách na mieste](#) a [hodnoteniach interných modelov](#).

Diagram 2

Fungovanie spoločných dohliadacích tímov

Zdroj: bankový dohľad ECB.

V prípade určitých úloh, ktoré sa zameriavajú na špecifické témy alebo si vyžadujú konkrétne technické znalosti, si môžu spoločné dohliadacie tímy vyžadovať dodatočnú podporu horizontálnych a špecializovaných odborných úsekov ECB, ktoré tiež spoločným dohliadacím tímom poskytujú potrebné údaje a stanovujú postupy na účely vývoja jednotného a koordinovaného prístupu.

Koordinátor a subkoordinátori spoločných dohliadacích tímov

Jednotlivé spoločné dohliadacie tímy pracujú pod vedením koordinátora ECB. Koordinátora v rámci bežného dohľadu nad významnými inštitúciami podporujú subkoordinátori z príslušných vnútroštátnych orgánov, ktorí tiež reprezentujú postoje príslušných vnútroštátnych orgánov. Ich úlohou je napríklad prispievať k zostavovaniu a revízii programu SEP.

Koordinátori spoločných dohliadacích tímov sú vymenúvaní na obdobie troch až piatich rokov. Koordinátori a členovia spoločných dohliadacích tímov by sa mali pravidelne striedať, pričom platí, že nie je možná rotácia všetkých členov naraz.

Hlavný spoločný dohliadací tím

Spoločné dohliadacie tímy bánk, ktoré sú významne zastúpené vo viac než jednom zúčastnenom členskom štáte, zriaďujú hlavný spoločný dohliadací tím. Hlavnému tímu predsedá koordinátor a tvoria ho subkoordinátori všetkých relevantných vnútroštátnych orgánov dohľadu v závislosti od významnosti miestnej dcérskej spoločnosti alebo pobočky. Hlavný spoločný dohliadací tím zodpovedá za pridelovanie úloh členom spoločných dohliadacích tímov, prípravu a revíziu programu SEP, monitorovanie jeho implementácie a kontrolu hodnotenia.

1.2.3

Organizácia funkcie monitorovania dohľadu

Nariadenie o SSM, články 4, 6, 12 a 31

Nariadenie o rámci SSM, články 43, 62, 67, 70, 96, 97, 98, 99 a 100

Za priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami zodpovedajú príslušné vnútroštátne orgány. V rámci plánovania a výkonu priebežných činností dohľadu používajú svoje vlastné zdroje a rozhodovacie postupy. Príslušné vnútroštátne orgány okrem toho vykonávajú dohľad v oblastiach, na ktoré sa nariadenie o jednotnom mechanizme dohľadu nevzťahuje.

ECB (generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III) zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie jednotného mechanizmu dohľadu a zabezpečuje vysokú kvalitu metodík dohľadu uplatňovaných príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. V tejto súvislosti bola ECB zverená monitorovacia úloha, ktorá má zabezpečiť konzistentný dohľad na základe uplatňovania vysokých štandardov dohľadu. Generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III v rámci plnenia týchto cieľov i) zvažuje uplatňovanie postupov dohľadu, ktoré vypracovalo generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad IV pre významné inštitúcie, v prípade menej významných inštitúcií (primeraným spôsobom) a ii) vypracúva spoločné štandardy dohľadu nad menej významnými inštitúciami.

Pri monitorovaní dohľadu ECB úzko spolupracuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Táto spolupráca má zásadný význam z hľadiska budovania spoločnej kultúry dohľadu v rámci celého mechanizmu SSM a zabezpečenia konzistentného fungovania systému. V rámci monitorovania dohľadu ECB vydáva príslušným vnútroštátnym orgánom štandardy týkajúce sa dohľadu nad menej významnými

inštitúciami, zbiera a spracúva informácie od príslušných vnútroštátnych orgánov a vykonáva tematické hodnotenia. Informácie od príslušných vnútroštátnych orgánov umožňujú ECB získať prehľad o ich dohľadových postupoch a rozhodnutiach, ako aj o samotných menej významných inštitúciách a ich sektoroch.

V tejto súvislosti je úlohou ECB monitorovať dohľad nad menej významnými inštitúciami, ktorý vykonávajú príslušné vnútroštátne orgány, s cieľom identifikovať nestabilné inštitúcie a zabezpečiť konzistentne vysoké štandardy dohľadu v rámci celého SSM. V rámci tejto funkcie ECB uplatňuje zásadu proporcionality a prístup založený na hodnotení rizík. To znamená, že v prípade inštitúcií s vyššou prioritou môže podľa potreby dôjsť k rozšíreniu požiadaviek na vykazovanie, resp. zintenzívneniu monitorovacích aktivít generálneho riaditeľstva pre mikropudenciálny dohľad III. Prostredníctvom aktivít v oblasti monitorovania krízového riadenia sa ECB zapája aj do krízového riadenia menej významných inštitúcií.

Pracovníci ECB príležitostne poskytujú príslušným vnútroštátnym orgánom odborné poradenstvo a podporu, napríklad účasťou na kontrolách na mieste. V snahe budovať jednotnú kultúru dohľadu ECB podporuje výmenu pracovníkov medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

1.2.4 Horizontálne a špecializované odborné funkcie

Horizontálne a špecializované odbory generálneho riaditeľstva pre mikropudenciálny dohľad V podporujú dohľad nad významnými i menej významnými inštitúciami. Horizontálne odbory úzko spolupracujú so spoločnými dohľadacími tímami, napríklad definovaním a zavádzaním spoločných metodík a štandardov a poskytovaním podpory v metodických otázkach. Tieto odbory zabezpečujú vývoj jednotných a koordinovaných postupov. Vykonávajú špecializované úlohy a analýzy a spoločným dohľadacím tímom a príslušným vnútroštátnym orgánom poskytujú odbornú podporu.

1.2.5 Komunikácia v rámci SSM

Ako bolo uvedené vyššie, jednotný mechanizmus dohľadu je postavený na úzkej spolupráci medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Vďaka účinnej spolupráci a neustálej výmene informácií medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ako aj v rámci ECB, môže jednotný mechanizmus dohľadu riadne fungovať a dosahovať kvalitné výsledky.

Spolupráca medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi

Na všetky činnosti dohľadu sa vzťahuje zásada spolupráce v dobrej viere. Pokiaľ ide o priamy dohľad nad významnými inštitúciami, generálne riaditeľstvo pre mikropudenciálny dohľad I a II každodenne spolupracujú s príslušnými

vnútroštátnymi orgánmi prostredníctvom príslušných spoločných dohliadacích tímov. Čo sa týka monitorovania dohľadu nad menej významnými inštitúciami, generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III je v úzkom kontakte s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi prostredníctvom špecializovanej siete pracovníkov vrcholového manažmentu.

Príslušné vnútroštátne orgány prispievajú k práci horizontálnych a špecializovaných odborov prostredníctvom účasti v rôznych fórach a odborných sieťach.

Rada pre dohľad môže navyše rozhodnúť o zriadení pracovných skupín zložených z pracovníkov ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov, ktoré sa zameriavajú na konkrétne horizontálne témy a podporujú prácu horizontálnych odborov.

Správa informácií

Pravidlá ECB v oblasti správy informácií podporujú systematickú, účinnú a efektívnu tvorbu, používanie, správu a získavanie informácií. Pravidlá umožňujú výmenu informácií medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v potrebnom rozsahu.

Uplatňujú sa prostredníctvom systému správy informácií ECB, ktorý predstavuje technický základ uplatňovania jednotnej metodiky a štandardov bankového dohľadu zo strany všetkých spoločných dohliadacích tímov.

1.2.6 Personálne zabezpečenie a finančné zdroje

Personálne zabezpečenie dohľadu nad významnými a menej významnými inštitúciami

Postupy dohľadu v rámci SSM vychádzajú z rizík a zohľadňujú zásadu proporcionality. Prihliadajú na to, do akej miery by zlyhanie dohliadaného subjektu mohlo narušiť finančnú stabilitu, ako aj na pravdepodobnosť takéhoto zlyhania. Postupy zároveň zodpovedajú rizikovému profilu dohliadaného subjektu. Cieľom týchto zásad je zabezpečiť účinný a dôkladný dohľad a zároveň efektívne pridelovanie obmedzených zdrojov dohľadu.

Pokiaľ ide o priamy dohľad, ktorý vykonáva ECB, pridelovanie zdrojov a odborných kapacít SSM koordinuje odbor plánovania a koordinácie SEP spolu s príslušnými horizontálnymi funkciami a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Spoločné dohliadacie tímy vykonávajú pod vedením ECB operačné plánovanie. Pre každú významnú banku vypracúvajú program previerok v oblasti dohľadu (Supervisory Examination Programme – SEP), ktorý stanovuje hlavné úlohy a činnosti dohľadu na nasledujúcich 12 mesiacov, ich predbežný harmonogram a ciele, ako aj potrebu uskutočnenia kontrol na mieste a hodnotení interných modelov. Kontroly na mieste sa plánujú a personálne zabezpečujú v úzkej spolupráci s príslušnými

vnútroštátnymi orgánmi, ktoré poskytujú väčšinu vedúcich a členov tímov. Podrobné informácie o programe SEP sú v časti 4.1.3.

Pokiaľ ide o priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami, priebežné činnosti dohľadu v súlade s celkovou stratégiou SSM plánujú a uskutočňujú príslušné vnútroštátne orgány, pričom využívajú vlastné zdroje a rozhodovacie postupy.

Pracovníci príslušných vnútroštátnych orgánov sú motivovaní, aby sa zapájali do výmeny pracovníkov, či už v ECB alebo ostatných príslušných vnútroštátnych orgánoch, na rôzne dlhé obdobia a na rôznych úrovniach organizácie. Podmienky výmeny sa určujú individuálne vopred. Výmena pracovníkov posilňuje nadnárodný charakter spoločných dohliadacích tímov a umožňuje im určitú flexibilitu, ak potrebujú dodatočnú podporu alebo odborné znalosti. Pracovníci ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov sa tiež zapájajú do spoločného vzdelávacieho programu, čo prispieva k zvyšovaniu konzistentnosti postupov dohľadu a budovaniu jednotnej kultúry dohľadu.

Finančné zdroje

Nariadenie o SSM, článok 20

Nariadenie ECB o poplatkoch za dohľad (ECB/2014/41)

Rozhodnutie ECB o metodike a postupoch na určenie a zber údajov týkajúcich sa faktorov výpočtu poplatku, ktoré sa používajú na výpočet ročných poplatkov za dohľad (ECB/2015/7)

ECB pokrýva náklady na plnenie úloh dohľadu prostredníctvom ročných poplatkov, ktoré hradia všetky dohliadané banky v eurozóne, bez toho, aby bolo dotknuté právo príslušných vnútroštátnych orgánov vyberať poplatky v súlade s vnútroštátnym právom. Celková výška **ročných poplatkov za dohľad** sa zverejňuje každý rok do 30. apríla formou rozhodnutia ECB. Celkové náklady sa rozdeľujú do dvoch kategórií:

- priamy dohľad – poplatky účtované významným inštitúciám podliehajúcim priamemu dohľadu ECB,
- nepriamy dohľad – poplatky účtované menej významným inštitúciám podliehajúcim priamemu dohľadu príslušných vnútroštátnych orgánov dohľadu.

Poplatok dohliadaného subjektu sa skladá z minimálnej zložky a pohyblivej zložky. Minimálna zložka predstavuje fixné percento celkovej výšky ročných poplatkov v rámci danej kategórie. Pohyblivá zložka sa počíta na základe faktorov výpočtu poplatku, ktoré sú dané veľkosťou a rizikovým profilom banky vrátane jej rizikovo vážených aktív. Tieto faktory výpočtu poplatku sa merajú prostredníctvom celkovej hodnoty aktív a celkovej rizikovej expozície.

Náklady, ktoré ECB vznikajú v spojení s výkonom úloh dohľadu, tvoria najmä priame náklady bankového dohľadu ECB a zdieľaných služieb používaných na účely dohľadu. Tieto výdavky sa v rámci rozpočtu ECB označujú oddelene.

Zodpovednosť za rozpočet ECB nesie Rada guvernérov, ktorá schvaľuje ročný rozpočet ECB na základe návrhu Výkonnej rady po konzultácii otázok súvisiacich s bankovým dohľadom s predsedom a podpredsedom Rady pre dohľad.

ECB každoročne predkladá Európskemu parlamentu, Rade EÚ, Európskej komisii a Euroskupine správu o plánovanom vývoji štruktúry a výšky ročných poplatkov za dohľad.

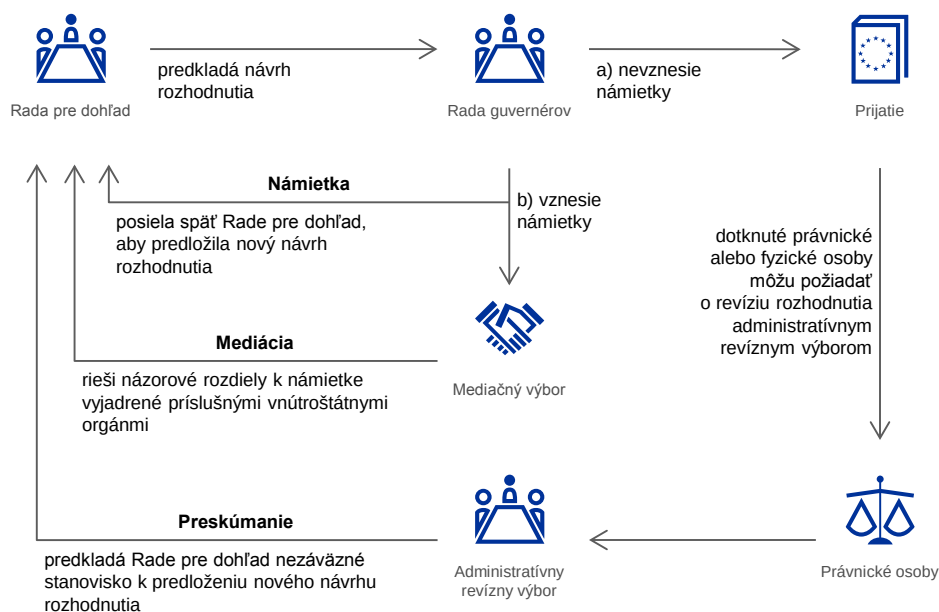
1.3 Prijímanie rozhodnutí v rámci SSM

Rozhodnutia súvisiace s výkonom úloh dohľadu ECB prijíma Rada guvernérov na základe **postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu**. Návrhy rozhodnutí najskôr schvaľuje Rada pre dohľad a následne sa na konečné prijatie predkladajú Rade guvernérov. Kompletne návrhy rozhodnutí sa považujú za prijaté, ak voči nim Rada guvernérov nevznesie námietky v maximálnej lehote desiatich pracovných dní.

Postup vychádzajúci z implicitného súhlasu sa uplatňuje nielen v prípade jednotlivých rozhodnutí dohľadu; používa sa aj v prípade právnych aktov súvisiacich s výkonom úloh dohľadu, dokumentov týkajúcich sa politik a ďalších externe relevantných foriem komunikácie ECB súvisiacich s plnením jej úloh v oblasti dohľadu.

Diagram 3

Postup vychádzajúci z implicitného súhlasu

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Postup vychádzajúci z implicitného súhlasu však nie je jediným rozhodovacím postupom v ECB. Môžu sa uplatňovať aj iné postupy a v prípade určitých typov rozhodnutí dohľadu, napr. rozhodnutí o hodnotení odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti a zmien rozhodnutí o významnosti, môžu byť rozhodovacie právomoci delegované. Opatrenia dohľadu iné ako rozhodnutia sú opísané v časti 1.3.2.

1.3.1

Rozhodovanie

Nariadenie o SSM, článok 26

Nariadenie o rámci SSM, časti VI a VII

Zmluva o fungovaní Európskej únie, článok 283

Štatút ESCB, článok 11.6

Rozhodnutie ECB o vymenovaní zástupcov ECB v Rade pre dohľad (ECB/2014/4)

Rokovací poriadok Rady pre dohľad

Kódex správania pre členov Rady pre dohľad

Rokovací poriadok ECB

Rokovací poriadok mediačného výboru

V nasledujúcich odsekoch sú podrobnejšie informácie o rôznych subjektoch zapojených do procesu rozhodovania a o ich úlohách v rámci tohto procesu.

Rada guvernérov

Rada guvernérov je najvyšším rozhodovacím orgánom, pokiaľ ide o plnenie úloh ECB vrátane úloh v oblasti dohľadu. Právne akty, ktoré sa týkajú bankového dohľadu, sa spravidla prijímajú na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu. Tento postup je ustanovený nariadením o jednotnom mechanizme dohľadu, ktoré rešpektuje úlohu Rady pre dohľad ako interného orgánu ECB zodpovedného za plánovanie a výkon úloh dohľadu vrátane schvaľovania kompletných návrhov rozhodnutí. Rada guvernérov v rámci tohto postupu kompletné návrhy rozhodnutí nemôže meniť; môže ich len schváliť, alebo k nim vzniesť námietky.

Výkonná rada

Výkonná rada je zodpovedná za riadenie bežného chodu ECB. Podpredseda Rady pre dohľad je členom Výkonnej rady.

Rada pre dohľad

Rada pre dohľad zodpovedá za plánovanie a výkon úloh ECB v oblasti dohľadu, ktoré sú stanovené v nariadení o jednotnom mechanizme dohľadu. Návrhy rozhodnutí dohľadu s právne záväzným účinkom musia byť predtým, ako sa v rámci postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu predložia na konečné prijatie Rade guvernérov, schválené Radou pre dohľad. Rada pre dohľad je zložená z predsedu, podpredsedu, štyroch zástupcov ECB, jedného zástupcu príslušného vnútroštátneho orgánu z každého zúčastneného členského štátu a jedného zástupcu národnej centrálnej banky z každého zúčastneného členského štátu (ak príslušný vnútroštátny orgán nie je centrálnou bankou). Na účely hlasovania sa však zástupcovia príslušného vnútroštátneho orgánu a národnej centrálnej banky z jedného členského štátu považujú za jedného člena.

Riadiaci výbor podporuje Radu pre dohľad v jej činnosti a pripravuje jej zasadania. Tvorí ho menšia skupina členov Rady pre dohľad a nemá žiadne rozhodovacie právomoci.

Generálne riaditeľstvá pre mikroprudenciálny dohľad I až IV

Spoločné dohliadacie tímy v generálnych riaditeľstvách pre mikroprudenciálny dohľad I a II sú hlavnými autormi návrhov rozhodnutí adresovaných dohliadaným subjektom. Návrhy rozhodnutí vypracúvajú na základe informácií získaných v rámci

priebežného dohľadu vrátane kontrol na mieste či hodnotení interných modelov. Odbor rozhodovania SSM, ktorý je súčasťou generálneho riaditeľstva sekretariátu Rady pre dohľad, úzko spolupracuje so spoločnými dohliadacími tímami na príprave rozhodnutí dohľadu a rozhodovacieho procesu vrátane plnenia procesných požiadaviek.

Návrhy rozhodnutí môže predkladať aj generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III, najmä v prípade spoločných postupov týkajúcich sa menej významných inštitúcií a návrhov všeobecných pokynov určených príslušným vnútroštátnym orgánom v súvislosti so skupinami alebo kategóriami menej významných inštitúcií.

Generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad IV je priamo zapojené do rozhodovacieho procesu v súvislosti s kontrolami na mieste a zodpovedá aj za vydávanie nových predpisov, pravidiel a metodík. Nepriamo sa na rozhodovacom procese podieľa tým, že spoločným dohliadacím tímom poskytuje špecializovanú podporu, najmä v súvislosti s rozhodnutiami SREP, napríklad formou horizontálnych analýz ex ante.

Generálne riaditeľstvo pre sekretariát Rady pre dohľad

Generálne riaditeľstvo pre sekretariát Rady pre dohľad tvorí odbor rozhodovania SSM a ďalšie tri odbory, ktoré plnia horizontálne funkcie: odbor udeľovania povolení, odbor ukladania opatrení a sankcií a odbor zabezpečenia kvality dohľadu. Odbor rozhodovania SSM podporuje a zabezpečuje efektívne prijímanie rozhodnutí a zaručuje inštitucionálnu kvalitu rozhodovacieho procesu. Okrem toho podporuje činnosť Rady pre dohľad, najmä prostredníctvom príprav a plnenia záverov rokovaní a písomných konaní, ako aj príprav a revízie návrhov a rozhodnutí. Odbor rozhodovania SSM podporuje jednotlivé odborné útvary v príprave dokumentácie určenej pre Radu pre dohľad a poskytuje im poradenstvo v súvislosti s rozhodovacím procesom. Je tiež v úzkom kontakte so sekretariátom Rady guvernérov, pokiaľ ide o rozhodovacie procesy súvisiace s úlohami ECB v oblasti dohľadu, a podporuje prípravu zasadnutí Rady guvernérov zameraných na otázky dohľadu.

Príslušné vnútroštátne orgány

Okrem účasti v spoločných dohliadacích tímoch zohrávajú príslušné vnútroštátne orgány dôležitú úlohu aj v rozhodovacom procese. Môžu predkladať návrhy rozhodnutí dohľadu. V prípade [spoločných postupov](#) nariadenie o rámci jednotného mechanizmu dohľadu výslovne stanovuje, že ECB by mala rozhodovať na základe návrhu príslušného vnútroštátneho orgánu. Príslušné vnútroštátne orgány sú aj naďalej zodpovedné za všetky úlohy dohľadu, ktorými nebol poverený jednotný mechanizmus dohľadu, ako napríklad ochrana spotrebiteľov alebo boj proti praniu špinavých peňazí.

Mediačný výbor

Ak Rada guvernérov voči rozhodnutiu predloženému na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu vznesie námietku, príslušný vnútroštátny orgán, ktorého sa rozhodnutie týka a ktorý zastáva odlišné stanovisko, môže Rade pre dohľad podať žiadosť o mediáciu na vyriešenie týchto rozporov s cieľom zabezpečiť oddelenie úloh menovej politiky od úloh dohľadu. Námietku posudzuje mediačný výbor, ktorý pozostáva z jedného člena z každého zúčastneného členského štátu, vybraného spomedzi členov Rady guvernérov a Rady pre dohľad. Mediačný výbor rozhoduje jednoduchou väčšinou, pričom každý člen má jeden hlas.

1.3.2

Druhy opatrení dohľadu

Zmluva o fungovaní Európskej únie, články 132, 139 bod 2 písm. e) a 288 bod 2

Nariadenie o SSM, článok 4 a kapitola III oddiel 2

Nariadenie o rámci SSM, hlava 2

Rozhodnutie dohľadu je právny akt prijatý ECB v rámci výkonu úloh a právomocí, ktoré jej boli zverené nariadením o jednotnom mechanizme dohľadu, zvyčajne adresovaný úverovej inštitúcii. Rozhodnutie udeľuje práva a/alebo ukladá povinnosti vedúce k zmene situácie adresáta rozhodnutia. Súčasťou rozhodnutia môžu byť doplňujúce ustanovenia ako napríklad časové lehoty, podmienky, povinnosti alebo nezáväzné odporúčania. Zatiaľ čo v prípade podmienok účinnosť rozhodnutia závisí od konkrétnych udalostí, povinnosti predstavujú dodatočné požiadavky, ktoré príjemca rozhodnutia musí splniť, zvyčajne v rámci stanoveného termínu. Pokiaľ rozhodnutie nie je prijaté delegovaním, jeho návrh schvaľuje Rada pre dohľad. Následne sa predkladá Rade guvernérov, ktorá rozhodnutie prijíma na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu. Ak má rozhodnutie pre adresáta nepriaznivé dôsledky, ECB konečné rozhodnutie dohľadu prijme až po uplynutí lehoty na vypočutie, pričom sa berie náležitý ohľad na argumenty vznesené zúčastnenými stranami. Konečné rozhodnutie dohľadu je pre adresáta právne záväzné.

V závislosti od príslušného právneho rámca, zamýšľaného účinku opatrenia, jeho adresáta a úmernosti je okrem rozhodnutí možné prijať viacero ďalších druhov opatrení dohľadu.

Operatívny akt nie je súčasťou formálneho rozhodovacieho procesu. Nemá požadovanú právnu formu a zahŕňa nezáväzné a nevymáhateľné očakávania, vyhlásenia a ďalšie opatrenia dohľadu.

Ak sa predmetnej otázke pripisuje určitá významnosť, Radu pre dohľad je možné požiadať, aby vopred schválila konkrétny postup dohľadu, prípadne je informovaná ex post. V prípade potreby môže ECB v nadväznosti na vydanie operatívneho aktu prijať rozhodnutie dohľadu s identickým alebo podobným obsahom.

Formou **odporúčaní** ECB vyjadruje nezáväzné očakávania dohľadu, adresované dohliadaným subjektom alebo relevantným tretím stranám, prípadne príslušným vnútroštátnym orgánom.

Odporúčania určené dohliadaným subjektom sú právne akty, ktoré majú všeobecnú platnosť, prijíma ich Rada guvernérov na základe postupu vychádzajúceho

z implicitného súhlasu a zverejňujú sa na internetovej stránke bankového dohľadu ECB i v Úradnom vestníku Európskej únie. Prostredníctvom týchto odporúčaní ECB informuje verejnosť o svojich postupoch dohľadu.

Odporúčania určené príslušným vnútroštátnym orgánom sú nezáväzné a sú alternatívou záväzných usmernení, čím príslušným vnútroštátnym orgánom dávajú priestor na určitú flexibilitu. Takéto odporúčania sa môžu týkať dohľadu nad menej významnými inštitúciami, prípadne môžu slúžiť na rozšírenie záberu existujúcich odporúčaní určených významným inštitúciám aj na menej významné inštitúcie. Môže ísť o verejné i neverejné odporúčania. Príklady odporúčaní sú [na internetovej stránke bankového dohľadu ECB](#).

Nariadenie o jednotnom mechanizme dohľadu, články 9 a 6 ods. 5)

Ďalším nástrojom, ktorý má ECB k dispozícii, sú **pokyny**. ECB môže prostredníctvom pokynov príslušným vnútroštátnym orgánom nariadiť využitie ich právomocí ustanovených vo vnútroštátnom práve v rozsahu nevyhnutnom na splnenie úloh, ktoré boli ECB zverené nariadením o jednotnom mechanizme dohľadu. Príslušný vnútroštátny orgán ECB informuje o prijatých krokoch. ECB tiež môže príslušným vnútroštátnym orgánom vydávať všeobecné pokyny týkajúce sa menej významných inštitúcií. Tieto pokyny súvisia s konkrétnymi dohľadovými právomocami príslušných vnútroštátnych orgánov a skôr ako na konkrétne subjekty sa vzťahujú na skupiny alebo kategórie menej významných inštitúcií.

Rozhodnutie (EÚ) 2015/530 o metodike a postupoch na určenie a zber údajov týkajúcich sa faktorov výpočtu poplatku, ktoré sa používajú na výpočet ročných poplatkov za dohľad (ECB/2015/7)

Prostredníctvom **všeobecne platných rozhodnutí** je možné stanoviť záväzné procesné požiadavky, ktoré sa vzťahujú na všetky dohliadané subjekty, ich podmnožinu alebo na príslušné vnútroštátne orgány. Hlavným účelom týchto rozhodnutí je objasniť očakávania ECB voči dohliadaným subjektom. Všeobecne platné rozhodnutia, ktoré stanovujú konkrétny spôsob plnenia dohľadových úloh ECB v budúcnosti, sa prijímajú na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu (napríklad rozhodnutie (EÚ) 2015/530 uvedené na okraji). Následne sa zverejňujú na internetovej stránke bankového dohľadu ECB a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Usmernenie (EÚ) 2017/697 o využívaní možností a právomocí dostupných v práve Únie príslušnými vnútroštátnymi orgánmi vo vzťahu k menej významným inštitúciám (ECB/2017/9)

Usmernenia sú právne akty adresované príslušným vnútroštátnym orgánom, ktoré sú záväzné, pokiaľ ide o dosiahnutie požadovaných výsledkov, no umožňujú flexibilný spôsob výkonu. Pre ECB sú tieto opatrenia dôležité najmä v oblasti nepriameho dohľadu nad menej významnými inštitúciami (napríklad usmernenie (EÚ) 2017/697 uvedené na okraji a ďalšie usmernenia na internetovej stránke bankového dohľadu ECB).

Nariadenie (EÚ) 2016/445 o využívaní možností a právomocí dostupných v práve Únie (ECB/2016/4)

Nariadenia sú všeobecne platné; sú záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch eurozóny. Zverejňujú sa na internetovej stránke bankového dohľadu ECB a v Úradnom vestníku Európskej únie (napríklad nariadenie (EÚ) 2016/445 uvedené na okraji). ECB tiež môže prijímať nariadenia v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na organizáciu alebo vymedzenie spôsobu plnenia úloh, ktorými bola poverená nariadením o jednotnom mechanizme dohľadu.

Formou **všeobecných zásad/usmernení** ECB vyjadruje svoje očakávania v oblasti dohľadu. Na svojej internetovej stránke venovanej bankovému dohľadu už ECB zverejnila viacero súborov všeobecných zásad/usmernení týkajúcich sa napríklad

využívania možností a právomocí dostupných v práve EÚ, hodnotenia odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti, dlhovo financovaných transakcií, postupu v prípade problémových úverov atď.

1.3.3 Rozhodnutia dohľadu: príprava a rozhodovanie

Príprava návrhu rozhodnutia

Nariadenie o SSM, článok 22

V prípadoch, keď má byť výsledkom dohľadového procesu prijatie rozhodnutia, sa vypracúva jeho návrh. O rozhodnutie môže požiadať dohliadaný subjekt, alebo ho môže iniciovať spoločný dohliadací tím, príslušný vnútroštátny orgán alebo horizontálny odbor ECB.

Náležitý postup

Nariadenie o SSM, články 22 a 26

Nariadenie o rámci SSM, články 31 a 33

Nariadenie č. 1/1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve

Požiadavky náležitého procesu zahŕňajú dostatočné zdôvodnenie návrhu rozhodnutia, ako aj udelenie práva na vypočutie (v potrebných prípadoch).

Zdôvodnenie

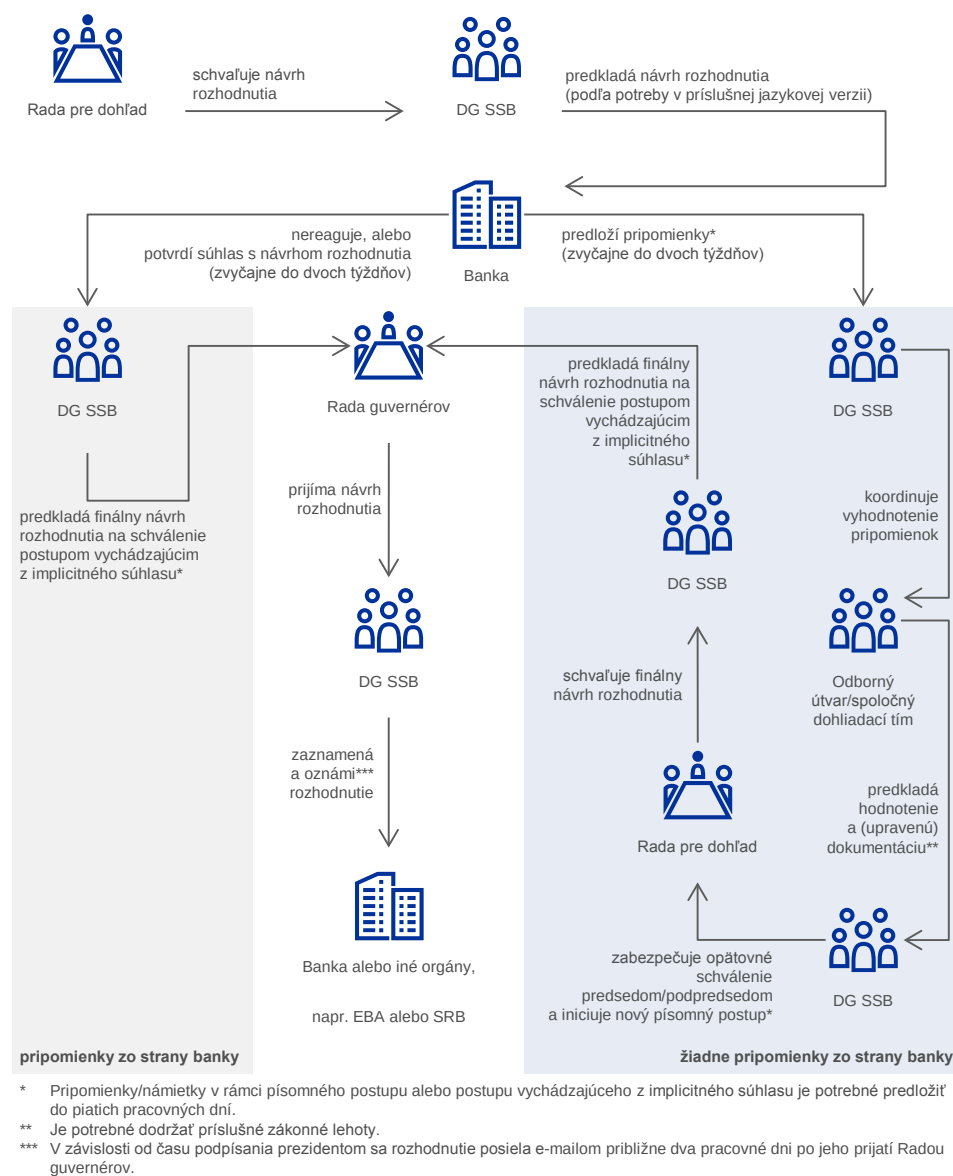
Súčasťou rozhodnutia dohľadu ECB musí byť jasné zdôvodnenie s uvedením všetkých zásadných skutočností, právnych dôvodov a aspektov dohľadu, o ktoré sa rozhodnutie opiera.

Lehota na vypočutie

Adresáti návrhov rozhodnutí ECB k nim môžu v prípadoch, keď by mohlo dôjsť k ohrozeniu ich práv, vzniesť pripomienky. Právo na vypočutie je v procese dohľadu základným procesným právom. Okrem toho, že adresátovi umožňuje reagovať na skutkovú a právnu analýzu ECB, toto právo zabezpečuje, že ECB pri prijímaní rozhodnutí vychádza z kompletného súboru informácií. Ak adresát v rámci lehoty na vypočutie k rozhodnutiu vznesie pripomienky, rozhodnutie dohľadu sa opätovne predkladá na schválenie Rade pre dohľad.

Adresáta o návrhu rozhodnutia informuje odbor rozhodovania SSM, ktorý mu zároveň v sprievodnom liste poskytne informácie o postupe vypočutia. Na predloženie pripomienok má adresát rozhodnutia spravidla dva týždne. Za mimoriadnych okolností sa však táto lehota môže skrátiť, pričom minimom sú tri pracovné dni.

Diagram 4
Rozhodovací proces

Zdroj: bankový dohľad ECB.

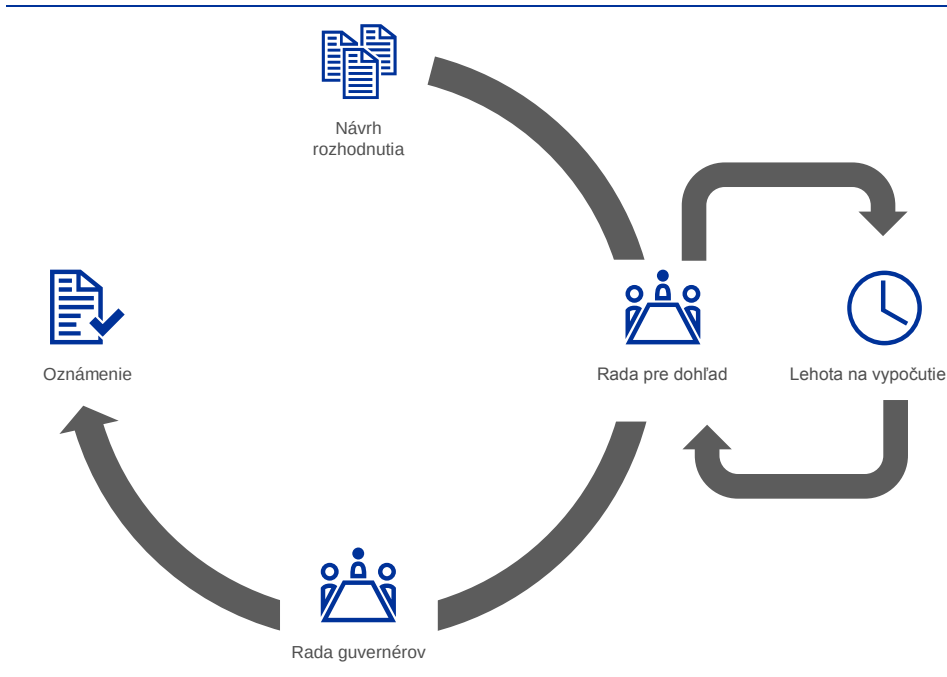
Organizátorom vypočutia, ktoré zvyčajne prebieha písomnou formou, je odbor rozhodovania SSM. V prípade naliehavého rozhodnutia, ktoré má zabrániť výraznému narušeniu finančného systému, môže ECB rozhodnutie dohľadu na úkor práv adresáta prijať aj bez toho, aby mu pred jeho prijatím dala možnosť pripomienkovania. Vypočutie sa v takom prípade odloží a v rozhodnutí sa uvedie jasné zdôvodnenie, prečo bolo odloženie potrebné. Vypočutie sa následne uskutoční v čo najskoršom termíne po prijatí rozhodnutia.

Prijímanie rozhodnutí na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu

Nasledujúci diagram znázorňuje štyri hlavné kroky postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu.

Diagram 5

Zjednodušený prehľad rozhodovacieho procesu

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Schválenie Radou pre dohľad

Kompletné návrhy rozhodnutí sa predkladajú Rade pre dohľad, ktorá ich môže prijať, zmeniť alebo zamietnuť. Rada pre dohľad môže návrhy rozhodnutí schváliť v rámci písomného konania alebo počas rokovania. Väčšina návrhov rozhodnutí sa schvaľuje v rámci písomného konania. Ak minimálne traja členovia Rady pre dohľad proti hlasovaniu v rámci písomného konania namietajú, Rada pre dohľad návrh rozhodnutia prerokuje. Štandardná lehota písomného konania Rady pre dohľad je päť pracovných dní.

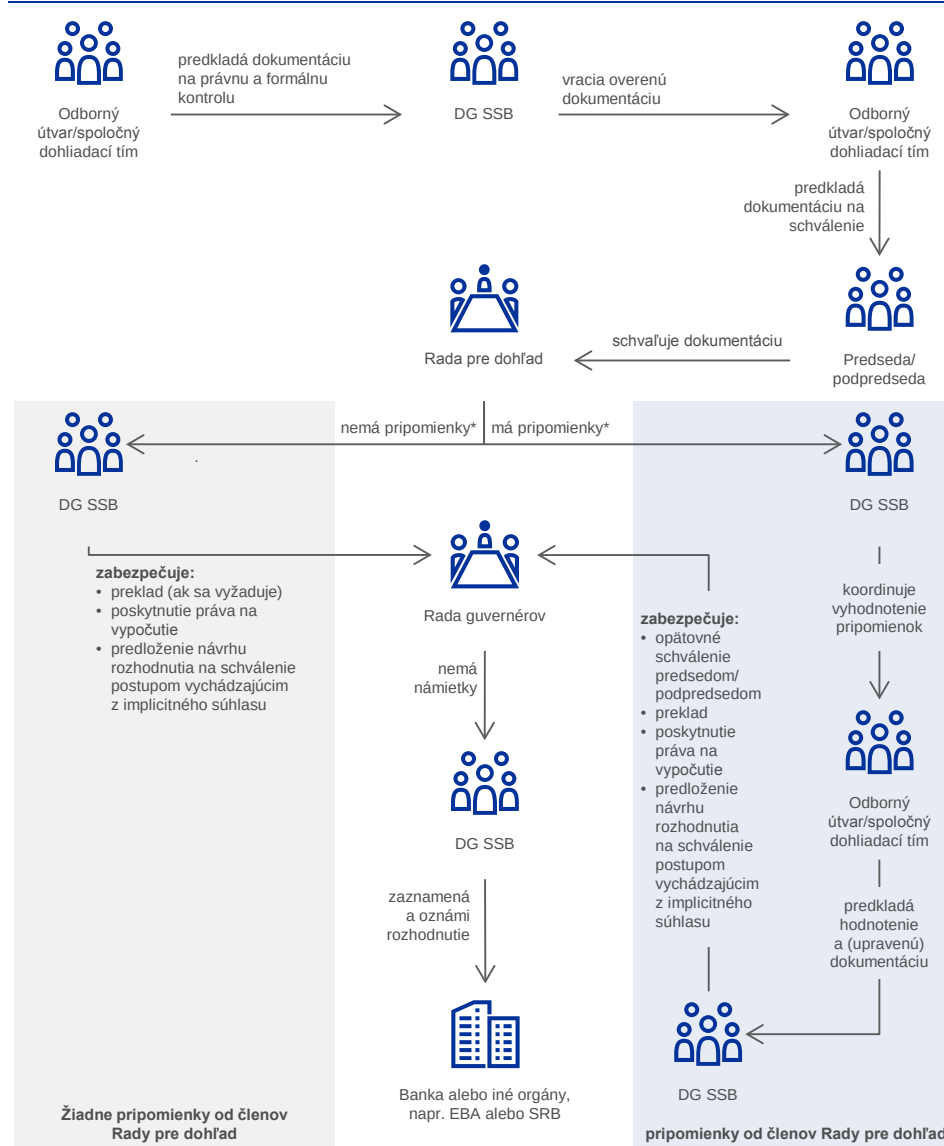
Ak má schválenie prebiehať v rámci písomného konania a členovia Rady pre dohľad k návrhu rozhodnutia predložia pripomienky, príslušný odborný útvar alebo spoločný dohľadový tím vypracuje ich analýzu a predloží ju Rade pre dohľad buď na informáciu, alebo na účely druhého schvaľovania, ktoré znova prebieha formou rokovania alebo písomného konania.

Po schválení kompletného návrhu rozhodnutia Radou pre dohľad sa odbor rozhodovania SSM obráti na sekretariát Rady guvernérov vo veci predloženia

návrhu Rade guvernérov na konečné schválenie na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu.

Diagram 6

Rozhodovací proces: písomné konanie

* Pripomienky/námietky v rámci písomného postupu alebo postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu je potrebné predložiť do piatich pracovných dní.

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Prijatie Radou guvernérov

Ak Rada guvernérov voči kompletnému návrhu rozhodnutia do desiatich pracovných dní nevznesie žiadne námietky, rozhodnutie sa považuje za prijaté. V praxi Rada guvernérov zvyčajne potvrdzuje, že voči návrhom rozhodnutí nemá žiadne námietky, ešte pred uplynutím desaťdňovej lehoty. Prípadná námietka musí byť písomne

zdôvodnená. Ak Rada guvernérov vznesie námietky, uplatňuje sa jeden z nasledujúcich postupov:

1. ak má príslušný vnútroštátny orgán, ktorého sa rozhodnutie týka, k námietke odlišné stanovisko, môže požiadať o mediáciu,
2. ak sa mediácia nevyžaduje, Rada pre dohľad môže návrh rozhodnutia zmeniť v zmysle pripomienok Rady guvernérov,
3. ak Rada pre dohľad nepredloží nový návrh rozhodnutia, námietky sa postupujú zodpovednému odbornému útvaru.

Mimoriadny postup

V mimoriadnych prípadoch sa môže priebeh postupu opísaného vyššie skrátiť, aby mohla Rada pre dohľad nevyhnutné rozhodnutia prijať načas.

Takýto postup sa zvyčajne uplatňuje na návrh spoločného dohliadacieho tímu a vedenia ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov. V záujme skrátenia rozhodovacieho procesu môže dôjsť k úprave lehôt písomného postupu, alebo sa môže v skrátenej lehote uskutočniť zasadnutie Rady pre dohľad, ktorá môže rokovať aj prostredníctvom telekonferencie. Ak v prípade mimoriadnej situácie Rada pre dohľad nie je uznášaniaschopná (50 % členov), zasadnutie sa ukončí a v čo najskoršom termíne sa uskutoční mimoriadne zasadnutie. V pozvánke na mimoriadne zasadnutie by malo byť uvedené, že rozhodnutia budú prijaté bez ohľadu na kvórum. Rada pre dohľad tiež môže v mimoriadnych situáciách požiadať o skrátenie postupu schválenia Rady guvernérov (na základe implicitného súhlasu), ktorá v takom prípade môže začať rokovať okamžite po zasadnutí Rady pre dohľad.

Prijímanie rozhodnutí formou delegovania právomocí

V dôsledku prijímania rozhodnutí na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu Rada pre dohľad každý rok schvaľuje a Rada guvernérov prijíma veľký počet návrhov rozhodnutí dohľadu s rôznou mierou zložitosti a vplyvu na dohliadané subjekty. Vďaka delegovaniu rozhodovacích právomocí v súvislosti s úlohami ECB v oblasti dohľadu sa tak v bankovom dohľade uplatňuje primeranejší a efektívnejší rozhodovací proces. Rámec delegovania rozhodovacích právomocí umožňuje, aby boli jasne vymedzenými rozhodovacími právomocami poverení vedúci pracovných útvarov ECB. Predpokladom tohto postupu je prijatie rozhodnutia o delegovaní právomocí Radou guvernérov a vymenovanie príslušných vedúcich pracovných útvarov Výkonnou radou.

Rámec delegovania právomocí

Inštitucionálny rámec, ktorý umožňuje prijímanie rozhodnutí dohľadu formou delegovania rozhodovacích právomocí, zahŕňa:

1. všeobecné rámcové rozhodnutie, ktoré stanovuje internú organizáciu rozhodovacieho procesu ECB,
2. rozhodnutia o delegovaní rozhodovacích právomocí, ktoré stanovujú kritériá výkonu delegovaných právomocí pre konkrétne typy rozhodnutí dohľadu,
3. rozhodnutia Výkonnej rady o vymenovaní vedúcich pracovných útvarov ECB poverených rozhodovacími právomocami.

Všeobecné rámcové rozhodnutie stanovuje, že delegovanie jasne vymedzených rozhodovacích právomocí Rady guvernérov sa môže vzťahovať na právne nástroje prijímané počas plnenia úloh ECB v oblasti dohľadu. Toto rozhodnutie, ktoré je doplnením rokovacieho poriadku ECB, stanovuje rozsah úloh zverených Výkonnej rade a vedúcim pracovných útvarov ECB, procesné požiadavky týkajúce sa prijímania delegovaných rozhodnutí, požiadavky na vedenie záznamov a vykazovanie delegovaných rozhodnutí a postup ich administratívnej revízie.

Rozhodnutia, ktoré stanovujú kritériá výkonu delegovaných rozhodovacích právomocí, prijíma Rada guvernérov na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu. Tieto rozhodnutia nadobúdajú účinnosť, keď Výkonná rada prijme rozhodnutie o vymenovaní. V tejto súvislosti Výkonná rada po konzultácii s predsedom Rady pre dohľad vymenuje spomedzi pracovníkov, ktorí sa podieľajú na plnení úloh dohľadu organizačne oddelených od ďalších úloh ECB, jedného alebo viacerých vedúcich pracovných útvarov ECB, pričom berie do úvahy význam delegovania právomocí a počet adresátov rozhodnutí. Doteraz boli prijaté dve rozhodnutia o delegovaní rozhodovacích právomocí, jedno v prípade [rozhodnutí o odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti](#) a druhé v prípade [zmien významnosti](#) dohliadaných subjektov. Delegované rozhodnutia sa prijímajú v mene Rady guvernérov a v rámci jej zodpovednosti.

Oznámenie rozhodnutia

Adresáta o rozhodnutí po jeho prijatí informuje odbor rozhodovania SSM. V prípade povolenia na výkon bankovej činnosti adresátovi rozhodnutie oznamuje príslušný vnútroštátny orgán.

Jazykový režim

Na komunikáciu s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, dohliadanými subjektmi, členskými štátmi a inými inštitúciami EÚ sa vzťahuje jazykový režim EÚ. Uplatňujú sa tieto pravidlá:

1. dokumenty určené pre ECB môžu vyhotovené v ľubovoľnom úradnom jazyku podľa výberu odosielateľa a v rovnakom jazyku by mala byť vyhotovená aj príslušná odpoveď,

Nariadenie č. 1/1958
o používaní jazykov
v Európskom hospodárskom
spoločenstve

Nariadenie o rámci SSM,
článok 24

2. dokumenty, ktoré ECB adresuje členskému štátu alebo subjektu patriacemu do jurisdikcie členského štátu, by mali byť vyhotovené v jazyku príslušného štátu.

V rámci SSM bol za pracovný jazyk na účely internej komunikácie medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a v rámci všetkých odborných útvarov ECB zvolený anglický jazyk.

Odchádzajúca komunikácia

Väčšina významných inštitúcií súhlasila, aby sa na účely rozhodnutí dohľadu a každodennej komunikácie používala angličtina. Tento súhlas s používaním jedného jazyka je možné odvolať.

Ak adresáti súhlasili s používaním angličtiny, ECB rozhodnutia adresované dohliadanému (-ým) subjektu (-om) vyhotoví v angličtine. Ak si adresáti angličtinu nevybrali, záväzná verzia rozhodnutia dohľadu sa prijme v jazyku, ktorý si vybral adresát. Zodpovednosť za preklad v takýchto prípadoch nesie ECB.

Prichádzajúca komunikácia

Dohliadané subjekty, ktoré nesúhlasili s používaním angličtiny v rámci každodenného kontaktu s ECB pri výkone dohľadu, môžu dokumenty predkladať v ľubovoľnom úradnom jazyku EÚ. Zodpovednosť za preklad (ak sa vyžaduje) nesie ECB spoločne s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. V prípade niektorých dokumentov prijatých v jazyku zvolenom príslušným dohliadaným subjektom sa namiesto kompletného prekladu vypracuje len ich zhrnutie v angličtine.

Jazykový režim sa vzťahuje len na rozhodnutia dohľadu a základnú dohľadovú dokumentáciu. Príslušné vnútroštátne orgány podľa potreby spolupracujú s ECB a základnú dokumentáciu alebo dôvodové správy predkladajú v angličtine.

1.3.4

Administratívna revízia rozhodnutí

Nariadenie o rámci SSM, odôvodnenie 64 a články 4, 24 ods. 1 a 24 ods. 10

Rozhodnutie o zriadení administratívneho revízneho výboru (ECB/2014/16)

Internou administratívnou revíziou rozhodnutí ECB prijatých v rámci výkonu jej právomocí v oblasti dohľadu je poverený jej nezávislý interný orgán, Administratívny revízny výbor (Administrative Board of Review – ABoR). Zloženie výboru ABoR je zverejnené na internetovej stránke bankového dohľadu ECB. Nasleduje opis hlavných krokov tohto interného procesu, jeho možných záverov a internej organizácie ABoR, ako aj možnosti súdneho preskúmania rozhodnutí prijatých ECB.

Proces internej revízie

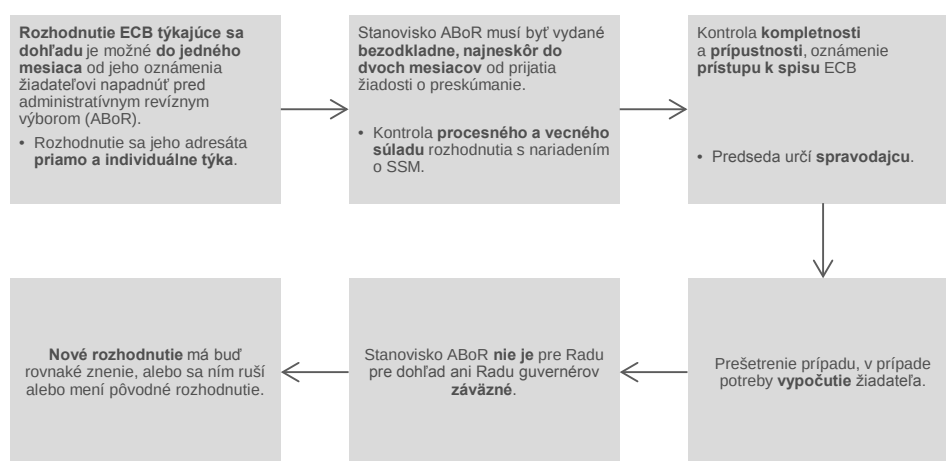
Žiadosť o revíziu

Akákoľvek fyzická alebo právnická osoba môže požiadať o revíziu rozhodnutia ECB, ktoré je tejto osobe určené, alebo ktoré sa jej priamo a individuálne dotýka. Žiadosť je potrebné predložiť v lehote jedného mesiaca od oznámenia prijatého rozhodnutia. Žiadosť je možné kedykoľvek odvolať. Pokiaľ Rada guvernérov na návrh výboru ABoR nerozhodne inak, žiadosť o revíziu nemá odkladný účinok.

Diagram 7

ABoR: proces revízie

Interné administratívne preskúmanie ECB

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Žiadatelia majú právo na prístup k spisu ECB, ktoré sa však nevzťahuje na dôverné informácie a môže byť obmedzené z dôvodu oprávneného záujmu o zachovanie obchodného tajomstva právnických a fyzických osôb iných ako žiadateľ. Rozsah revízie ABoR sa obmedzuje na dôvody uvedené v žiadosti. Po predložení žiadosti sa teda ABoR pri revízii zameriava len na uvedené skutočnosti; žiadne nové už nie je možné doplniť.

Žiadateľ tiež môže požiadať o predloženie svedeckej výpovede alebo znaleckého posudku formou písomného vyhlásenia. Ak ABoR takýto postup uzná za potrebný, udelí svoj súhlas.

Hodnotenie prípustnosti

Akonáhle ABoR posúdi prípustnosť žiadosti, jeho predseda môže vydať pokyny na efektívne uskutočnenie revízie vrátane pokynov na vyhotovenie dokumentov alebo poskytnutie informácií.

Vypočutie

Hoci vypočutie žiadateľa nie je povinné, ABoR môže požiadať o ústne konanie. Vypočutia vedie predseda alebo podpredseda ABoR za prítomnosti členov a tajomníka ABoR, zástupcov ECB a zástupcov žiadateľa. Žiadateľ sa môže rozhodnúť pre jazyk, v ktorom sa uskutočňuje revízia, alebo pre angličtinu, pričom simultánne tlmočenie zabezpečuje ECB. Žiadateľ môže ABoR požiadať o súhlas s predvolaním svedka alebo znalca, ktorý má na pojednávaní podať ústne svedectvo.

Stanovisko

ABoR musí k napadnutému rozhodnutiu do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti prijať stanovisko, ktoré musí byť bezodkladne predložené Rade pre dohľad. Stanovisko ABoR nie je pre Radu pre dohľad ani Radu guvernérov záväzné.

Nové rozhodnutie

Hoci stanovisko ABoR nie je záväzné, Rada pre dohľad musí v nadväznosti na revíziu Rade guvernérov predložiť nový kompletný návrh rozhodnutia. Nový návrh rozhodnutia môže:

- napadnuté rozhodnutie nahradiť novým rozhodnutím s rovnakým obsahom,
- napadnuté rozhodnutie nahradiť zmeneným rozhodnutím,
- napadnuté rozhodnutie zrušiť.

V prvom prípade musí byť nový návrh rozhodnutia do desiatich pracovných dní od prijatia stanoviska predložený Rade guvernérov. V druhom a treťom prípade jej musí byť návrh rozhodnutia predložený do dvadsiatich pracovných dní od prijatia stanoviska.

Preskúmanie Súdnym dvorom

Interná administratívna revízia rozhodnutí dohľadu opísaná vyššie sa uskutočňuje bez toho, aby bolo dotknuté právo predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie. Lehota na podanie žaloby predstavuje dva mesiace po prijatí konečného rozhodnutia. Žiadateľ môžu žalobu Súdnemu dvoru podať aj bez toho, aby najskôr požiadal o internú revíziu. Môže ju tiež podať súbežne s revíziou ABoR, prípadne po nej, na základe nového rozhodnutia prijatého Radou guvernérov.

1.4 Spolupráca s ďalšími inštitúciami a orgánmi

1.4.1 Rámec spolupráce

ECB aktívne spolupracuje s ďalšími inštitúciami, a to v kontexte tvorby politík i v kontexte každodenného dohľadu. Aktívne sa zúčastňuje na rôznych globálnych a európskych fórach vrátane Európskeho orgánu pre bankovníctvo (European Banking Authority – EBA), Európskeho výboru pre systémové riziká (European Systemic Risk Board – ESRB), Bazilejského výboru pre bankový dohľad (Basel Committee on Banking Supervision – BCBS) a Rady pre finančnú stabilitu (Financial Stability Board – FSB).

Odbor politík dohľadu spolu s právnymi službami ECB môžu spoločným dohliadacím tímom v prípade potreby poskytovať dodatočnú podporu pri príprave a aktualizácii dohôd o spolupráci v súvislosti s ich činnosťou v rámci kolégií orgánov dohľadu. Odbor politík dohľadu tiež nadväzuje a koordinuje spoluprácu s nezúčastnenými členskými štátmi a s krajinami mimo EÚ, napr. prostredníctvom memoránd o porozumení.

1.4.2 Členské štáty, ktoré nadviazali úzku spoluprácu

Nariadenie o SSM, článok 7

Nariadenie o rámci SSM, články 118 a 119

Rozhodnutie ECB o úzkej spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi zúčastnených členských štátov, ktorých menou nie je euro (ECB/2014/5)

Do SSM sa v prípade záujmu môžu zapojiť aj členské štáty EÚ, ktoré nepatria do eurozóny. Na základe mechanizmu úzkej spolupráce sa príslušný vnútroštátny orgán členského štátu nepatriaceho do eurozóny riadi všetkými pokynmi, usmerneniami a žiadosťami, ktoré vydáva ECB. Podobne ako príslušné vnútroštátne orgány členských krajín eurozóny má zastúpenie v Rade pre dohľad, v spoločných dohliadacích tímoch a ďalších sieťach a pracovných skupinách.

V porovnaní s členskými krajinami eurozóny však platia dva rozdiely. Po prvé, členské štáty, ktoré nadviazali úzku spoluprácu, nie sú zastúpené v Rade guvernérov. Napriek tomu však majú právo ju informovať, ak nesúhlasia s návrhom rozhodnutia Rady pre dohľad. Rada guvernérov v takom prípade posúdi ich argumenty a do piatich pracovných dní vydá písomnú odpoveď. Po druhé, členský štát nepatriaci do eurozóny sa môže rozhodnúť svoju účasť v SSM odvolať a ECB môže úzku spoluprácu za určitých podmienok pozastaviť alebo ukončiť.

Na nadviazanie úzkej spolupráce s SSM musí príslušný členský štát predložiť žiadosť. ECB žiadosť posúdi a následne prijme rozhodnutie o nadviazaní úzkej spolupráce s príslušným členským štátom.

- Pred prijatím rozhodnutia ECB vykoná právnu analýzu vnútroštátnych právnych predpisov žiadajúceho členského štátu, ktorej cieľom je určiť, či sa príslušný vnútroštátny orgán môže riadiť pokynmi, žiadosťami a usmerneniami ECB.
- ECB sa tiež môže pred prijatím rozhodnutia rozhodnúť vykonať komplexné hodnotenie úverových inštitúcií žiadajúceho členského štátu. Cieľom je získať podrobný prehľad o finančnej situácii bankového sektora ako aj skupín

a úverových inštitúcií, ktoré sa po pripojení členského štátu pravdepodobne stanú významnými. V tejto súvislosti je členský štát povinný poskytnúť všetky informácie o úverových inštitúciách usadených v danom členskom štáte, ktoré ECB potrebuje na ich komplexné hodnotenie.

Rozhodnutie ECB o nadviazaní úzkej spolupráce sa zverejňuje v Úradnom vestníku Európskej únie a účinnosť nadobúda 14 dní po zverejnení. Rozhodnutie stanovuje podrobnosti prevodu úloh dohľadu na ECB, ako aj dátum začiatku úzkej spolupráce.

1.4.3 Spolupráca s orgánmi bankového dohľadu krajín mimo SSM

Kolégiá orgánov bankového dohľadu

Smernica CRD, články 51 a 112 až 116

Nariadenie o rámci SSM, články 9 a 10

Vykonávacie nariadenie Komisie o spoločných rozhodnutiach (EÚ/710/2014)

Delegované nariadenie Komisie o fungovaní kolégií orgánov dohľadu (EÚ/2016/98)

Kolégiá orgánov dohľadu umožňujú spoluprácu a koordináciu orgánov, ktoré sa podieľajú na dohľade nad jednotlivými subjektmi cezhraničných bankových skupín a významnými pobočkami. Sú platformou na plánovanie a výkon hlavných úloh dohľadu. Základný rámec fungovania kolégií orgánov dohľadu je stanovený v delegovanom nariadení a vykonávacom nariadení Európskej komisie a v usmerneniach EBA o kolégiách orgánov dohľadu.

ECB môže hrať v kolégiách orgánov dohľadu nad významnými bankovými skupinami jednu z nasledujúcich dvoch úloh:

- konsolidujúci (domovský) orgán dohľadu: v prípade kolégií, ktoré zahŕňajú orgány dohľadu z nezúčastnených členských štátov alebo z tretích krajín, t. j. krajín mimo EÚ,
- člen (hostiteľský orgán dohľadu): v prípade kolégií, v ktorých je domovský orgán dohľadu z nezúčastneného členského štátu alebo z tretej krajiny.

ECB ako konsolidujúci orgán dohľadu

Ak je ECB konsolidujúcim orgánom dohľadu, koordinátor spoločného dohľadacieho tímu je predsedom kolégia. Popri základnom rámci fungovania každé kolégium dohľadu uzatvára vlastnú dohodu o koordinácii a spolupráci, ktorá stanovuje praktické aspekty fungovania kolégia a vzájomnej interakcie jeho účastníkov.

Príslušné vnútroštátne orgány zúčastnených členských štátov, v ktorých má banková skupina svoju materskú spoločnosť, dcérske spoločnosti alebo významné pobočky, sa v kolégiách zúčastňujú ako pozorovatelia. Tieto orgány sa teda podieľajú na plnení úloh a činnosti kolégia a majú k dispozícii všetky informácie, no nezúčastňujú sa na rozhodovacích postupoch. Aby mohli na zasadaniach kolégií prezentovať spoločné stanoviská, príslušné vnútroštátne orgány a ECB jednotlivé otázky so spoločným dohľadacím tímom prerokúvajú vopred.

ECB ako hostiteľský orgán dohľadu

Ak je orgán konsolidovaného dohľadu z nezúčastneného členského štátu, pravidlá účasti v kolégiách závisia od významnosti dohliadaných subjektov v zúčastnených členských štátoch:

- Ak sú všetky dohliadané subjekty v zúčastnených členských štátoch významnými inštitúciami, ECB sa zúčastňuje kolégia orgánov dohľadu ako člen, zatiaľ čo príslušné vnútroštátne orgány sú oprávnené zúčastňovať sa kolégia ako pozorovatelia.
- Ak sú dohliadané subjekty v zúčastnených členských štátoch významnými i menej významnými inštitúciami, ECB a príslušné vnútroštátne orgány sa zúčastňujú kolégia orgánov dohľadu ako členovia. Príslušné vnútroštátne orgány zúčastnených členských štátov, v ktorých sú významné dohliadané subjekty usadené, sú oprávnené zúčastňovať sa kolégia orgánov dohľadu ako pozorovatelia.

Ak sú dohliadané subjekty v zúčastnených členských štátoch všetky menej významnými inštitúciami, príslušné vnútroštátne orgány sa kolégia orgánov dohľadu zúčastňujú ako členovia, pričom ECB sa kolégia nezúčastňuje.

Bilaterálna spolupráca s orgánmi bankového dohľadu

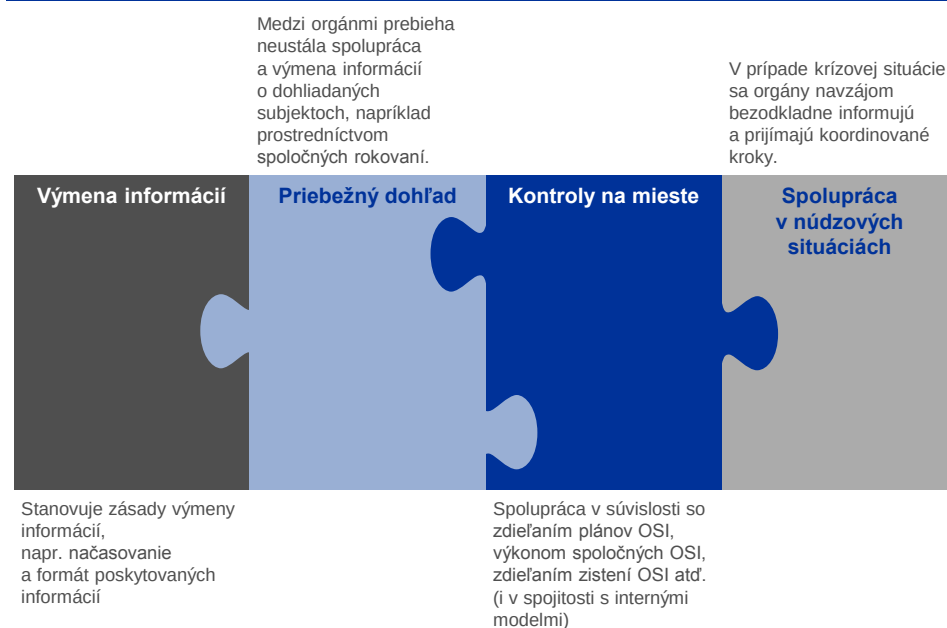
Nariadenie o rámci SSM,
články 3, 8 a 152

Smernica CRD, články 55
a 131

Bilaterálna spolupráca medzi ECB a orgánom dohľadu mimo EÚ si vyžaduje špecifické opatrenia, od ad hoc diskusií, ktoré nemajú dôverný charakter, až po štruktúrálnu spoluprácu ukotvenú v memorandách o porozumení. Tieto memorandá sa pritom môžu vzťahovať buď na konkrétnu banku, alebo sa môžu týkať konkrétnej témy a vzťahovať sa na širší okruh dohliadaných subjektov. Dohody vzťahujúce sa na konkrétnu banku sa môžu týkať výmeny dôverných informácií, možnosti výkonu kontroly na mieste alebo schválenia interného modelu. Dohody týkajúce sa konkrétnej témy môžu súvisieť napríklad s výmenou informácií o globálnych systémovo dôležitých finančných inštitúciách.

Diagram 8

Výmena informácií a spolupráca na základe memoránd o porozumení

Zdroj: bankový dohľad ECB.

ECB a príslušné vnútroštátne orgány nezúčastnených členských štátov uzavru memorandum o porozumení, ktoré vo všeobecnosti opisuje spôsob vzájomnej spolupráce pri výkone úloh v oblasti dohľadu. ECB uzatvára memorandum o porozumení s príslušným vnútroštátnym orgánom každého nezúčastneného členského štátu, v ktorom je usadená aspoň jedna globálna systémovo dôležitá inštitúcia. Účelom memoránd je stanovenie postupov výmeny informácií, resp. konzultačných mechanizmov. Okrem toho memorandá stanovujú postupy spolupráce v núdzových situáciách.

Na účely spolupráce a výmeny dôverných informácií musí ECB uzatvárať administratívne dohody aj s orgánmi dohľadu tretích krajín. Pred uzavretím takýchto dohôd ECB zisťuje, či regulačný rámec danej tretej krajiny obsahuje požiadavky na zachovanie dôvernosti, ktoré sú minimálne na úrovni relevantných ustanovení EÚ.

1.4.4

Spolupráca s orgánmi nebankového dohľadu

Smernica o finančných konglomerátoch, články 6 až 17

Nariadenie o rámci SSM, článok 18

Regulačné technické predpisy o doplnkovom dohľade nad koncentraciou rizík a vnútrogrupinými transakciami (EU/2015/2303)

Spoločné usmernenia ESA o mechanizmoch koordinácie dohľadu nad finančnými konglomerátmi (JC/GL/2014/01)

Podobne ako v prípade orgánov bankového dohľadu je všeobecný rámec spolupráce medzi ostatnými orgánmi dohľadu stanovený formou bilaterálnych alebo multilaterálnych memoránd o porozumení, ktoré sa týkajú procesov a postupov výmeny dôverných informácií, napríklad v súvislosti s udeľovaním povolení, dohľadom na mieste a na diaľku a sankciami. Memorandá o porozumení vychádzajú zo zavedených optimálnych postupov a podporujú kultúru spolupráce na všetkých úrovniach príslušných organizácií. Na uľahčenie kontaktu medzi príslušnými orgánmi môžu byť v memorandách stanovené možnosti zriadenia špecializovaných výborov ako hlavných sprostredkovateľov výmeny informácií a koordinácie činností dohľadu.

Dohľad nad finančnými konglomerátmi

Na účely spolupráce v kontexte finančných konglomerátov boli zavedené špecifické mechanizmy. Finančné konglomeráty sú finančné firmy, v rámci ktorých minimálne jeden subjekt pôsobí v sektore poisťovníctva a minimálne jeden subjekt v bankovom sektore alebo sektore investičných služieb, bez ohľadu na to, či tieto činnosti vykonáva priamo samotná firma, alebo ich vykonávajú konkrétne dcérske spoločnosti.

Finančné konglomeráty si vyžadujú medzisektorový dohľad, ktorý si zasa vyžaduje špecifické inštitucionálne opatrenia. V rámci EÚ sa s určitými výnimkami vykonáva doplnkový dohľad nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte. Doplnkový dohľad sa definuje ako dohľad, ktorý nie je náhradou, ale skôr doplnením sektorového dohľadu, pričom sa zameriava na tie riziká, ktoré vyplývajú z medzisektorovej povahy finančných aktivít a komplexnosti skupinových štruktúr vo finančnom konglomeráte.

Koordinátor doplnkového dohľadu

Spoločné dohliadacie tímy sa podieľajú na doplnkovom dohľade nad finančnými konglomerátmi, pokiaľ ide o významné inštitúcie v ich pôsobnosti. V prípade vymenovania orgánu bankového dohľadu SSM za koordinátora preberá koordinátor spoločného dohliadacieho tímu príslušné úlohy podľa článku 11 smernice o finančných konglomerátoch. Podobne ako v prípade kolégií orgánov bankového dohľadu môžu byť príslušné vnútroštátne orgány v pozícii pozorovateľov, ak sú úverové inštitúcie patriace do finančného konglomerátu významné, alebo v pozícii členov, ak sú tieto úverové inštitúcie menej významné.

Koordinátor zodpovedá za koordináciu a výkon doplnkového dohľadu regulovaných subjektov finančného konglomerátu. V spolupráci s ďalšími relevantnými príslušnými orgánmi koordinátor zabezpečuje primerané a pravidelné záťažové testovanie finančných konglomerátov, pričom sa vyhýba duplikácii či substitúcii sektorového dohľadu.

Koordinátor sa vymenúva spomedzi príslušných orgánov. V prípade potreby sa stanoví špecifické koordinačné mechanizmy. V prípade regulovaného subjektu je koordinátorom zvyčajne orgán zodpovedný za dohľad nad materskou spoločnosťou finančného konglomerátu. Ak je materská spoločnosť zmiešanou finančnou holdingovou spoločnosťou, koordinátorom je zvyčajne orgán zodpovedný za dohľad nad regulovaným subjektom v najdôležitejšom finančnom sektore.

Zúčastnené orgány úzko spolupracujú a vymieňajú si všetky informácie potrebné na plnenie príslušných úloh dohľadu. V dohode o koordinácii sa môžu koordinátor a príslušné orgány dohodnúť na výmene podrobnejších informácií, ktoré by zvýšili účinnosť doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektmi.

1.4.5 Interakcia s európskymi inštitúciami

SSM úzko spolupracuje s ďalšími európskymi inštitúciami a orgánmi v rámci širšieho inštitucionálneho rámca.

Európska komisia

Zmluva o fungovaní Európskej únie, články 4, 107 a 108

Smernica CRD, článok 53 a nasl.

Nariadenie o SSM, články 19, 26, 32 a 37 a bod odôvodnenia 32

Oznámenie Komisie o štátnej pomoci bankám v súvislosti s finančnou krízou (EU/2013/C 216/01)

Medzi ciele Európskej komisie patrí obnovenie finančnej stability, zabezpečovanie úverovania reálnej ekonomiky a kontrola systémového rizika potenciálnej platobnej neschopnosti. V prípade využívania verejných zdrojov je nevyhnutné dodržiavanie pravidiel poskytovania štátnej pomoci a je potrebné informovať generálne riaditeľstvo Európskej komisie pre hospodársku súťaž (Directorate-General Competition – DG Comp), ktoré má výhradný mandát a právomoc zabezpečiť súlad štátnej pomoci so Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a schválenie poskytnutia štátnej pomoci výmenou za prísnu podmienenosť.

Generálne riaditeľstvo pre finančnú stabilitu, finančné služby a úniu kapitálových trhov (Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union – DG FISMA) v rámci Európskej komisie monitoruje účinnosť reforiem zavedených v dôsledku finančnej krízy s cieľom zabezpečiť finančnú stabilitu a zlepšiť dohľad nad finančnými trhmi. Okrem toho zabezpečuje plnú implementáciu legislatívy EÚ a reaguje na vznikajúce finančné riziká. Pracuje tiež na vývoji optimálne regulovaných, stabilných a globálne konkurencieschopných finančných trhov v záujme podnikov a spotrebiteľov. V neposlednom rade DG-FISMA navrhlo iniciatívy na vytvorenie únie kapitálových trhov EÚ s cieľom uľahčiť najmä malým a stredným podnikom prístup ku kapitálu a podporiť tak hospodársky rast a tvorbu pracovných miest.

DG-FISMA môže ECB požiadať o poskytnutie materiálov z regulačnej oblasti, ktoré súvisia s organizáciou a plnením jej úloh v oblasti dohľadu. ECB sa tiež zapája do verejných konzultácií DG-FISMA na témy, ktoré sú v jej oblasti pôsobnosti, a v tejto súvislosti vypracúva príslušné stanoviská a verejné príspevky ECB alebo Eurosystému.

Súčasťou mandátu Európskej komisie (prostredníctvom DG-FISMA) je zverejňovať (každé tri roky) správu o uplatňovaní nariadenia o SSM (v rámci tzv. revízie nariadenia o SSM) s osobitným dôrazom na monitorovanie možného vplyvu na hladké fungovanie vnútorného trhu. Komisia si môže od ECB na účely revízie vyžiadať podkladové materiály. V súlade s platnými právnymi obmedzeniami týkajúcimi sa služobného tajomstva a výmeny informácií ECB poskytuje Komisii i) informácie o interných dohľadových a organizačných postupoch ECB a ii) informácie o činnostiach dohľadu v súhrnnej a agregovanej podobe.

Zástupca Európskej komisie sa môže ako pozorovateľ zúčastňovať na zasadaniach Rady pre dohľad ECB. Cieľom je zabezpečiť, aby mohla s Európskou komisiou, ktorá nemá prístup k dôverným informáciám o jednotlivých inštitúciách, prebiehať pravidelná diskusia o strategických otázkach.

Európsky výbor pre systémové riziká

Európsky výbor pre systémové riziká (European Systemic Risk Board – ESRB) je nezávislý orgán EÚ zodpovedný za monitorovanie rizík vo finančnom systéme v rámci EÚ ako celku. ECB zabezpečuje sekretariát ESRB a prezident ECB je zároveň predsedom generálnej rady ESRB.

ECB v generálnej rade ESRB zastupuje viceprezident ECB, pričom ECB sa podieľa aj na práci poradného výboru ESRB pre technické otázky.

Úzka spolupráca medzi ECB a ESRB, ktorá umožňuje fungovanie informačných tokov, má obojstranné výhody: ESRB vďaka nej dokáže účinnejšie identifikovať, analyzovať a monitorovať systémové riziká v rámci EÚ, zatiaľ čo SSM môže ťažiť z expertízy ESRB, ktorá zahŕňa celý finančný systém vrátane ostatných finančných inštitúcií, trhov a produktov.

Európsky orgán pre bankovníctvo

Európsky orgán pre bankovníctvo (European Banking Authority – EBA) je poverený tvorbou návrhov technických predpisov, usmernení a odporúčaní v záujme konvergencie postupov dohľadu a zabezpečenia konzistentnosti výsledkov dohľadu v rámci EÚ. Ako orgán bankového dohľadu by mala ECB svoje úlohy plniť v súlade s pravidlami EBA. Bankový dohľad ECB sa podieľa na práci EBA a významnou mierou prispieva ku konvergencii dohľadu prostredníctvom zvyšovania integrácie dohľadu v jednotlivých jurisdikciách. SSM je zastúpený v rade orgánov dohľadu EBA prostredníctvom príslušných vnútroštátnych orgánov, ktoré sú členmi s hlasovacím právom, a prostredníctvom ECB, ktorá je členom bez hlasovacieho práva. Zároveň je členom rôznych pracovných skupín. Hlavné oblasti spolupráce:

- **Jednotný súbor pravidiel a Európska príručka dohľadu:** Európska príručka dohľadu sa vzťahuje na všetky ostatné orgány dohľadu v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru. Prostredníctvom implementácie jednotných

štandardov a postupov SSM dosahuje vysokú mieru konvergenzie postupov dohľadu zúčastnených členských štátov.

- **Záťažové testovanie:** EBA v spolupráci s ESRB nesie zodpovednosť za iniciovanie a celkovú koordináciu celoúnijných hodnotení odolnosti úverových inštitúcií a za vývoj spoločných postupov a metodík záťažového testovania. ECB tieto hodnotenia vykonáva v rámci zúčastnených členských štátov s podporou príslušných vnútroštátnych orgánov.
- **Výmena informácií:** SSM sa podieľa na tvorbe návrhov technických predpisov, usmernení a stanovísk a zapája sa aj do recipročnej výmeny informácií s EBA.
- **Mechanizmus odborného posúdenia** ECB podporuje EBA vo vývoji jednotnej metodiky odborného posúdenia s cieľom zabezpečiť konzistentnosť medzi dohliadanými úverovými inštitúciami a súlad s platnými usmerneniami dohľadu.
- **Krízové riadenie a ďalšie úlohy dohľadu:** V oblasti krízového riadenia EBA zodpovedá za viacero špecifických úloh. Ak napríklad Európska rada vyhlási núdzovú situáciu, EBA môže SSM adresovať odporúčania s cieľom koordinovať európske rozhodnutia a prípadne ich priamo uplatniť v príslušných inštitúciách. EBA bol tiež poverený úlohou mediátora v určitých sporoch medzi domovskými a hostiteľskými orgánmi alebo v prípadoch porušenia právnych predpisov EÚ. Pokiaľ ide o priebežný výkon dohľadu, medzi jeho úlohy patrí monitorovanie kolégií orgánov dohľadu prostredníctvom priamej účasti.

Európsky systém finančného dohľadu

ECB popri EBA spolupracuje aj s ostatnými európskymi orgánmi dohľadu, t. j. Európskym orgánom pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (European Insurance and Occupational Pensions Authority – EIOPA) a Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy (European Securities and Markets Authority – ESMA). V prípade krízy týkajúcej sa finančného konglomerátu, zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti alebo iných finančných sprostredkovateľov s možnosťou kontaminácie bankového sektora, resp. kontaminácie pochádzajúcej z bankového sektora, sa uplatňujú ďalšie formy spolupráce medzi SSM a ďalšími orgánmi Európskeho systému finančného dohľadu s cieľom zabezpečiť účinné plánovanie, rozhodovanie a koordináciu s príslušnými orgánmi na európskej i vnútroštátnej úrovni.

Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií

Nariadenie o SRM, články 7, 8 a 34

Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií (Single Resolution Mechanism – SRM) centralizuje hlavné kompetencie a zdroje potrebné na riadenie prípadov zlyhania úverových inštitúcií v zúčastnených členských štátoch. SRM je doplnkom SSM. V situáciách, keď banky pod dohľadom SSM čelia vážnym ťažkostiam, zabezpečuje efektívne riešenie krízových situácií s minimálnymi nákladmi pre daňových poplatníkov a reálnu ekonomiku.

Úzka spolupráca a výmena informácií medzi orgánmi bankového dohľadu a príslušnými orgánmi pre riešenie krízových situácií sú nevyhnutné v záujme i) sprístupnenia informácií o konkrétnych inštitúciách orgánom pre riešenie krízových situácií na účely plánovania, ii) zvýšenia pripravenosti všetkých zúčastnených strán za normálnych okolností a iii) zvýšenia ich schopnosti včas a účinne konať v prípade potenciálnej krízovej situácie. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (Single Resolution Board – SRB) so SSM konzultuje plány riešenia krízových situácií, pričom SSM poskytuje potrebné informácie dohľadu s cieľom zabrániť duplicite úloh.

Európsky mechanizmus pre stabilitu

Nariadenie o SSM, články 3, 4 a 33 ods. 3

Usmernenie ESM o finančnej pomoci na priamu rekapitalizáciu inštitúcií (v angličtine)

Európsky mechanizmus pre stabilitu (European Stability Mechanism – ESM) je mechanizmus, ktorý zriadili členské krajiny eurozóny v záujme podpory stability s cieľom poskytovať finančnú pomoc členom ESM, ktorí majú alebo im hrozia vážne finančné problémy, ak je to nevyhnutné na zachovanie finančnej stability eurozóny ako celku a jej členských krajín. ESM môže v rámci svojho mandátu poskytnúť finančnú pomoc na priamu rekapitalizáciu finančných inštitúcií, a to za predpokladu splnenia príslušných kritérií a dôsledného uplatnenia nariadenia o SRM vrátane ustanovení o záchrane pomocou vnútorných zdrojov. Fungovanie rekapitalizačného nástroja si vyžaduje účinnú spoluprácu a vytvorenie spoľahlivých informačných tokov medzi SSM, ESM a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 3 nariadenia o SSM. Ak je nevyhnutná rekapitalizácia zlyhávajúceho subjektu pod priamym dohľadom ECB, za zhromaždenie potrebných informácií zodpovedá bankový dohľad ECB. V prípade inštitúcií, ktoré nepatria pod jej priamy dohľad, preberá ECB na základe žiadosti rady guvernérov ESM nad inštitúciami priamy dohľad v súlade s nariadením o SSM.

Podpora rekapitalizácie inštitúcie zo strany ESM je podmienená schválením plánu reštrukturalizácie príslušnej inštitúcie v súlade s pravidlami štátnej pomoci generálnym riaditeľstvom pre hospodársku súťaž (DG Comp). Bankový dohľad ECB, príslušné vnútroštátne orgány a DG Comp preto musia v záujme hladkého priebehu úzko spolupracovať.

V niektorých prípadoch sa môže výkon kontroly štátnej pomoci prekrývať so zodpovednosťami ECB. ECB by napríklad od príslušných subjektov mohla vyžadovať kroky, ktoré by z pohľadu inštitúcií čerpajúcich štátnu pomoc mohli byť podobné ako podmienky stanovené v ich plánoch reštrukturalizácie schválených DG Comp. V takýchto prípadoch je v záujme konzistentnosti krokov jednotlivých orgánov nevyhnutná koordinácia medzi ECB a DG Comp.

Európsky dvor audítorov

Protokol (č. 4) o Štatúte ESCB a ECB, článok 27

Európsky dvor audítorov (European Court of Auditors – ECA) bol zriadený s cieľom kontrolovať hospodárenie EÚ. Východiskovým bodom jeho kontrolnej činnosti je rozpočet EÚ a jej politiky, predovšetkým v oblastiach týkajúcich sa hospodárskeho

rastu a pracovných miest, pridanej hodnoty, verejných financií, životného prostredia a klimatických zmien. ECA overuje príjmovú i výdavkovú stranu rozpočtu.

Pokiaľ ide o ECB, vzhľadom na jej nezávislosť sú kontrolné právomoci ECA obmedzené na hodnotenie prevádzkovej efektívnosti jej riadenia. V tejto súvislosti môže ECA predkladať svoje zistenia, predovšetkým formou osobitných správ. Tieto správy môžu obsahovať odporúčania týkajúce sa fungovania bankového dohľadu ECB s cieľom zvýšiť prevádzkovú efektívnosť jeho riadenia. ECA tiež môže vydávať stanoviská na žiadosť inej inštitúcie EÚ.

1.4.6 Mnohostranná spolupráca

Zmluva o fungovaní Európskej únie, článok 127 ods. 4

Štatút ESCB, článok 25

Rozhodnutie Rady o poradení sa s ECB národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych prepisov (98/415/ES)

ECB je zastúpená vo viacerých európskych a medzinárodných orgánoch, ako aj skupinách orgánov dohľadu zriadených mnohostrannými organizáciami. Prostredníctvom tejto účasti, ktorá môže mať rôzne podoby, môže ECB ovplyvňovať medzinárodný vývoj v oblasti bankovej regulácie. Ak sa na takejto spolupráci zúčastňuje ECB i príslušné vnútroštátne orgány, odbor politik dohľadu sa v relevantných prípadoch snaží koordinovať ich pozície. Ak ECB nie je členom, v rámci možností ju môžu zastupovať príslušné vnútroštátne orgány, ktoré práve členmi sú.

Bazilejský výbor pre bankový dohľad

Bazilejský výbor pre bankový dohľad (Basel Committee on Banking Supervision – BCBS) je hlavným tvorcom svetových štandardov prudenčnej regulácie úverových inštitúcií. BCBS predstavuje fórum spolupráce v záležitostiach bankového dohľadu. Jeho úlohou je posilňovať reguláciu, dohľad a postupy úverových inštitúcií na globálnej úrovni v záujme podpory finančnej stability. ECB a viacero príslušných vnútroštátnych orgánov majú v BCBS členstvo a zúčastňujú sa na zasadaniach výboru a jeho podštruktúr. ECB je zároveň členom skupiny guvernérov a vedúcich orgánov dohľadu – dozorného orgánu BCBS. EBA a Európska komisia majú v BCBS pozíciu pozorovateľov.

Medzinárodný menový fond

Medzinárodný menový fond (MMF) vypracúva v rámci svojho programu hodnotenia finančného sektora (Financial Sector Assessment Programme – FSAP) hodnotiace správy o stabilite finančného systému v jednotlivých členských krajinách. Vedúcu úlohu pri vykonávaní hodnotení v jednotlivých krajinách majú vnútroštátne orgány. V prípade krajín eurozóny sa na hodnoteniach aktívne podieľa aj ECB, a to vzhľadom na jej zodpovednosť v oblasti mikroprudenčného a makroprudenčného dohľadu, ktorá jej bola zverená na základe nariadenia o SSM. V rámci bankového dohľadu ECB je koordinátorom komunikácie s MMF a hlavným kontaktom odbor politik dohľadu.

Svojou účasťou na hodnoteniach jednotlivých krajín ECB zabezpečuje porovnateľnosť krajín a konzistentnosť komponentu FSAP, ktorý sa týka bankového sektora. Na základe tejto spolupráce vznikajú synergie s oblasťou záťažových testov bánk na úrovni EÚ/eurozóny. Zároveň je vďaka nej možné zabezpečiť, aby boli v dokumentácii jednotlivých pracovných oblastí adekvátne zohľadnené hlavné prvky mikroprudenciálneho a makroprudenciálneho rámca bankového dohľadu vyplývajúceho zo zriadenia SSM. Ďalšou výhodou je možnosť identifikovať oblasti rámca na úrovni SSM, resp. na úrovni jednotlivých krajín, ktoré je potrebné zdokonaľiť v záujme ich primeraného zohľadnenia v odporúčaniach MMF.

Na základe formálnej žiadosti predsedu Hospodárskeho a finančného výboru z januára 2017 bude MMF (v nadväznosti na ukončenie aktuálneho hodnotenia) uskutočňovať pravidelné hodnotenia FSAP na úrovni EÚ/eurozóny, v ktorých bude zohľadnený bankový dohľad v Európe z perspektívy celého jednotného mechanizmu dohľadu. Cieľom týchto hodnotení bude vyhodnotiť doterajší vývoj a posúdiť účinnosť architektúry finančného dohľadu a krízového riadenia v EÚ/eurozóne.

Okrem hodnotení FSAP vedie MMF na základe článku IV s krajinami eurozóny výročné konzultácie, počas ktorých pracovníci MMF v rámci návštev orgánov jednotlivých krajín hodnotia hospodársku a finančnú situáciu krajiny a jej politické výzvy. V rámci týchto konzultácií pracovníci MMF, bankového dohľadu ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov prostredníctvom konferenčných hovorov rokujú o otázkach súvisiacich s jednotným mechanizmom dohľadu. V súvislosti s konzultáciami na úrovni eurozóny na základe článku IV okrem toho pracovníci MMF dvakrát ročne navštevujú ECB. Výsledky spomínaného hodnotenia FSAP na úrovni EÚ/eurozóny budú podkladom konzultácií na základe článku IV zameraných na finančný sektor.

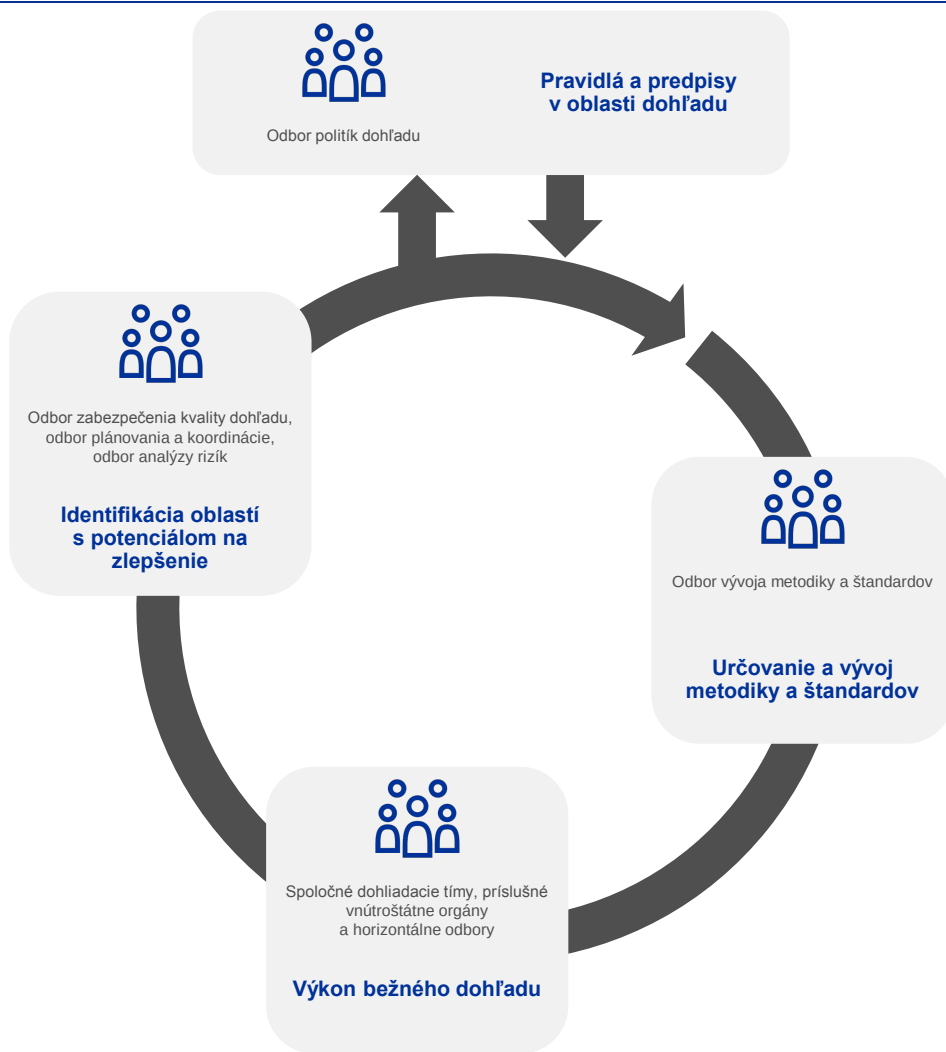
Rada pre finančnú stabilitu

Rada pre finančnú stabilitu (Financial Stability Board – FSB) je medzinárodný orgán, ktorý podporuje medzinárodnú finančnú stabilitu. FSB koordinuje svojich členov (medzi ktorých patria centrálné banky, ministerstvá financií a orgány finančného dohľadu hlavných svetových ekonomík a finančných centier, ako tvorcovia globálnych štandardov a medzinárodné finančné inštitúcie) pri vývoji účinných regulačných, dohľadových a iných politík zameraných na finančný sektor. FSB podporuje uplatňovanie rovnakých podmienok tým, že vyzýva na dôsledné uplatňovanie týchto politík zo strany príslušných orgánov v rámci jednotlivých sektorov a jurisdikcií. Na základe rozhodnutia pléna FSB z 21. júna 2016 má bankový dohľad ECB v tomto jednotnom rozhodovacom orgáne FSB svoje zastúpenie. Okrem toho je od roku 2015 členom stáleho výboru pre spoluprácu v oblasti dohľadu a regulácie a od februára 2017 sa ako orgán dohľadu zúčastňuje na výbore pre implementáciu štandardov. ECB sa tiež ako stály hosť pravidelne zúčastňuje na zasadaniach regionálnej konzultačnej skupiny na európskej úrovni.

2 Cyklus dohľadu

Ako znázorňuje **diagram 9**, proces bankového dohľadu možno chápať ako cyklus. Táto kapitola vysvetľuje jednotlivé prvky cyklu dohľadu. Pravidlá v oblasti regulácie a dohľadu (časť 2.1) sú základom činností dohľadu, ako aj vývoja metodík a štandardov dohľadu (časť 2.2).

Diagram 9
Cyklus dohľadu

Zdroj: Bankový dohľad ECB.

Metodiky a štandardy tvoria základ bežného dohľadu, ktorý sa vo všetkých úverových inštitúciách vykonáva na rovnakej vysokej úrovni (časť 2.3). Prostredníctvom rôznych kanálov vrátane účasti SSM na medzinárodných a európskych fórach sa skúsenosti získané v rámci výkonu dohľadu a kontroly kvality (časť 2.4) využívajú na účely zdokonaľovania metodík, štandardov, pravidiel a nariadení.

Skúsenosti získané v rámci praktickej implementácie metodík a štandardov sa premietajú do plánovania činností dohľadu na nadchádzajúci cyklus. Toto plánovanie zahŕňa aj analýzu hlavných rizík a zraniteľných miest a stanovenie strategických priorít dohľadu.

2.1

Účast' na tvorbe nariadení a pravidiel v oblasti dohľadu

Bazilejské dohody

Nariadenie o kapitálových požiadavkách

Smernica o kapitálových požiadavkách

Smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk

Smernica o systémoch ochrany vkladov

Európsky bankový regulačný rámec vychádza z Bazilejských dohôd. Jeho harmonizáciu zabezpečuje jednotný súbor pravidiel, ktorý platí pre všetky finančné inštitúcie v rámci jednotného trhu. Jednotný súbor pravidiel je základom bankovej únie. Tvoria ho právne texty, ktoré musia dodržiavať všetky finančné inštitúcie (približne 8 300 bánk) v EÚ. Jeho najdôležitejšími zložkami sú smernica o kapitálových požiadavkách (Capital Requirements Directive – CRD), nariadenie o kapitálových požiadavkách (Capital Requirements Regulation – CRR), smernica o systémoch ochrany vkladov (Deposit Guarantee Scheme Directive – DGSD) a smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (Bank Recovery and Resolution Directive – BRRD).

Bankový dohľad ECB k tomuto regulačnému rámcu aktívne prispieva prostredníctvom medzinárodných a európskych fór a inštitúcií, napr. [EBA](#), [ESRB](#), [BCBS](#) a [FSB](#), v ktorých je priamo zastúpený. Na tento účel je tiež nevyhnutná úzka spolupráca s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a Európskou komisiou (v koordinácii s generálnym riaditeľstvom pre medzinárodné a európske vzťahy a ďalšími relevantnými odbornými útvarmi ECB).

Ako znázorňuje [diagram 9](#), za koordináciu a vývoj politík zodpovedá odbor politik dohľadu (Supervisory Policies Division – SPO), ktorý sa zaoberá politikami v oblasti regulácie a dohľadu. SPO zároveň centralizuje interakciu na technickej úrovni medzi bankovým dohľadom ECB a MMF na účely monitorovacích hodnotení MMF (najmä FSAP a konzultácií na základe článku IV).

V spolupráci s príslušnými funkciami v rámci príslušných vnútroštátnych orgánov SPO poskytuje podporu spoločným dohliadacím tímom a príslušným vnútroštátnym orgánom, pokiaľ ide o uplatňovanie nariadení EÚ.

Pri tvorbe politík sa SPO snaží zabezpečiť zosúladenie stanovísk ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov. Ak takéto zosúladenie nie je možné, SPO zabezpečuje výmenu informácií týkajúcich sa jednotlivých stanovísk.

SPO poskytuje vrcholovému manažmentu, Rade pre dohľad, Výkonnej rade a Rade guvernérov ECB poradenstvo k politickým otázkam a vypracúva návrhy v záujme zabezpečenia jednotného postoja a koordinovaného postupu v súvislosti s významnými inštitúciami.

Súčasťou jeho poradnej úlohy môže byť príprava osobitných správ, memoránd a/alebo návrhov v nasledujúcich oblastiach:

- dôležité regulačné iniciatívy na vnútroštátnej, európskej a medzinárodnej úrovni,
- dôležité rozhodnutia a/alebo prekážky, ktorým čelia európske a medzinárodné pracovné skupiny,
- politické záležitosti a regulačné a dohľadové otázky všeobecného významu, ktorých riešenie si vzhľadom na ich zložitosť alebo rôznorodosť zainteresovaných strán môže vyžadovať zmenu regulácie,
- ďalšie prekážky alebo okolnosti v politickej oblasti, ktoré môžu mať všeobecný význam pre bankový dohľad.

Popri účasti na európskych a medzinárodných fórach SPO podporuje prácu spoločných dohliadacích tímov, napríklad nadväzovaním a koordinovaním spolupráce s nezúčastnenými členskými štátmi a krajinami mimo EÚ vrátane uzatvárania memoránd o porozumení a dohôd o spolupráci, ktoré uľahčujú výmenu informácií a výkon kontrol na mieste.

2.2 Určovanie a vývoj metodík a štandardov

Vysokokvalitné metodiky a štandardy dohľadu majú zásadný význam z hľadiska zabezpečenia konzistentných a efektívnych výsledkov dohľadu. V rámci bankového dohľadu ECB je odbor vývoja metodiky a štandardov (Methodology and Standards Development – MSD) zodpovedný za vývoj a pravidelnú revíziu metodík dohľadu v rámci druhého piliera. Tieto metodiky a štandardy dohľadu vychádzajú z osvedčených postupov a neustále sa zdokonaľujú, okrem iného aj na základe práce tvorcov medzinárodných štandardov (napr. BCBS) v oblasti harmonizácie regulácie finančného sektora či orgánov EÚ (najmä EBA).

V oblastiach, na ktoré sa nevzťahujú pravidlá stanovené tvorcami medzinárodných štandardov, alebo ak je potrebné zabezpečiť jednotný postoj a koordinovaný postup v rámci výkonu bežného dohľadu, môže ECB v rozsahu úloh dohľadu, ktorými bola poverená, vydať k metodikám a spoločným štandardom vlastné nariadenia, usmernenia a pokyny, ktoré sú v súlade s príslušnými právnymi predpismi EÚ a záväznými štandardmi EBA. V rámci tejto právomoci musí ECB prihlíadať aj na vývoj medzinárodných a európskych právnych predpisov a úlohu EBA s cieľom zabezpečiť harmonizované postupy dohľadu a priebežnú konzistentnosť výsledkov dohľadu v rámci SSM.

Jednotný súbor metodík a štandardov sa vzťahuje napríklad aj na proces preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu (Supervisory Review and Evaluation Process – SREP), bližšie opísaný v časti 4.6.

Na účely výkonu SREP konkrétne SSM vyvinul jednotnú metodiku priebežného hodnotenia rizík, riadenia a kapitálovej a likviditnej situácie dohliadaných subjektov. ECB jednotnú metodiku SSM SREP uplatňuje na všetky významné inštitúcie, vďaka čomu je možné vykonávať vzájomné porovnávanie a rozsiahle prierezové analýzy.

Metodika tak zabezpečuje rovnaké podmienky vo všetkých dohliadaných inštitúciách, pričom zároveň prihliada na ich špecifické vlastnosti.

SSM SREP sa v prípade významných inštitúcií uplatňuje proporčne, pričom sa dbá na používanie najvyšších a najkonzistentnejších štandardov dohľadu.

Vývoj metodík nie je výlučnou zodpovednosťou odboru MSD. Pokiaľ ide o vydávanie povolení, ukladanie opatrení a sankcií, kontroly na mieste, interné modely, spoločné štandardy a odporúčania týkajúce sa menej významných inštitúcií, ako aj nariadenia, usmernenia a všeobecné pokyny prijaté v súlade s článkom 6 ods. 5 nariadenia o SSM, zodpovednosť nesú príslušné odborné útvary bankového dohľadu ECB (ďalšie informácie sú uvedené nižšie).

Odbor udeľovania povolení (Authorisation Division – AUT) vyvíja metodiku hodnotenia žiadostí o udelenie povolenia, návrhov na odňatie povolenia, návrhov na nadobudnutie kvalifikovanej účasti v úverovej inštitúcii a postupov hodnotenia odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti (kapitola 3 a časť 4.4 tejto príručky). Je však potrebné poznamenať, že postup udelenia alebo odňatia povolenia zvyčajne neiniciuje odbor AUT. Zodpovednosť za vypracovanie návrhov rozhodnutí v prípade udelenia licencií, nadobudnutia kvalifikovaných účastí a vo väčšine prípadov odňatia licencií nesú príslušné vnútroštátne orgány. Tie jednotlivé prípady konzultujú s odborom AUT, ktorý návrhy posudzuje a zabezpečuje splnenie príslušných požiadaviek a dodržanie spoločných postupov.

Pokiaľ ide o postupy súvisiace s hodnotením odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti (časť 4.4), odbor AUT vykonáva príslušné hodnotenie. V prípade vymenovania nového člena riadiaceho orgánu významnej inštitúcie teda odbor AUT vykonáva predbežné vyhodnotenie na základe požiadaviek práva EÚ, ktoré následne predkladá koordinátorovi príslušného spoločného dohliadacieho tímu. V spolupráci s ním vypracúva spoločný návrh rozhodnutia, ktorý musí schváliť Rada pre dohľad a Rada guvernérov.

V záujme zabezpečenia konzistentnosti metodík a procesov súvisiacich s hodnotením interných modelov na účely výpočtu minimálnych kapitálových požiadaviek (prvý pilier) vrátane uplatňovania postupov jednotného súboru pravidiel týkajúcich sa úprav a rozšírení modelov bol zriadený odbor interných modelov (Internal Models Division – INM). Odbor INM nesie spolu s odborom MSD hlavnú zodpovednosť za vývoj štandardov a metodík dohľadu v rámci SSM, pokiaľ ide o schvaľovanie modelov a priebežný dohľad nad internými modelmi (časť 4.7). Okrem toho tiež spolu s odborom SPO monitoruje vývoj medzinárodných štandardov v oblasti interných modelov v rámci medzinárodných fór (napr. BCBS).

Odbor centralizovaných kontrol na mieste (Centralised On-site Inspections – COI) zodpovedá za vývoj a aktualizáciu metodík kontrol na mieste. V rámci plnenia svojich úloh COI udržiava úzky kontakt so spoločnými dohliadacími tímami, ďalšími horizontálnymi odbormi ECB, kontrolnými tímami, vedúcimi kontrolných tímov a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. V záujme udržiavania metodík kontrol na mieste komunikuje najmä s odborom MSD a s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.

2.3 Výkon bežného dohľadu

Pravidlá, metodiky a štandardy SSM tvoria základ bežného dohľadu, ktorý sa vykonáva vo všetkých dohliadaných inštitúciách v rámci eurozóny podľa rovnakých štandardov na základe procesu SREP (časť 4.6).

Bežný dohľad nad významnými inštitúciami vykonávajú spoločné dohliadacie tímy, ktoré tvoria pracovníci z príslušných vnútroštátnych orgánov i z ECB. Spoločným dohliadacím tímom poskytujú podporu horizontálne a špecializované odborné útvary generálneho riaditeľstva pre mikroprudenciálny dohľad IV, ako aj pracovníci z relevantných útvarov príslušných vnútroštátnych orgánov (napr. odborníci v oblasti interných modelov).

V rámci výkonu činností dohľadu sa využíva viacero nástrojov. Ako súčasť bežného dohľadu spoločný dohliadací tím analyzuje údaje nahlasované v rámci dohľadového vykazovania, finančné výkazy a internú dokumentáciu dohliadaných subjektov. Spoločné dohliadacie tímy organizujú s dohliadanými subjektmi pravidelné i mimoriadne stretnutia na rôznych úrovniach služobného postavenia. Uskutočňujú priebežné analýzy rizík spojených so schválenými rizikovými modelmi, ako aj analýzy a hodnotenia plánov ozdravenia dohliadaných subjektov.

Všetky tieto činnosti sú súčasťou procesu SREP (časť 4.6), za ktorého výkon sú zodpovedné spoločné dohliadacie tímy.

2.4 Zdokonaľovanie európskeho bankového dohľadu

Ako už bolo uvedené vyššie, ECB sa priebežne snaží určovať oblasti, v ktorých je možné dosiahnuť ďalšie zlepšenie, a následne vylepšovať príslušné metodiky, štandardy, pravidlá a nariadenia. Priestor na zlepšenie hľadá rôznymi spôsobmi, napríklad prostredníctvom účasti na medzinárodných a európskych fórach a využívaním skúseností získaných v rámci praktického uplatňovania metódik a štandardov. Oblasť s potenciálom na zlepšenie sa zisťujú aj v rámci pravidelného procesu identifikácie a hodnotenia hlavných rizík a zraniteľných miest (časť 2.4.1), ktoré sú súčasťou strategických priorít dohľadu (časť 4.2), ako aj v rámci vzájomného pôsobenia mikroprudenciálneho a makroprudenciálneho dohľadu (časť 2.4.2) a vykonávania kontrol kvality (časť 2.4.3).

2.4.1 Identifikácia a hodnotenie rizík

Pravidelný proces identifikácie a hodnotenia hlavných rizík a zraniteľných miest pozostáva hlavne z nasledujúcich štyroch navzájom sa dopĺňajúcich zložiek (časť 4.2):

- i) pravidelné monitorovanie a analýza existujúcich a vznikajúcich rizík,
- ii) hĺbkové analýzy identifikovaných potenciálnych rizík,

- iii) pravidelné alebo mimoriadne záťažové testy,
- iv) analýzy vplyvu existujúcich alebo pripravovaných regulačných iniciatív.

Po určení existujúcich a vznikajúcich rizík je ďalším logickým krokom ich posúdenie s cieľom potvrdiť výsledok procesu identifikácie a stanoviť vhodné opatrenia dohľadu na ich zmiernenie.

Riziká, najmä ak sa vzťahujú na všetky alebo významnú časť dohliadaných úverových inštitúcií, zvyčajne majú horizontálny rozmer. To znamená, že často nie je možné jednoznačne stanoviť hranicu medzi mikroprudenciálnym a makroprudenciálnym hľadiskom, a preto obidve funkcie musia navzájom úzko spolupracovať.

2.4.2 Prepojenie medzi mikroprudenciálnym a makroprudenciálnym dohľadom

Nariadenie o SSM, článok 5
nariadenia

Mikroprudenciálna a makroprudenciálna funkcia ECB spolu pri identifikácii hlavných rizík úzko spolupracujú prostredníctvom výmeny názorov na riziká a zraniteľné miesta.

V rámci mikroprudenciálneho dohľadu sa berú do úvahy makrofaktory, zatiaľ čo makroprudenciálny dohľad ako jeden zo vstupov používa mikrofaktory. Makrofaktory sa zohľadňujú pri stanovovaní priorít dohľadu a v rámci operačného plánovania, pri prijímaní rozhodnutí SREP a monitorovaní dohľadu nad menej významnými inštitúciami. V rámci makroprudenciálnej analýzy rizík sa zasa využívajú informácie a signály pochádzajúce z mikroprudenciálneho dohľadu. Mikroprudenciálny dohľad dokáže včas poukázať na vznikajúce riziká spojené s jednotlivými systémovo dôležitými inštitúciami, ako aj na riziká súvisiace so zmenami v obchodných postupoch alebo s finančnými inováciami.

Ďalšou oblasťou, v ktorej sa mikroprudenciálne a makroprudenciálne hľadisko navzájom dopĺňajú, je výkon mikroprudenciálnych a makroprudenciálnych záťažových testov. Mikroprudenciálne záťažové testy sa zameriavajú na jednotlivé inštitúcie a ich výsledky sa zohľadňujú v rámci hodnotenia SREP. Tieto testy preto kladú značný dôraz na horizontálne konzistentný postup. Makroprudenciálne záťažové testy ich dopĺňajú tým, že sa zameriavajú aj na vzájomné účinky a spätnú väzbu medzi úverovými inštitúciami, napríklad na nepriaznivé vplyvy záťažového scenára na úverovú aktivitu a na stav ekonomiky (časť 4.2.3).

Koordináciu mikroprudenciálnych a makroprudenciálnych úloh zabezpečuje účinná štruktúra riadenia (časť 1.2.1), ktorá umožňuje kompletný prehľad o spôsobe zmierňovania rizík v záujme dosiahnutia ucelenosti a účinnosti dohľadu a zároveň zabraňuje prekryvaniu mikroprudenciálnych a makroprudenciálnych nástrojov a možnému dvojitému započítaniu rizík.

Pri tvorbe rámcov EÚ pre dohľad, reguláciu a riešenie krízových situácií ECB úzko spolupracuje s ďalšími európskymi inštitúciami a orgánmi, napr. európskymi orgánmi

dohľadu vrátane EBA a s ESRB. Okrem toho prispieva k diskusiám na tému regulácie a dohľadu na medzinárodnej a európskej úrovni.

Na účely monitorovania rizík a dosahových štúdií, pri ktorých sa vyžaduje prístup k určitým informáciám (časť 1.2.1), odbor SSM pre analýzu rizík v úzkej spolupráci s generálnym riaditeľstvom pre štatistiku koordinuje príslušné údaje a procesy na zhromažďovanie, kontrolu kvality a agregáciu týchto informácií.

2.4.3 Kontrola kvality a plánovania

Dohľad nad významnými i menej významnými inštitúciami si vyžaduje komplexné mechanizmy, ktoré zabezpečujú priebežnú konzistentnosť a vysokú kvalitu postupov dohľadu vo všetkých dohľadaných subjektoch. Ich účelom je zároveň zabrániť vzniku skreslení medzi týmito dvoma skupinami inštitúcií a uplatňovať postup dohľadu a zásadu proporcionality štruktúrovaným spôsobom.

Plánovanie a koordinácia

Pokiaľ ide o významné inštitúcie, odbor plánovania a koordinácie SEP vykonáva pravidelnú kontrolu plnenia úloh stanovených v programoch SEP zo strany spoločných dohľadacích tímov a v prípade potreby požiadajú o nápravné opatrenia.

V prípade menej významných inštitúcií uskutočňujú plánovanie dohľadu príslušné vnútroštátne orgány, pričom monitorovaním tejto činnosti je podľa potreby poverené generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III.

Pri návrhu a aktualizácii programov SEP sa využívajú zistenia z predchádzajúcich období. Zistené nedostatky sú predmetom diskusie so zúčastnenými stranami s cieľom zdokonaľiť a rozvinúť jednotný postoj a koordinovaný prístup k budúcim úlohám.

Kontrola kvality

Odbor pre zabezpečenie kvality dohľadu (Supervisory Quality Assurance – SQA) vystupuje ako súčasť druhej obrannej línie rámca internej kontroly ECB, pokiaľ ide o úlohy, ktorými bola ECB poverená nariadením o SSM.

Odbor SQA uskutočňuje kontrolu v nasledujúcich oblastiach:

- i) priamy dohľad ktorý vykonávajú generálne riaditeľstvá pre mikroprudenciálny dohľad I a II, a činnosti príslušných vnútroštátnych orgánov súvisiace s dohľadom nad významnými inštitúciami;
- ii) monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami (vykonávaného príslušnými vnútroštátnymi orgánmi), ktorým je poverené generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III;

- iii) horizontálne funkcie, za ktoré zodpovedá generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad IV;
- iv) činnosť generálneho riaditeľstva pre sekretariát Rady pre dohľad;
- v) činnosť ostatných útvarov ECB a ich podiel na výkone činností dohľadu ECB.

Úlohou odboru SQA je poskytovať predovšetkým vedúcim odborných útvarov ECB a tiež Rade pre dohľad, Rade guvernérov a Výkonnej rade ECB uistenie, že výkon bankového dohľadu ECB prebieha v súlade s nariadením o SSM a s najvyššími štandardmi kvality.

V rámci plnenia tejto úlohy odbor SQA:

- hodnotí a podporuje účinnosť, včasnosť a efektívnosť bankového dohľadu ECB na základe nariadenia o SSM,
- hodnotí nezávislosť činností dohľadu vykonávaných spoločnými dohliadacími tímami v rámci dohľadu nad významnými i menej významnými inštitúciami,
- poskytuje spätnú väzbu k optimálnemu využívaniu a potrebe zdokonaľovania metodického rámca SSM,
- funkčným jednotkám (vrátane horizontálnych funkcií) vydáva odporúčania a štandardy formou spätnej väzby k postupom dohľadu vrátane určovania osvedčených postupov dohľadu,
- identifikuje riziká (vrátane právnych rizík), nedostatky a zraniteľné miesta v uplatňovaní rámca dohľadu SSM.

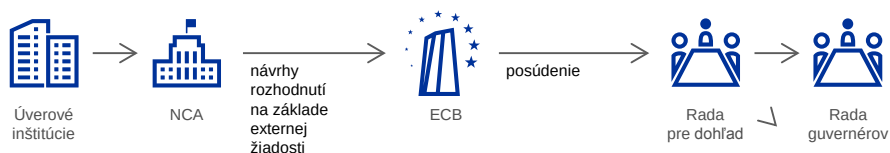
Hlavným nástrojom odboru SQA sú kontroly kvality, ktoré podľa potreby vykonáva spolu s útvarmi kontroly kvality príslušných vnútroštátnych orgánov.

3 Výkon dohľadu SSM v rámci všetkých dohliadaných inštitúcií

Úlohy dohľadu, ktoré vykonáva ECB, sa líšia podľa toho, či je úverová inštitúcia významným alebo menej významným subjektom. Zodpovednosť za niektoré postupy, označované ako **spoločné postupy**, však nesie ECB bez ohľadu na významnosť danej inštitúcie. Tieto postupy sú bližšie opísané v prvej časti tejto kapitoly. Druhá časť sa týka postupov a kritérií pravidelného či ad hoc hodnotenia významnosti inštitúcií.

Diagram 10
Spoločné postupy

Povolenia a nadobúdanie kvalifikovaných účastí

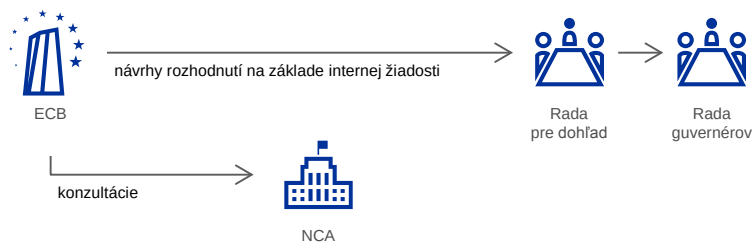

Odňatie povolenia

Z podnetu NCA

Z podnetu ECB

Zdroj: bankový dohľad ECB.

3.1 Posudzovanie žiadostí o povolenie v prípade navrhovaného nadobudnutia kvalifikovaných účastí v úverovej inštitúcii a passporting

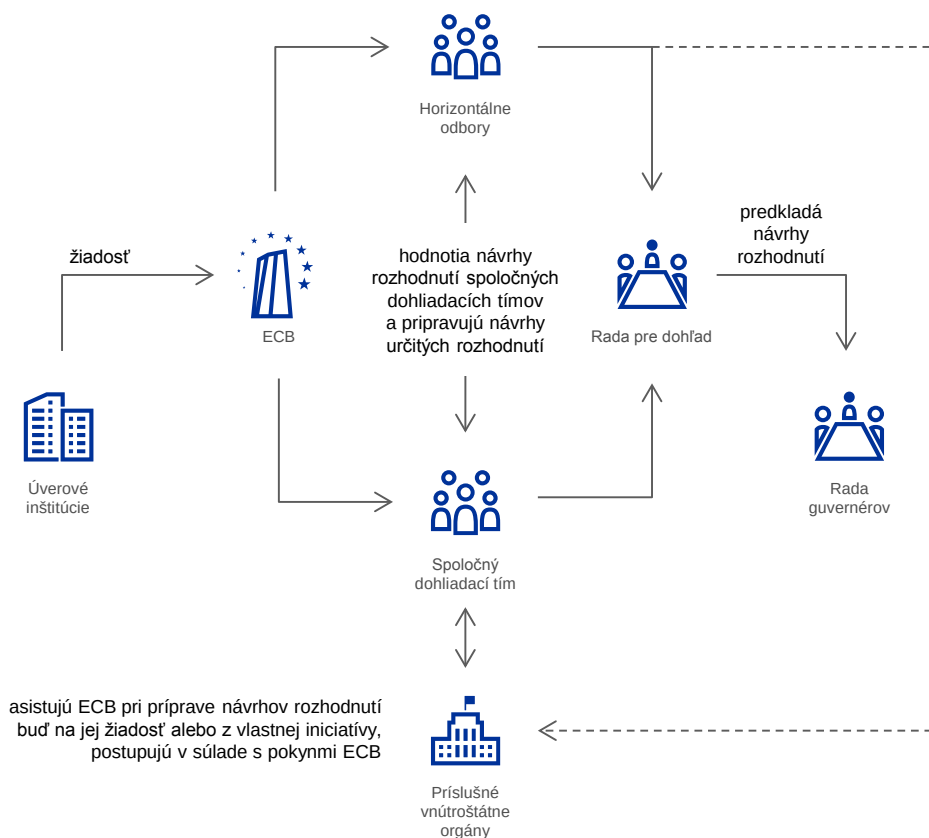
Nariadenie o SSM, články 4 ods. 1 a 14 ods. 5 a článok 6
Smernica CRD, články 18, 20 a 45

Nariadenie o rámci SSM, článok 79 a časť V

Medzi spoločné postupy, pri ktorých konečné rozhodnutie prijíma ECB, patria postupy udeľovania (nových alebo predĺžených) bankových licencií alebo ich odoberania (výrazy „licencia“ a „povolenie“ sa používajú ako synonymá). Zvyšné spoločné postupy (časť 3.1.2) sa týkajú schvaľovania navrhovaných nadobudnutí alebo zvýšení kvalifikovaných účastí v úverových inštitúciách. Táto sekcia tiež opisuje postup, na základe ktorého môže inštitúcia, ktorej bolo udelené povolenie v jednom členskom štáte, využiť právo usadiť sa a slobodu poskytovať služby v členských štátoch Európskej únie (tzv. passporting).

Diagram 11

Spoločné postupy (všeobecný proces spracovania žiadostí a oznámení)

Zdroj: bankový dohľad ECB.

3.1.1 Udeľovanie, odoberanie a zánik platnosti licencií

Na výkon činnosti úverovej inštitúcie v zúčastnenom členskom štáte musí inštitúcia požiadať o bankovú licenciu. Žiadosť o udelenie bankovej licencie je potrebné predložiť príslušnému vnútroštátnemu orgánu členského štátu, v ktorom má byť inštitúcia zriadená, v súlade s požiadavkami stanovenými v platných vnútroštátnych

Nariadenie CRR, článok 4
ods. 1 bod 1

Smernica CRD, príloha 1

Nariadenie o rámci SSM,
článok 88

právnych predpisoch. Pri posudzovaní žiadosti je cieľom zabezpečiť, aby na trh ako úverové inštitúcie mohli vstúpiť len tie subjekty, ktoré spĺňajú príslušné právne požiadavky daného štátu a EÚ.

Úverové inštitúcie môžu o bankovú licenciu požiadať za rôznych okolností. Úverová inštitúcia, ktorá už podlieha dohľadu, môže požiadať o povolenie rozšírenia činnosti alebo reštrukturalizácie jej existujúcich činností. V súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva tiež môžu žiadať o povolenie na výkon činnosti úverovej inštitúcie predložiť subjekty bez licencie, ktoré majú záujem vykonávať bankovú činnosť.

Rozsah

Postup udeľovania povolenia na začatie činnosti úverovej inštitúcie, ktorým bola poverená ECB, sa týka všetkých činností vyhradených úverovým inštitúciám, ktoré si vyžadujú získanie povolenia. Patria sem činnosti podliehajúce vzájomnému uznávaniu na základe prílohy 1 smernice CRD, ako aj ďalšie regulované činnosti, na ktoré je podľa vnútroštátneho práva potrebné povolenie orgánu dohľadu. To znamená, že povoľovacie konanie SSM sa vzťahuje aj na situácie, keď úverová inštitúcia podľa definície v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia CRR, ktorá už má bankovú licenciu, žiada o rozšírenie povolenia na výkon novej regulovanej činnosti, ak takéto povolenie vyžaduje vnútroštátne právo. To platí bez ohľadu na to, či ide o novú činnosť podľa prílohy 1 smernice CRD, alebo regulovanú činnosť, na ktorú je potrebné povolenie podľa vnútroštátneho právneho predpisu, na ktorom je postavená funkcia prudenciálneho dohľadu.

Žiadosť posudzuje príslušný vnútroštátny orgán a ECB. Žiadateľ predkladá žiadosť príslušnému vnútroštátnemu orgánu, ktorý ju posudzuje na základe požiadaviek stanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi, v prípade potreby za účasti príslušného spoločného dohľadacieho tímu. ECB žiadosť posudzuje na základe požiadaviek právnych predpisov EÚ. Hodnotenie príslušného vnútroštátneho orgánu a hodnotenie ECB sú úzko prepojené. Spoločným hodnotením sa zabezpečuje, že žiadateľ spĺňa príslušné požiadavky, najmä tie, ktoré sa týkajú riadenia, výkonu činnosti, prudenciálnych požiadaviek a obchodného modelu. Hodnotením sa tiež zabezpečuje plnenie platných vnútroštátnych požiadaviek. Príslušný vnútroštátny orgán aj ECB si od žiadateľa v prípade potreby môžu vyžiadať dodatočné informácie potrebné na účely hodnotenia. Medzi ECB a príslušným vnútroštátnym orgánom prebieha výmena všetkých informácií a údajov súvisiacich so žiadosťou.

Ak príslušný vnútroštátny orgán počas hodnotenia zistí, že neboli splnené požiadavky na udelenie povolenia stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, žiadosť zamietne.

Ak žiadateľ splní všetky požiadavky na udelenie povolenia stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, príslušný vnútroštátny orgán oznámi svoje záverečné hodnotenie ECB a predloží jej návrh na udelenie povolenia. Navrhované rozhodnutie môže obsahovať podmienky, povinnosti a/alebo odporúčania adresované danej inštitúcii. ECB môže s návrhom rozhodnutia príslušného

vnútroštátneho orgánu súhlasiť, alebo voči nemu vzniesť námietky. Ak ECB žiadosť zamietne alebo ak kladné rozhodnutie spojí s podmienkami a/alebo povinnosťami, na ktorých sa predtým so žiadateľom nedohodla, žiadateľ má [právo na vypočutie](#). ECB prijme konečné rozhodnutie do desiatich pracovných dní od predloženia návrhu rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu. Túto lehotu je možné jedenkrát predĺžiť o ďalších desať pracovných dní.

Povolenie na začatie činnosti úverovej inštitúcie môže ECB z vlastnej iniciatívy alebo na základe návrhu príslušného vnútroštátneho orgánu členského štátu, v ktorom je inštitúcia zriadená, odňať. Postup spolupráce medzi príslušným vnútroštátnym orgánom a ECB je v tomto prípade viac-menej rovnaký ako pri udeľovaní povolení. K prípadným odchýlkam môže dochádzať v závislosti od toho, či o odňatie licencie požiadal dohliadaný subjekt, alebo ho inicioval orgán dohľadu, či už príslušný vnútroštátny orgán alebo ECB.

Ak o odňatie povolenia požiada dohliadaný subjekt, napríklad z dôvodu ukončenia výkonu bankovej činnosti, príslušný vnútroštátny orgán a ECB posúdia, či sú splnené príslušné predpoklady na odňatie povolenia v súlade s vnútroštátnym právom a právom EÚ. Vyžaduje sa predovšetkým jednoznačné a nesporné potvrdenie toho, že subjekt už nevedie žiadne vklady či iné splatné peňažné prostriedky.

Ak odňatie licencie úverovej inštitúcie iniciuje orgán dohľadu, napríklad keď inštitúcia prestane spĺňať prudenciálne požiadavky alebo už nedokáže spoľahlivo plniť svoje záväzky voči veriteľom, uskutoční sa úplné a podrobné hodnotenie. Jeho cieľom je odôvodniť odňatie licencie, pričom sa berie do úvahy priebeh doterajšieho dohľadu nad inštitúciou, ako aj záujmy príslušných zúčastnených strán, napríklad riziko, ktoré hrozí majiteľom vkladov. V takýchto prípadoch sa do konania môžu zapojiť aj orgány riešenia krízových situácií. Ak odňatie iniciuje ECB, s dostatočným časovým predstihom pred prijatím rozhodnutia sa poradí s príslušným vnútroštátnym orgánom. Skôr ako ECB prijme rozhodnutie o odňatí licencie, dohliadaný subjekt má zvyčajne možnosť využiť právo na vypočutie. V prípade potreby [naliehavého rozhodnutia](#) môže ECB rozhodnutie prijať aj bez toho, aby subjektu vopred udelila právo na vypočutie.

K zániku platnosti povolenia môže dôjsť v dôsledku špecifických vnútroštátnych a zákonom stanovených spúšťačích faktorov, pri ktorých sa vo všeobecnosti nevyžaduje posúdenie či rozhodnutie orgánu dohľadu. V súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva platnosť povolenia zaniká najčastejšie v týchto troch prípadoch:

- ak úverová inštitúcia povolenie nevyužije do 12 mesiacov,
- ak sa úverová inštitúcia povolenia výslovne vzdá,
- ak úverová inštitúcia nevykonáva činnosť dlhšie ako šesť mesiacov.

V závislosti od vnútroštátnych právnych predpisov môže k obdobe zániku platnosti povolenia dôjsť aj v prípade zániku samotnej inštitúcie, napríklad v dôsledku fúzie s inou spoločnosťou. So zánikom inštitúcie vtedy zaniká aj povolenie. V takýchto prípadoch sa uplatňuje rovnaký postup ako v prípade zániku platnosti povolenia.

Udelenie povolenia, odňatie povolenia či jeho zánik ECB vždy oznamuje buď priamo zainteresovanému subjektu (odňatie alebo zánik povolenia), alebo príslušnému vnútroštátnemu orgánu (udelenie povolenia) a EBA. Následne sa aktualizuje aj [zoznam dohliadaných subjektov v rámci SSM](#). Príslušný vnútroštátny orgán spravidla vykoná potrebné kroky na zverejnenie rozhodnutia podľa požiadaviek príslušného vnútroštátneho práva.

3.1.2

Kvalifikované účasti

Nariadenie o SSM, článok 4 ods. 1 písm. c) a článok 15

Nariadenie o rámci SSM, články 85 až 88

Smernica CRD, články 3 ods. 1, 3 ods. 33 a 22 až 27

Usmernenia týkajúce sa obozretného posudzovania nadobúdania a zvyšovania podielov vo finančnom sektore (CEBS/2008/214)

Spoločné usmernenia o obozretnom posudzovaní nadobudnutí a zvyšovaní kvalifikovaných účastí vo finančnom sektore (JC/GL/2016/01)

Navrhované nadobudnutie kvalifikovaných účastí alebo navrhované zvýšenie kvalifikovaných účastí v úverových inštitúciách, ktoré by viedlo k dosiahnutiu alebo prekročeniu príslušných prahových hodnôt, je potrebné oznámiť príslušnému vnútroštátnemu orgánu zúčastneného členského štátu, kde je úverová inštitúcia, v ktorej sa kvalifikovaná účasť bude nadobúdať alebo zvyšovať, zriadená. Príslušný vnútroštátny orgán vykoná predbežné hodnotenie a vypracuje návrh rozhodnutia pre ECB. ECB v spolupráci s príslušným vnútroštátnym orgánom vykoná svoje vlastné hodnotenie a rozhodne o navrhovanom nadobudnutí. Tento postup plní funkciu vstupnej kontroly s cieľom zabrániť nadobudnutiu úverových inštitúcií nevhodnými nadobúdateľmi.

Účelom hodnotenia je predovšetkým preveriť dobré meno a finančný stav navrhovaného nadobúdateľa, nepretržitú dobrú povesť členov riadiaceho orgánu, ktorí budú riadiť činnosť cieľovej inštitúcie, a úroveň ich vedomostí, zručností a skúseností potrebných na plnenie ich povinností, schopnosť cieľovej inštitúcie aj naďalej spĺňať príslušné prudenciálne požiadavky, ako aj to, či transakcia nie je financovaná príjmami z trestnej činnosti.

Lehota na formálne hodnotenie je maximálne 60 pracovných dní od potvrdenia doručenia kompletného oznámenia. Ak sa počas formálneho hodnotenia budú od navrhovaného nadobúdateľa požadovať ďalšie informácie, lehota sa môže prerušiť na obdobie, ktoré nesmie trvať dlhšie ako 20 pracovných dní (v prípade regulovaných nadobúdateľov) alebo v určitých prípadoch 30 pracovných dní (v prípade neregulovaných nadobúdateľov a nadobúdateľov so sídlom v tretích krajinách).

Ak má navrhovaný nadobúdateľ v úmysle nadobudnúť podiely v úverovej inštitúcii, ktorá má dcérske úverové inštitúcie v iných zúčastnených členských štátoch, alebo vlastní kvalifikovanú účasť v úverových inštitúciách zriadených v iných členských štátoch, príslušné vnútroštátne orgány všetkých priamych a nepriamych cieľových inštitúcií koordinujú svoje hodnotenia s ECB, aby sa o všetkých navrhovaných nadobudnutiach mohlo rozhodnúť v rovnakom čase.

Kritériá hodnotenia sú harmonizované na európskej úrovni. Smernica CRD na účely hodnotenia navrhovaných nadobudnutí stanovuje päť kritérií, ktoré boli transponované do vnútroštátnych právnych predpisov:

Dobré meno navrhovaného nadobúdateľa

Vyžaduje sa bezúhonnosť a dôveryhodnosť navrhovaného nadobúdateľa, doložená napríklad absenciou záznamov v registri trestov či účasti v súdnych konaniach, ktoré by mali negatívny vplyv na dobrú povesť navrhovaného nadobúdateľa. Ďalším aspektom je odborná kvalifikácia nadobúdateľa, t. j. jeho skúsenosti s riadením a/alebo investovaním vo finančnom sektore.

Dobrá povesť, vedomosti, zručnosti a skúsenosti navrhovaných nových členov riadiaceho orgánu cieľovej inštitúcie

Ak má navrhovaný nadobúdateľ v úmysle uskutočniť personálne zmeny v riadiacich orgánoch cieľovej inštitúcie, v rámci schvaľovania nadobudnutia kvalifikovanej účasti je potrebné vykonať hodnotenie odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti nových navrhovaných členov týchto orgánov.

Finančný stav navrhovaného nadobúdateľa

Navrhovaný nadobúdateľ musí disponovať potrebnými zdrojmi na financovanie navrhovanej akvizície a zachovanie zdravej finančnej štruktúry v dohľadnej budúcnosti. Zároveň musí byť určený subjekt zodpovedný za podporu cieľovej inštitúcie po nadobudnutí, napríklad účasťou na prípadnom navyšovaní kapitálu cieľovej inštitúcie.

Vplyv na cieľovú inštitúciu

Po akvizícii musí byť cieľová inštitúcia naďalej schopná plniť prudenciálne požiadavky. Jej ziskovosť by napríklad nemala byť vystavená neprimeraným tlakom z dôvodu nadmerného dlhového financovania časti akvizície, ktoré bude musieť splácať samotná cieľová inštitúcia. Štruktúra nadobúdateľa alebo skupiny, do ktorej sa cieľová inštitúcia začlení, by zároveň nemala byť natoľko zložitá, aby orgánu dohľadu znemožňovala účinný dohľad nad príslušnými inštitúciami.

Riziko väzieb na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu

Prostriedky použité na akvizíciu nesmú pochádzať z príjmov spojených s trestnou činnosťou alebo terorizmom. V rámci preverovania tohto kritéria sa posudzuje aj to, či by akvizícia nevedla k zvýšeniu rizík prania špinavých peňazí či financovania terorizmu.

Identifikácia týchto rizík je úlohou vnútroštátnych orgánov pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. ECB nemá na odhaľovanie takýchto priestupkov vyšetrovacie právomoci. Tieto skutočnosti môže v rámci svojich vlastných úloh zohľadniť až vtedy, keď porušenia zistí relevantný vnútroštátny orgán.

V záujme splnenia uvedených piatich kritérií môže ECB navrhovanému nadobúdateľovi uložiť podmienky alebo povinnosti, a to buď na základe návrhu príslušného vnútroštátneho orgánu, alebo na základe vlastného uváženia. Prípadné podmienky či povinnosti uložené navrhovaným nadobúdateľom sa však musia týkať týchto piatich kritérií a nesmú ísť nad rámec toho, čo je potrebné na ich splnenie. Ak navrhovaný nadobúdateľ s podmienkami alebo povinnosťami nesúhlasí, resp. ak by sa mohli nepriaznivo dotknúť jeho práv, uskutoční sa stretnutie, na ktorom má možnosť vyjadriť svoje pripomienky. Rovnaký postup platí aj vtedy, ak ECB zamýšľa vyjadriť s navrhovaným nadobudnutím nesúhlas.

3.1.3

Passporting

Nariadenie o SSM,
odôvodnenie 51 a články 4
ods. 2 a 17 ods. 1

Nariadenie o rámci SSM,
články 11 až 17

Smernica CRD, články 35 až
39

Regulačné technické predpisy
o informáciách, ktoré si
navzájom poskytujú príslušné
orgány domovského
a hostiteľského členského štátu
(EÚ/524/2014)

Vykonávacie technické
predpisy o výmene informácií
medzi príslušnými orgánmi
domovského a hostiteľského
členského štátu (EÚ/620/2014)

Vykonávacie technické
predpisy o oznamovaní
v súvislosti s vykonávaním
práva usadiť sa a slobody
poskytovať služby
(EÚ/926/2014)

Inštitúcia, ktorej bolo udelené povolenie v niektorom z členských štátov, môže využiť právo usadiť sa a slobodu poskytovať služby v členských štátoch Európskej únie (tzv. passporting). Passporting môže prebiehať buď prostredníctvom zriadenia pobočky v inom členskom štáte, alebo poskytovaním služieb v inom členskom štáte. Na passporting sa vzťahuje povinnosť oznámenia príslušnému orgánu daného domovského členského štátu.

Passporting v rámci SSM

Každá významná inštitúcia v zúčastnenom členskom štáte, ktorá chce zriadiť pobočku v inom zúčastnenom členskom štáte, musí o svojom úmysle informovať svoj domovský príslušný vnútroštátny orgán a poskytnúť mu informácie v súlade s požiadavkami smernice o kapitálových požiadavkách. Domovský príslušný vnútroštátny orgán bezodkladne informuje ECB. Spoločný dohľadací tím potom posúdi, či sú požiadavky na zriadenie pobočky splnené. Ak áno, svoje hodnotenie predloží Rade pre dohľad, ktorá ho vezme na vedomie. Generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad následne pred uplynutím lehoty oznámi príslušné pasové informácie o pobočke danej významnej inštitúcii a domovskému a hostiteľskému príslušnému vnútroštátnemu orgánu. Po tomto oznámení môže významná inštitúcia pobočku zriadiť a môže začať činnosť. Ak spoločný dohľadací tím dospeje k záveru, že požiadavky nie sú splnené, na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu vypracuje rozhodnutie a významná inštitúcia dostane právo na vypočutie.

Ak je inštitúcia, ktorá chce zriadiť pobočku v inom členskom štáte, menej významnou inštitúciou, musí o svojom úmysle informovať svoj domovský príslušný vnútroštátny orgán v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici CRD. Príslušný vnútroštátny orgán posúdi, či sú požiadavky na zriadenie pobočky splnené, a prijme rozhodnutie podľa svojich interných rozhodovacích postupov. V opačnom prípade príslušný vnútroštátny orgán žiadajúcu inštitúciu informuje o zamietnutí. Ak príslušný vnútroštátny orgán v príslušnej lehote na doručenie oznámenia neprijme záporné rozhodnutie, pobočka sa môže zriadiť a môže začať svoju činnosť. Tieto informácie domovský príslušný vnútroštátny orgán poskytne príslušnému vnútroštátnemu

orgánu zúčastneného členského štátu, v ktorom sa má pobočka zriadiť, a Európskej centrálnej banke.

Každá významná inštitúcia v zúčastnenom členskom štáte, ktorá má v úmysle uplatniť si slobodu poskytovať služby a začať vykonávať činnosť v rámci iného zúčastneného členského štátu, musí svoj úmysel oznámiť domovskému príslušnému vnútroštátnemu orgánu v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici CRD. Domovský príslušný vnútroštátny orgán o prijatí tohto oznámenia informuje ECB a hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán. Ak je inštitúcia, ktorá si chce uplatniť slobodu poskytovať služby, menej významnou inštitúciou, musí informovať svoj domovský príslušný vnútroštátny orgán v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici CRD. Oznámenie sa poskytuje aj ECB.

Passporting inštitúcií prichádzajúcich z nezúčastnených členských štátov

Ak inštitúcia z nezúčastneného členského štátu plánuje zriadiť pobočku v zúčastnenom členskom štáte, musí o svojom úmysle informovať svoj domovský príslušný vnútroštátny orgán. Ten posúdi, či sú požiadavky na passporting splnené. Ak sú požiadavky na passporting splnené, domovský príslušný vnútroštátny orgán o tom informuje hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán. Hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán následne informuje ECB, ktorá posúdi významnosť pobočky.

Ak sa pobočka považuje za menej významnú, generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III informuje Radu pre dohľad a oznámi jej výsledok svojho hodnotenia (Rada pre dohľad oznámenie vezme na vedomie). Dohľad nad pobočkou menej významnej inštitúcie bude vykonávať hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán, ktorý v prípade potreby stanoví podmienky, za ktorých môže pobočka svoju činnosť v hostiteľskom členskom štáte vykonávať. Hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán informuje domovský príslušný vnútroštátny orgán a žiadajúcu inštitúciu. Ak je pobočka významná, generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III vypracuje návrh rozhodnutia na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu. Dohľad nad významnou pobočkou významnej inštitúcie bude vykonávať ECB, ktorá v prípade potreby stanoví podmienky, za ktorých môže pobočka svoju činnosť v hostiteľskom členskom štáte vykonávať. Generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad informuje domovský príslušný vnútroštátny orgán, hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán a žiadajúcu inštitúciu.

Ak inštitúcia z nezúčastneného členského štátu zamýšľa poskytovať služby v zúčastnenom členskom štáte, o svojom úmysle informuje svoj domovský príslušný vnútroštátny orgán, ktorý následne upovedomí hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán. Hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán po prijatí tohto oznámenia informuje ECB a žiadajúcej inštitúcii oznámi podmienky, za ktorých si môže slobodu poskytovať služby uplatniť, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a vo všeobecnom záujme. V prípade inštitúcií zriadených v nezúčastnených členských

štátoch, ktoré si uplatňujú slobodu poskytovať služby v zúčastnených členských štátoch, plní úlohu príslušného orgánu hostiteľského členského štátu ECB.

Passporting inštitúcií odchádzajúcich do nezúčastnených členských štátov

Významná inštitúcia, ktorá chce zriadiť pobočku alebo uplatniť si slobodu poskytovať služby v rámci nezúčastneného členského štátu, musí svoj úmysel oznámiť príslušnému vnútroštátnemu orgánu. Po prijatí tohto oznámenia príslušný vnútroštátny orgán informuje ECB, ktorá vykonáva právomoci príslušného orgánu domovského členského štátu; spoločný dohliadací tím najmä posúdi, či sú splnené podmienky na zriadenie pobočky.

Ak sú požiadavky splnené, spoločný dohliadací tím o výsledku svojho hodnotenia informuje Radu pre dohľad, ktorá ho berie na vedomie. Generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad následne do troch mesiacov o kladnom výsledku hodnotenia informuje hostiteľský príslušný vnútroštátny orgán, ktorý potom žiadajúcej inštitúcii stanoví podmienky, za ktorých môže pobočka vo všeobecnom záujme vykonávať svoju činnosť v hostiteľskom členskom štáte. Ak spoločný dohliadací tím dospeje k záveru, že požiadavky nie sú splnené, vypracuje záporné rozhodnutie na schválenie Radou pre dohľad a prijatie Radou guvernérov na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu. Uplatňuje sa právo na vypočutie. Po prijatí rozhodnutia generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad oznámi záporné rozhodnutie žiadajúcej inštitúcii a upovedomí domovský príslušný vnútroštátny orgán.

Ak chce pobočku na území nezúčastneného členského štátu zriadiť menej významná inštitúcia, musí o svojom úmysle informovať svoj domovský príslušný vnútroštátny orgán. Domovský príslušný vnútroštátny orgán informuje príslušný vnútroštátny orgán nezúčastneného členského štátu a zároveň oznámenie predloží ECB.

Ak si chce významná inštitúcia uplatniť slobodu poskytovať služby v rámci nezúčastneného členského štátu, spoločný dohliadací tím do jedného mesiaca predloží oznámenie hostiteľskému príslušnému vnútroštátnemu orgánu nezúčastneného členského štátu, v ktorom sa služby budú poskytovať. Ak si chce slobodu poskytovať služby v rámci nezúčastneného členského štátu uplatniť menej významná inštitúcia, musí o svojom úmysle informovať domovský príslušný vnútroštátny orgán. V takom prípade domovský príslušný vnútroštátny orgán informuje príslušný vnútroštátny orgán nezúčastneného členského štátu a oznámenie predloží aj ECB.

Oznámenia o zmenách pobočiek a zmenách v uplatňovaní slobody poskytovať služby

Ak v prípade pobočiek významných inštitúcií dôjde k zmenám (napríklad ak chce pobočka poskytovať dodatočné služby, ak ukončila poskytovanie služieb, ak ukončila svoju činnosť, alebo ak došlo k personálnym zmenám v jej vedení alebo k zmene jej oficiálneho názvu a adresy), príslušný vnútroštátny orgán zúčastneného členského štátu, v ktorom má významná inštitúcia svoje sídlo, musí poslať oznámenie hostiteľskému príslušnému vnútroštátnemu orgánu a ECB.

Zmeny v službách poskytovaných významnými inštitúciami v rámci slobody poskytovať služby sa musia oznámiť ECB vtedy, keď nastanú. Informovanie hostiteľského príslušného vnútroštátneho orgánu zostáva na úrovni príslušného vnútroštátneho orgánu. V prípade zmien pobočiek menej významných inštitúcií a ich služieb poskytovaných na základe slobody poskytovať služby v nezúčastnených členských štátoch ECB nie je potrebné informovať. Tento postup taktiež zostáva na úrovni príslušného vnútroštátneho orgánu.

3.2

Hodnotenie významnosti inštitúcií

Nariadenie o SSM, články 6 ods. 4 a 6 ods. 5 písm. b)

Nariadenie o rámci SSM, články 39 až 72 a 98 až 100

Úroveň zodpovednosti ECB za dohľad nad úverovou inštitúciou závisí od statusu jej významnosti, ktorý sa určuje na najvyššej úrovni konsolidácie v zúčastnených členských štátoch. ECB má zavedené procesy na hodnotenie významnosti dohliadaných inštitúcií na základe kritérií stanovených v nariadení o SSM i na identifikáciu prípadnej zmeny statusu dohliadanej inštitúcie z významnej na menej významnú a naopak. Zmena statusu významnosti si vyžaduje riadny prenos zodpovednosti za dohľad z ECB na príslušné vnútroštátne orgány, resp. naopak, s cieľom zaručiť nepretržitý a účinný dohľad nad inštitúciou. Podľa nariadenia o rámci SSM je ECB povinná zverejňovať a viesť zoznam dohliadaných subjektov. Zoznam vedie generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad v spolupráci s generálnymi riaditeľstvami pre mikroprudenciálny dohľad I až IV.

Pravidelná klasifikácia inštitúcií

Proces hodnotenia významnosti všetkých subjektov podliehajúcich európskemu bankovému dohľadu sa vykonáva raz ročne. Hodnotiaci proces sa zameriava na kritériá stanovené v nariadení o SSM a nariadení o rámci SSM. Pri splnení ktoréhokoľvek z kvantitatívnych kritérií stanovených v nariadení o SSM a nariadení o rámci SSM sa status inštitúcie zmení z menej významnej na významnú.

Medzi kvantitatívne kritériá patrí:

- i) veľkosť z hľadiska celkových aktív a pomer celkových aktív k HDP zúčastneného členského štátu, v ktorom je inštitúcia zriadená,
- ii) počet zúčastnených členských štátov, v ktorých má banka dcérske spoločnosti (jeden z faktorov kritéria cezhraničného významu),

- iii) cezhraničné aktíva a cezhraničné pasíva (iba v prípade potreby na hodnotenie cezhraničnej činnosti).

O klasifikácii úverovej inštitúcie v rámci SSM ako významnej sa môže rozhodnúť aj na základe rôznych kvalitatívnych kritérií.

- i) Prevod dohľadu z príslušného vnútroštátneho orgánu na ECB je povinný, ak dohliadaná inštitúcia prijala priamu finančnú pomoc z verejných zdrojov prostredníctvom Európskeho mechanizmu pre stabilitu (European Stability Mechanism – ESM), resp. o ňu požiadala.
- ii) Príslušný vnútroštátny orgán môže navrhnúť, aby ECB vyhlásila dohliadanú skupinu za významnú pre jej domácu ekonomiku, aj keď nie je splnený žiadny z kvantitatívnych limitov. ECB v takom prípade vykoná svoje vlastné hodnotenie s cieľom zistiť, či s príslušným vnútroštátnym orgánom súhlasí, a či po uskutočnení komplexného hodnotenia môže prijať rozhodnutie potvrdzujúce významnosť tejto inštitúcie.
- iii) ECB môže inštitúciu preklasifikovať v prípade výnimočnej a podstatnej zmeny okolností, ktorá je relevantná z hľadiska určenia významnosti na základe kritéria veľkosti alebo významnosti pre ekonomiku EÚ alebo niektorého zo zúčastnených členských štátov. ECB tak môže rozhodnúť na požiadanie príslušného vnútroštátneho orgánu alebo na základe významnosti cezhraničných aktivít inštitúcie. Zároveň sa môžu vyskytnúť prípady, keď sa inštitúcia na základe osobitných skutočností podľa nariadenia o rámci SSM aj napriek prekročeniu niektorého z kvantitatívnych limitov stále považuje za menej významnú.
- iv) Nariadenie o rámci SSM umožňuje ECB z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie príslušného vnútroštátneho orgánu prevziať od príslušného vnútroštátneho orgánu zodpovednosť za dohľad a rozhodovacie právomoci za ktorúkoľvek menej významnú inštitúciu, ak sa to považuje za potrebné na zabezpečenie konzistentného uplatňovania vysokých štandardov dohľadu.

Ad hoc klasifikácia inštitúcií

Keďže kritériá významnosti uvedené v nariadení o SSM a nariadení o rámci SSM súvisia s udalosťami, ku ktorým môže dôjsť aj ad hoc, status významnosti banky môže byť v niektorých prípadoch potrebné preklasifikovať mimo pravidelného procesu klasifikácie, t. j. v rámci ad hoc klasifikácie. Je preto veľmi dôležité, aby boli po splnení ktoréhokoľvek kritéria významnosti príslušným útvarom ECB ihneď predložené relevantné informácie s cieľom uskutočniť včasné ad hoc posúdenie významnosti a v prípade potreby prijať rozhodnutie o prevode priameho dohľadu.

Dôvodom na ad hoc prehodnotenie statusu významnosti okrem iného môžu byť určité udalosti a zmeny podmienok alebo štruktúry dohliadaných subjektov, napríklad fúzie, akvizície, zriadenie nových subjektov alebo odobratie povolení.

Vykonávanie rozhodnutí o prevode dohľadu nad menej významnou inštitúciou na ECB

Po vydaní rozhodnutia ECB o prevzatí dohľadu nad menej významnou inštitúciou, či už v rámci pravidelnej alebo ad hoc klasifikácie, sa začínajú uplatňovať opatrenia na vykonanie tohto rozhodnutia, pričom ECB v rámci predpokladaného časového horizontu preberá zodpovednosť za priamy dohľad nad danou inštitúciou.

Prevzatie zodpovednosti za dohľad zo strany ECB si vyžaduje zriadenie nového spoločného dohliadacieho tímu. Po prijatí rozhodnutia je ešte pred začatím príprav na prevod dohľadu potrebné stanoviť zloženie a personálne potreby spoločného dohliadacieho tímu. V rámci príprav sa následne v spolupráci s odborom plánovania a koordinácie SEP (generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad IV) iniciuje proces plánovania dohľadu. Zároveň prebiehajú rokovania a spolupráca s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, prípadne i s ďalšími orgánmi a inštitúciami, ktoré sa podieľajú na hodnotení alebo riadení stavu danej úverovej inštitúcie.

Prevod zodpovednosti za dohľad z ECB na príslušné vnútroštátne orgány

Jednorazové nesplnenie niektorého z kritérií významnosti neznamená okamžitú zmenu statusu inštitúcie z významnej na menej významnú. Status skupiny či úverovej inštitúcie si vyžaduje reklasifikáciu až vtedy, keď relevantné kritériá nespĺňa počas troch po sebe idúcich kalendárnych rokov. Účelom tohto trojročného kritéria je zabrániť unáhleným alebo opakovaným zmenám v rozdelení dohľadových úloh medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a ECB. Na uplatňovanie tohto kritéria sa však vzťahujú určité výnimky:

- i) ak ECB prevzala priamy dohľad v záujme zabezpečenia konzistentného uplatňovania vysokých štandardov dohľadu,
- ii) ak bola odmietnutá, v plnej výške vrátená alebo ukončená priama finančná pomoc z verejných zdrojov prostredníctvom ESM,
- iii) ak došlo k výnimočnej a podstatnej zmene okolností relevantnej z hľadiska určenia významnosti na základe kritéria veľkosti.

Za týchto okolností môže ECB v nadväznosti na konzultáciu s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi kedykoľvek rozhodnúť o tom, že priamy dohľad ECB (už) nie je potrebný.

Rozhodnutie o navrátení zodpovednosti za dohľad prijíma ECB. Od dátumu navrátenia sa zodpovednosť za hlavné úlohy dohľadu prenáša zo spoločných dohliadacích tímov na príslušné vnútroštátne orgány, zatiaľ čo generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III preberá zodpovednosť za nepriamy dohľad. V závislosti od dohodnutých prechodných opatrení si ECB v záujme dokončenia prebiehajúcich postupov môže ponechať zodpovednosť za určité úlohy.

4 Dohľad nad významnými inštitúciami

Bankový dohľad sa začína plánovaním pravidelných činností dohľadu stanovených v programe SEP, ktorý obsahuje zoznam úloh a činností súvisiacich s priebežným dohľadom a kontrolami na mieste v súlade s dostupnými zdrojmi. Identifikácia a hodnotenie kľúčových rizík a zraniteľných miest subjektov podliehajúcich európskemu bankovému dohľadu je významnou súčasťou úlohy ECB v bankovom dohľade. Je základom definície priorít dohľadu a premieta sa do každodennej činnosti spoločných dohliadacích tímov.

Priebežný dohľad pozostáva z viacerých pravidelných i mimoriadnych aktivít zameraných na posudzovanie vhodnosti členov riadiacich orgánov, kontrolu dodržiavania prudenciálnych predpisov, hodnotenie rizikových profilov a proces SREP. V prípade významných inštitúcií zaradených do SSM je plnenie týchto úloh v kompetencii spoločných dohliadacích tímov. Popri priebežnom dohľade sú v určitých prípadoch potrebné i podrobné hodnotenia konkrétnych aspektov prostredníctvom osobitných previerok na mieste (napr. previerok interných modelov). Kontroly na mieste spravidla vykonávajú kontrolné tímy, ktoré napriek svojej organizačnej nezávislosti konajú v úzkej spolupráci s príslušnými spoločnými dohliadacími tímami.

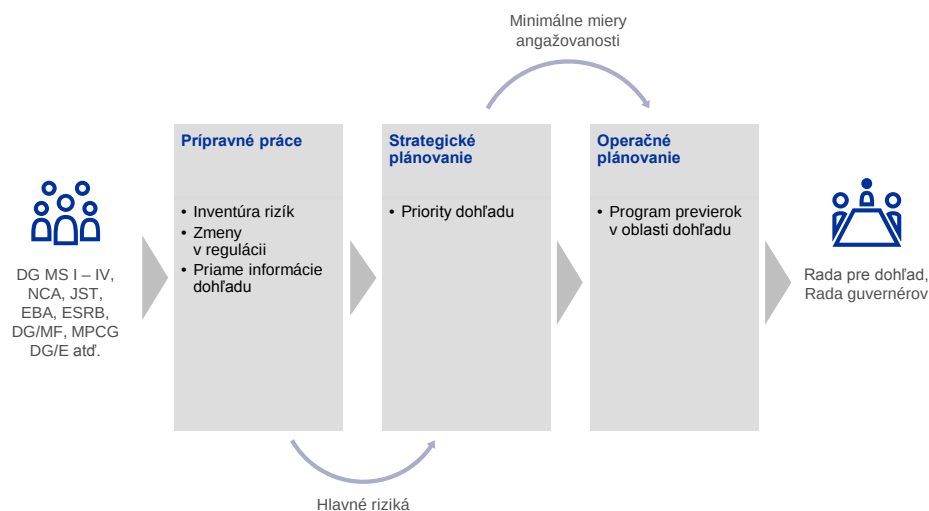
Výsledkom rôznych aktivít v rámci dohľadu sú zvyčajne dohľadové opatrenia určené dohliadaným inštitúciám. V nadväznosti na činnosti a rozhodnutia dohľadu spravidla nasleduje séria rutinných úkonov, napr. monitorovanie plnenia požiadaviek a v prípade potreby i donucovacie opatrenia a sankcie.

4.1 Strategické a operačné plánovanie

Činnosti dohľadu sa plánujú v rámci dvojfázového procesu: strategického a operačného plánovania. V rámci strategického plánovania sa definujú priority dohľadu na nadchádzajúcich 12 až 18 mesiacov, spolu s predbežným plánom hlavných činností na najbližšie tri roky. Súčasťou strategického plánovania je i stanovenie minimálnych intervenčných prahov. Strategický plán vymedzuje povahu, hĺbku a frekvenciu činností zahrnutých do SEP.

Diagram 12

Ročný proces plánovania SSM

Zdroj: bankový dohľad ECB.

V rámci operačného plánovania sa vypracúvajú jednotlivé programy SEP, ktoré stanovujú hlavné činnosti na najbližších 12 mesiacov, orientačné harmonogramy a ciele a potreby kontrol na mieste a hodnotení interných modelov. V záujme zaistenia dostatočnej kapacity spoločných dohliadacích tímov na výkon ročných úloh a činností dohľadu sa kapacitné potreby určujú v závislosti od veľkosti, zložitosti a rizikovosti inštitúcií.

4.1.1 Určovanie priorít dohľadu

Ako už bolo uvedené, účelom strategického plánovania je určiť priority dohľadu. Priority, ktoré každoročne stanovuje Rada pre dohľad, vytyčujú cieľové oblasti európskeho bankového dohľadu na nasledujúcich 12 až 18 mesiacov, ako aj predbežný plán hlavných činností na najbližšie tri roky. Vychádzajú z hodnotenia kľúčových rizík inštitúcií podliehajúcich európskemu bankovému dohľadu, pričom zároveň zohľadňujú relevantný hospodársky vývoj a vývoj v oblasti regulácie a dohľadu. Pri identifikácii kľúčových rizík sa berie do úvahy hodnotenie rizík a zraniteľnosti finančného sektora, ako aj informácie vydávané inými európskymi orgánmi, predovšetkým ESRB a EBA. Zohľadňujú sa i priame informácie spoločných dohliadacích tímov z priebežného dohľadu a informácie od príslušných vnútroštátnych orgánov.

Priority dohľadu, zverejňované na internetovej stránke bankového dohľadu ECB, sú zásadným prostriedkom na zosúladenie dohľadových činností vykonávaných v dohliadaných subjektoch a ich harmonizáciu, a tým i na zvyšovanie efektívnosti dohľadu. Priority dohľadu predovšetkým pomáhajú zabezpečovať súdržnosť a konzistentnosť programov SEP významných inštitúcií. Zároveň pomáhajú

príslušným vnútroštátnym orgánom pri stanovovaní primeraných vlastných priorít v dohľade nad menej významnými inštitúciami.

4.1.2 Určovanie primeranej angažovanosti dohľadu: alokácia miery angažovanosti a činnosti na minimálnej úrovni angažovanosti

Smernica CRD, články 97 a 99

Bankový dohľad musí vychádzať z rizikového profilu dohliadaného subjektu a zároveň musí byť primeraný typu subjektu. Alokácia celkových zdrojov európskeho bankového dohľadu na dohľad nad rôznymi inštitúciami preto musí zohľadňovať tieto dva ciele. Výsledkom sú odlišné miery angažovanosti dohľadu: diferencovaná frekvencia a intenzita dohľadu nad odlišnými inštitúciami. Medzi celkovým rizikovým profilom inštitúcie a mierou angažovanosti dohľadu existuje priama súvislosť.

Pri zaraďovaní významných inštitúcií do skupín s rôznou mierou angažovanosti sa berú do úvahy dva aspekty.

Na jednej strane sa posudzuje veľkosť a zložitosť inštitúcie. Tieto a ďalšie koncepty sa berú do úvahy pri zaraďovaní dohliadaných inštitúcií do skupín, pričom „skupina 1“ pozostáva z najväčších a najzložitejších inštitúcií.

Na druhej strane sa zohľadňuje prirodzená rizikovosť inštitúcie na základe aktuálneho celkového hodnotenia rizík vykonaného spoločným dohliadacím tímom. Na základe tohto hodnotenia sa každému dohliadanému subjektu udeľuje známka od jedna do štyri, pričom známka štyri je najrizikovejšia. Podrobné informácie o procese hodnotenia sú uvedené v časti 4.6.

Celková miera angažovanosti za každú významnú inštitúciu sa určuje s prihliadnutím na jej skupinu a jej celkové skóre SREP. To znamená, že väčšie a rizikovejšie významné inštitúcie majú vyššiu mieru angažovanosti než menšie a menej rizikové významné inštitúcie (**diagram 13**).

Diagram 13

Určovanie miery dohľadovej angažovanosti pre významné inštitúcie

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Každý významnej inštitúcii sa priraduje celková miera angažovanosti na základe jej celkového skóre SREP a jej zaradenia do skupiny. Pri každej významnej inštitúcii sa popri celkovej miere angažovanosti odvodzujú i špecifické miery angažovanosti pre každú z nasledujúcich ôsmich rizikových kategórií:

- i) riziko obchodného modelu,
- ii) interné riadenie a riadenie rizík,
- iii) kreditné riziko,
- iv) operačné riziko,
- v) trhové riziko,
- vi) úrokové riziko v bankovom portfóliu (interest rate risk in the banking book – IRRBB),
- vii) likviditné riziko,
- viii) kapitálová primeranosť.

V rámci tej istej významnej inštitúcie je možné rôznym rizikovým kategóriám priradiť rôzne miery angažovanosti v závislosti od príslušného skóre SREP, a tým zaistiť cielený prístup na základe rizík. Na základe príslušných mier angažovanosti za kategóriu celkového rizika a ôsmich špecifických rizikových kategórií sa v každom prípade ako základ programu SEP významnej inštitúcie navrhuje súbor základných činností a ich frekvencia (minimálna miera angažovanosti).

Priradené miery angažovanosti (na základe rizika a účinkov) i zoznam činností v rámci minimálnej miery angažovanosti sa každoročne prehodnocujú a podľa potreby aktualizujú.

4.1.3

Zostavenie programu previerok v oblasti dohľadu

Smernica CRD, články 97, 98 a 99

Usmernenia o spoločných postupoch a metodikách postupu preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu (EBA/GL/2014/13)

Program SEP významnej inštitúcie sa vzťahuje na priebežné činnosti spoločných dohľadacích tímov vykonávané na diaľku a činnosti vykonávané na mieste v priestoroch dohliadaného subjektu odbornými tímami.

Spoločný dohľadací tím každoročne v úzkej spolupráci s odborom plánovania a koordinácie SEP zostavuje SEP pre každú významnú inštitúciu pod jeho dohľadom. Činnosti v rámci SEP vychádzajú z platných regulačných požiadaviek, príručky dohľadu SSM a priorit dohľadu SSM.

Spoločné dohľadacie tímy okrem toho môžu kedykoľvek vykonať mimoriadne úkony nad rámec SEP, predovšetkým v prípade náhlejšej zmeny rizikového vývoja v jednotlivých inštitúciách alebo na širšej systémovej úrovni.

Program SEP v prípade priebežných činností pozostáva z troch zložiek.

1. **Činnosti v rámci minimálnej miery angažovanosti** tvorí minimálny súbor priebežných činností na základe rizikového profilu, ktoré sú spoločné dohliadacie tímy povinné vykonávať. Rozsah a frekvencia týchto činností závisí priamo od miery angažovanosti v danej významnej inštitúcii (časť 4.1.2). Minimálna miera angažovanosti (minimum engagement level – MEL) pozostáva z i) ťažiskových činností, ktoré je potrebné vykonávať pravidelne (napr. SREP), ii) „hlbkových previerok“, t. j. analýz aspektov vybraných spoločnými dohliadacími tímami na základe konkrétnych problémov danej významnej inštitúcie, a iii) tematických hodnotení a analýz, ktoré sú priamym odrazom cieľových oblastí priorit dohľadu.
2. **Ďalšie pravidelné činnosti v rámci SEP** sa týkajú **organizačných**, administratívnych a právnych požiadaviek a je možné ich plánovať v predstihu. Rozsah a frekvencia týchto činností sa stanovuje centrálne.
3. **Dodatočné činnosti v rámci SEP** plánujú spoločné dohliadacie tímy na doplnenie činností v rámci minimálnej miery angažovanosti a lepšie prispôsobenie SEP špecifikám dohliadanej skupiny či subjektu, s prihliadnutím na disponibilné zdroje spoločného dohliadacieho tímu (napr. analýza vybraných expozícií alebo dodatočné stretnutia).

Činnosti na mieste v rámci SEP tvoria:

1. **kontroly na mieste**: vyžiadané spoločnými dohliadacími tímami na základe zásady primeranosti a rizík,
2. **hodnotenia interných modelov**: iniciované na základe žiadostí dohliadaných subjektov o schválenie modelov alebo z iniciatívy spoločných dohliadacích tímov.

SEP sa realizujú na základe vopred určeného harmonogramu a stav ich realizácie sa monitoruje.

Na začiatku každého roka spoločné dohliadacie tímy dohliadaným subjektom predkladajú zjednodušenú verziu SEP, ktorá obsahuje prehľad základných plánovaných dohľadových činností (na diaľku i na mieste), ktoré si vyžadujú priamu účasť inštitúcií.

V prípade nepredvídaného vývoja sa môže obsah jednotlivých SEP v priebehu roka meniť.

Popri činnostiach v rámci SEP spoločné dohliadacie tímy musia vykonávať i ďalšie činnosti, ktoré nie je možné plánovať vopred (**činnosti nad rámec SEP**), ako napr. hodnotenia odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti, riadenie krízových situácií a činnosti spojené s akvizíciami a nečakaným nárastom rizík.

4.2 Rizikové analýzy na identifikáciu a hodnotenie kľúčových rizík a zraniteľných miest

Identifikácia a hodnotenie kľúčových rizík a zraniteľných miest dohliadaných subjektov v SSM je významnou súčasťou úlohy bankového dohľadu ECB. Je základom definície dohľadových priorít a premieta sa do každodennej činnosti spoločných dohliadacích tímov. Identifikácia a pravidelné monitorovanie vznikajúcich a existujúcich rizík (časť 4.2.1) sa dopĺňajú hĺbkovými analýzami a tematickými hodnoteniami vybraných aspektov (časti 4.2.2 a 4.5.3), záťažovým testovaním (časť 4.2.3) a analýzami účinkov existujúcich a pripravovaných iniciatív v oblasti regulácie (časť 4.2.4).

4.2.1 Identifikácia vznikajúcich rizík

Nariadenie o SSM, články 3, 4 a 10

Hodnotenie najrelevantnejších rizík, ktorým sú dohliadané subjekty vystavené, a predovšetkým identifikácia nových, vznikajúcich rizík je nevyhnutným predpokladom účinného bankového dohľadu. Je zároveň východiskom pravidelného procesu strategického plánovania, v rámci ktorého sa definujú priority dohľadu. Príslušné horizontálne analýzy a celkové hodnotenie hlavných rizík a zraniteľných miest v jednotlivých zúčastnených členských štátoch vykonáva odbor analýzy rizík SSM, ktorý je zodpovedný za:

1. identifikáciu vznikajúcich rizík a monitorovanie zmien rizikového prostredia v SSM,
2. uskutočňovanie horizontálnych hĺbkových rizikových analýz v rôznych formátoch a frekvenciách, zahŕňajúcich všetky relevantné rizikové kategórie a témy,
3. poskytovanie odborného poradenstva a podpory spoločným dohliadacím tímom a iným odborom v rámci ich dohľadových činností (vrátane vývoja a poskytovania monitorovacích a analytických nástrojov, porovnávacích analýz v hlavných rizikových oblastiach a odbornej podpory pri analýzach rizík).

Rizikové analýzy v rámci európskeho bankového dohľadu majú výhodu i) priameho prístupu k spoločným dohliadacím tímom ako významnému zdroju špecifických informácií o jednotlivých inštitúciách, ako aj prístupu k ii) analýzám iných odborov ECB, napr. makroprudenciálnym analýzám uvedeným v časti 2.4.1.

Ročné komplexné hodnotenie rizík prebieha v úzkej koordinácii so sieťou expertov a zodpovedajúcimi horizontálnymi odborami príslušných vnútroštátnych orgánov. Výsledky tohto hodnotenia i ďalšej priebežnej analytickej činnosti sa pravidelne oznamujú spoločným dohliadacím tímom.

Výsledky analýzy súčasných rizík a zraniteľných miest sa berú do úvahy pri celkovom strategickom plánovaní SSM a premietajú sa do celkového programu SEP (časť 4.1). Dopĺňajú ich hĺbkové analýzy (časť 4.2.2), záťažové testy (časť 4.2.3),

analýzy účinkov existujúcich a pripravovaných predpisov (časť 4.2.4) a vybrané tematické analýzy (časť 4.5.3).

4.2.2 Hĺbkové analýzy

Pri vybraných témach horizontálnej povahy, najmä v prípade kľúčových rizík zistených v procese identifikácie rizík, odbor analýzy rizík SSM vykonáva hĺbkové analýzy, ktoré si môžu vyžadovať osobitný zber údajov. Výsledkom týchto hĺbkových analýz sú spravidla horizontálne správy a nástroje špecifické pre jednotlivé inštitúcie, napr. porovnávacie štúdie, ktoré podporujú spoločné dohľadacie tímy v ich priebežnej dohľadovej činnosti.

4.2.3 Zátťažové testovanie

Nariadenie o SSM, článok 4
ods. 1 písm. f

Smernica CRD, článok 100

Nariadenie EBA, odôvodnenie
43 a články 21, 22 a 32

Zátťažové testovanie je jedným z hlavných nástrojov na meranie vybraného rizika či kombinácie rizík na základe nepriaznivého scenára vývoja. V rámci bankového dohľadu ECB je za horizontálne úlohy spojené s mikroprudenciálnym zátťažovým testovaním zodpovedný odbor analýzy rizík SSM. V prípade významných inštitúcií to znamená predovšetkým každoročné dohľadové zátťažové testovanie požadované v zmysle smernice CRD v rámci príprav na hodnotenie SREP a koordinovanie účasti subjektov podliehajúcich európskemu bankovému dohľadu v celoúnijných zátťažových testoch iniciovaných a koordinovaných orgánom EBA.

Medzi tieto úlohy okrem iného patrí vývoj metodiky a vzorov zátťažových testov, vývoj a implementácia stratégie kontroly kvality pri overovaní prognóz inštitúcií uvádzaných v rámci zátťažových testov, ako aj monitorovanie vývoja zodpovedajúcich modelov a IT infraštruktúry. Pri plnení týchto úloh v prípade potreby asistujú ďalšie odbory ECB, EBA alebo príslušných vnútroštátnych orgánov.

Mikroprudenciálne zátťažové testy sú často dopĺňané makroekonomickými modulmi na meranie spätných väzieb a sieťových efektov. Spätné väzby môžu vznikáť napríklad prostredníctvom nepriaznivých zmien prostredia vyvolaných nepriaznivým scenárom s negatívnym vplyvom na úverovú aktivitu. Sieťové efekty v takom prípade nastávajú napríklad v dôsledku úverových alebo finančných prepojení medzi inštitúciami. Spätné väzby i sieťové efekty sa často sledujú modelmi typu zhora nadol vytvorenými na účely makroprudenciálnych analýz a analýz finančnej stability. Sú doplnkom viac mikroprudenciálnych testov typu zdola nahor, v ktorých banky zvyčajne používajú vlastné modely, s dôrazom na citlivejšie riziká a porovnateľnosť výsledkov medzi rôznymi inštitúciami. Druhý aspekt je dôležitý najmä vzhľadom na to, že výsledné hodnoty sú zvyčajne podkladom hodnotení SREP.

Popri jeho úlohe v celosystémovom zátťažovom testovaní odbor analýzy rizík SSM zabezpečuje i analýzy citlivosti a ďalšie kvantitatívne hodnotenia používané pri rozhodovaní orgánov dohľadu.

4.2.4 Kvantitatívne dosahové štúdie

Súčasťou identifikácie a monitorovania rizík dohliadaných inštitúcií v rámci európskeho bankového dohľadu je i kontrola dodržiavania existujúcich mikroprudenciálnych a makroprudenciálnych opatrení a pripravovaných regulačných iniciatív zo strany inštitúcií v SSM.

Odbor analýzy rizík SSM sa v rámci toho na jednej strane podieľa na priebežnom monitorovaní stavu plnenia platných a pripravovaných mikroprudenciálnych a makroprudenciálnych požiadaviek zo strany dohliadaných inštitúcií a na druhej strane vykonáva vybrané kvantitatívne dosahové štúdie na základe dohľadových a regulačných iniciatív.

Typickým príkladom účasti odboru analýzy rizík SSM je príprava pravidelných správ o rizikových profiloch dohliadaných inštitúcií a uskutočňovanie jednorazových dosahových štúdií o otázkach politiky dohľadu.

4.3 Zber dohľadových údajov

Dohľadové činnosti na diaľku i na mieste si vyžadujú zber, spracovanie a analýzu relevantných informácií. Koordinácia činností dohľadu medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ako aj komunikácia s vykazujúcimi subjektmi, sú postavené na dostupnosti a výmene informácií vrátane príslušných dát. Príslušné vnútroštátne orgány a ECB – na základe stanovených potrieb orgánov dohľadu a po vytvorení zodpovedajúceho procesu zberu údajov od dohliadaných subjektov – preverujú kvalitu prijatých údajov, aby spĺňali určité minimálne štandardy.

Nariadenie CRR, články 6, 24, 99, 100, 101, 394, 415 a 430

Nariadenie o SSM, článok 10 a odôvodnenie 47

Nariadenie o rámci SSM, články 139, 140 a 141

Vykonávacie technické predpisy týkajúce sa vykazovania na účely dohľadu (EÚ/680/2014)

Nariadenie ECB o vykazovaní finančných informácií na účely dohľadu (ECB/2015/13)

Vykonávacie technické predpisy na vzory, vymedzenia pojmov a riešenia IT pre vykazovanie Európskemu orgánu pre bankovníctvo (EÚ/2016/2070)

Rozhodnutie ECB o poskytovaní údajov z oblasti dohľadu, ktoré dohliadané subjekty vykazujú príslušným vnútroštátnym orgánom (ECB/2014/29)

Rozhodnutie ECB o poskytovaní informácií o plánoch financovania úverových inštitúcií príslušnými vnútroštátnymi orgánmi Európskej centrálnej banky (ECB/2017/21)

Usmernenia EBA o plánoch financovania (EBA/GL/2014/04)

Vykonávacie technické predpisy na vzory, vymedzenia pojmov a riešenia IT pre vykazovanie Európskemu orgánu pre bankovníctvo (EÚ/2016/2070)

Stanovenie potrieb vykazovania dohľadových údajov

V záujme priebežného plnenia úloh dohľadu musia mať spoločné dohliadacie tímy včas k dispozícii všetky relevantné informácie o príslušnom dohliadanom subjekte.

Regulačné vykazovanie pozostáva zo standardizovaných prudenciálnych informácií o finančnej a prudenciálnej situácii dohliadaných subjektov a zahŕňa značný objem periodických regulačných údajov a správ. Popri pravidelných správach obsahuje i **dodatočné súbory údajov** na uspokojenie osobitných údajových potrieb.

Odbor analýzy rizík a odbor pre vývoj štandardov v úzkej spolupráci so spoločnými dohliadacími tímami zohrávajú kľúčovú úlohu pri určovaní vykazovacích potrieb na účely dohľadu a koordinácii procesov potrebných na transpozíciu týchto potrieb do právnych predpisov.

Nariadenie o SSM stanovuje, že „ECB by na účely účinného vykonávania svojich úloh mala mať možnosť požadovať všetky potrebné informácie a vykonávať vyšetrovania a kontroly na mieste, podľa okolností v spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.“

ECB môže od fyzických a právnických osôb požadovať všetky informácie, ktoré sú potrebné na vykonávanie úloh, ktoré jej boli zverené nariadením o SSM, vrátane informácií, ktoré poskytovaných v pravidelných intervaloch a v určených formátoch na účely dohľadu a súvisiace štatistické účely. Ak ECB informácie získa priamo od právnických alebo fyzických osôb, dáva ich k dispozícii príslušnému vnútroštátnemu orgánu. Podľa nariadenia o rámci SSM môže ECB od dohliadaných subjektov požadovať poskytovanie dodatočných dohľadových informácií, ak takéto informácie potrebuje na vykonávanie svojich dohľadových úloh, pričom stanoví kategórie vykazovaných informácií, ako aj postup, formát, frekvenciu a lehoty ich vykazovania.

V tejto súvislosti sa rozlišuje:

- i) pravidelné vykazovanie na základe nariadenia EÚ/usmernení EBA alebo nariadenia/rozhodnutia ECB a
- ii) mimoriadne vykazovanie (alebo zber dodatočných údajov) na základe rozhodnutí orgánov dohľadu.

Pravidelné vykazovanie

Vykonávacie nariadenie Komisie, ktoré ustanovuje **vykonávacie technické predpisy** pre dohľadové vykazovanie inštitúcií, obsahuje podrobné vykazovacie požiadavky týkajúce sa vlastných zdrojov a finančných informácií vrátane COREP, FINREP, LCR, NSFR, veľkých expozícií a ukazovateľa finančnej páky. Vykonávacie technické predpisy týkajúce sa vykazovania na účely dohľadu stanovujú rozsah, formát, frekvenciu, termíny vykazovania a jednoznačné definície pojmov, ktoré sa vzťahujú na rôzne vykazovacie požiadavky. Špecifikujú spôsob transpozície štatutárnych požiadaviek stanovených v nariadení CRR do údajov pripravených na analýzu. Z tohto dôvodu boli vytvorené rôzne výkazy, ktoré sú inštitúcie povinné

vypíňať a predkladať príslušnému vnútroštátnemu orgánu. Vykonávacie technické predpisy predstavujú najrozsiahlejší súbor vykazovacích požiadaviek používaných na úrovni EÚ na dohľadové hodnotenie úverových inštitúcií a investičných spoločností. Dodatočné vykazovacie požiadavky sú súčasťou usmernení EBA o plánoch financovania a vykonávacích technických predpisov EBA o referenčných portfóliách.

Nariadenie ECB o vykazovaní finančných informácií na účely dohľadu rozširuje vykazovacie požiadavky vykonávacích technických predpisov v záujme konzistencie a lepšej porovnateľnosti medzi dohliadanými subjektmi zriadenými v zúčastnených členských štátoch. Rozširuje predovšetkým harmonizované pravidelné vykazovanie finančných informácií aj o konsolidované správy bánk podľa vnútroštátnych účtovných rámcov a o individuálne správy, napríklad za samostatné dohliadané subjekty.

Odbor analýzy rizík SSM je poverený otázkami dohľadového vykazovania, pokiaľ ide o stanovenie potrieb orgánov dohľadu a ich transpozície do právnych predpisov, zatiaľ čo odbor pre údaje bankového dohľadu generálneho riaditeľstva pre štatistiku je zodpovedný za realizáciu procesu získavania, zberu a šírenia príslušných údajov.

Osobitné a dodatočné súbory údajov

Popri údajoch pochádzajúcich z pravidelného dohľadového vykazovania ECB na uspokojenie špecifických potrieb zbiera i dodatočné údaje.

Na konkrétny účel doplnenia údajov, ktoré mal európsky bankový dohľad k dispozícii na hodnotenie SREP, bol napríklad zostavený osobitný súbor dát pod názvom **Short Term Exercise (STE)**, ktorý bol stavaný na mieru na účely druhého piliera. Zber údajov na účely STE sa požaduje pri významných inštitúciách na najvyššej úrovni konsolidácie, ako aj pri niektorých dcérskych spoločnostiach významných inštitúcií určených spoločnými dohliadacími tímami na základe článku 10 nariadenia o SSM, a inštitúciám sa oznamuje formou rozhodnutia ECB. Informačné potreby na účely STE sa prehodnocujú každý rok pred začiatkom hodnotenia SSM SREP.

Zber údajov na účely STE vychádza zo zásady primeranosti. Počet vykazovaných dátových bodov závisí od zložitosti inštitúcie. V dôsledku toho musia menšie subjekty prostredníctvom niekoľkých výkazov údajov na účely STE vykazovať menej dátových bodov. Okrem toho sa zvyčajne dvakrát za každý cyklus zostavujú správy o kvalite údajov, prvýkrát krátko po termíne odovzdania údajov na získanie počiatočného prehľadu, a druhýkrát formou záverečnej správy zvyčajne po šiestich až ôsmich týždňoch od termínu odovzdania, keď sa už získané agregované údaje považujú za takmer finálne. Orgány dohľadu k údajom STE získavajú prístup päť až desať pracovných dní po odovzdaní, čo poskytuje dostatočný priestor na ich spracovanie a overenie. Opätovne predložené údaje a aktualizované ukazovatele sa následne aktualizujú raz za týždeň, resp. v prípade potreby častejšie.

ECB okrem toho zbiera **dodatočné údaje** nad rámec uvedených dátových súborov. Ide napr. o údaje o úročení a o inštitúciách s vysokým objemom problémových

úverov. V jednotlivých prípadoch môžu byť inštitúciám uložené aj špecifické **individuálne vykazovacie požiadavky**. Do koncepcie a implementácie vykazovacích potrieb a ich formátu je zapojený odbor pre vývoj metodiky a štandardov a odbor analýzy rizík SSM generálneho riaditeľstva pre mikropudenciálny dohľad IV, v spolupráci s odborom pre údaje bankového dohľadu generálneho riaditeľstva pre štatistiku. Hlavnou zásadou pri zbere dodatočných dát je ich zosúladenie s platnými a pripravovanými vykazovacími štandardmi stanovenými vo vykonávacích technických predpisoch týkajúcich sa vykazovania na účely dohľadu, ktoré predstavujú spoľahlivý harmonizovaný základ. ECB tieto štandardy v plnej miere využíva a intenzívne uplatňuje. Zakaždým napríklad preveruje, či potrebné údaje už nie sú k dispozícii vo formáte ITS alebo v inom celouňijne dohodnutom formáte, čím znižuje vykazovaciu záťaž dohliadaných inštitúcií a predchádza dvojitému vykazovaniu.

V strednodobom až dlhodobom horizonte ECB mieni navrhnúť vhodné zmeny vykonávacích technických predpisov týkajúcich sa vykazovania na účely dohľadu, ktoré by rozsah zberu dodatočných údajov zredukovali.

Spracovanie dohľadových údajov

Usmernenia EBA o plánoch financovania (EBA/GL/2014/04)

Vykonávacie technické predpisy týkajúce sa vykazovania (EÚ/680/2014)

Vykonávacie technické predpisy týkajúce sa vykazovania referenčných portfólií (EÚ/2017/180)

Údaje vykazované na účely regulácie, predovšetkým na základe vykonávacích technických predpisov týkajúcich sa vykazovania na účely dohľadu a nariadenia ECB o vykazovaní finančných informácií na účely dohľadu, smerujú od vykazujúcej inštitúcie do ECB cez príslušné vnútroštátne orgány, ktoré údaje zbierajú od dohliadaných inštitúcií vo svojich jurisdikciách. Odbor pre údaje bankového dohľadu generálneho riaditeľstva pre štatistiku je zodpovedný za zhromažďovanie údajov od príslušných vnútroštátnych orgánov. Príslušné vnútroštátne orgány údaje vykazované na základe vykonávacích technických predpisov týkajúcich sa vykazovania na účely dohľadu vrátane rozšíreného vykazovania FINREP zaznamenávajú do systému bankových údajov na účely dohľadu (SUBA) vo formáte XBRL. Po úspešnom prijatí a zaznamenaní súboru do systému SUBA (tzn. keď súbor spĺňa archivačné pravidlá EBA a ECB) systém začína hodnotenie dát automatickým spustením súboru validačných operácií.

Validačné operácie sú dvojakého rázu. Po prvé, pravidlá validácie XBRL sa vzťahujú najmä na kontrolu konzistentnosti a presnosti v rámci daného modulu. [Pravidelne ich zverejňuje EBA](#). Po druhé, ECB vykonáva kontroly úplnosti, ktoré v rámci vykazovaného modulu označia chýbajúce či neočakávané výkazy. Po prijatí opravy sa uvedené štandardné procesy prenosu dát a kontroly kvality údajov opakujú. Okrem uvedených dvoch prípadov ECB vykonáva i ďalšie kontroly v rámci svojho rámca pre hodnotenie kvality údajov.

Údaje vykazované na účely regulácie sa distribujú externe i interne. V súlade s rozhodnutím EBA o vykazovaní príslušnými vnútroštátnymi orgánmi Európskemu orgánu pre bankovníctvo sa údaje vykazované na základe vykonávacích technických predpisov na najvyššej úrovni konsolidácie, napr. za vzorku inštitúcií, ktorú EBA zverejní na svojej internetovej stránke, bezprostredne po prijatí posielajú EBA

(externé šírenie). Aby príslušné vnútroštátne orgány údaje nepredkladali dvojmo ECB i EBA, ako aj v záujme plného zosúladenia databáz príslušných vnútroštátnych orgánov, ECB a EBA, bol zavedený sekvenčný postup.

Údaje prijaté v SUBA na základe vykonávacích technických predpisov sú interne sprístupnené SSM v rôznych formátoch a nástrojoch (interné šírenie). Každú noc sa všetky moduly prijaté v priebehu dňa v SUBA za významné inštitúcie a menej významné inštitúcie s vysokou prioritou prevádzajú do tabuliek vo formáte Excel a ukladajú do informačného systému SSM. Tento proces orgánom dohľadu umožňuje získať prístup k týmto údajom nasledujúci deň potom, ako ich prijme ECB. Okrem toho sa všetky rizikové ukazovatele za významné inštitúcie aktualizujú zakaždým, keď je v systéme SUBA prijatý aspoň jeden modul ovplyvňujúci ich výpočet.

Hodnotenie kvality údajov

Dostupnosť adekvátnych, kvalitných údajov má pre významné inštitúcie i pre orgán dohľadu zásadný význam. Kvalita údajov a schopnosť celobankovej agregácie rizík sú nevyhnutným predpokladom prijímania kvalitných rozhodnutí založených na rizikách a teda i základom správneho riadenia rizík. Za prvé hodnotenie kvality údajov sú zodpovedné príslušné vnútroštátne orgány. Popri súbore harmonizovaných validačných kontrol (napr. pravidiel EBA týkajúce sa validácie XBRL v prípade údajov vykazovaných na základe vykonávacích technických predpisov) vykonávaných na národnej úrovni môžu príslušné vnútroštátne orgány kvalitu nahlasovaných údajov zvyšovať i pomocou ďalších metód. Druhé hodnotenie údajov vykonáva ECB, spolu s dodatočnými previerkami, z ktorých niektoré je možné vykonať len na základe kompletného súboru údajov, napr. porovnávacie skupinové analýzy, kontroly hodnovernosti či porovnania medzi jednotlivými krajinami. Prípadné chyby a otázky týkajúce hodnovernosti vyplývajúce z druhého hodnotenia následne s inštitúciami preberajú príslušné vnútroštátne orgány.

ECB hodnotenie kvality údajov vykonáva na základe súboru vopred stanovených aspektov.

- **Presnosť:** blízkosť vykázananej hodnoty k základnému dohľadovému konceptu. V prostredí dohľadovej štatistiky sa za presnosť považuje absencia chýb a presná zhoda vykazovaných hodnôt so základným konceptom každého dátového bodu.
- **Spoľahlivosť:** blízkosť revidovaných hodnôt konkrétneho dátového bodu k pôvodnej vykázananej hodnote. Tento aspekt vychádza z definície významných opakovane vykázaných hodnôt a posudzuje sa na základe analýzy opakovane vykázaných hodnôt.
- **Úplnosť:** dostupnosť požadovaných informácií. Prostredníctvom kontrol úplnosti sa zisťujú chýbajúce informácie.

- **Konzistentnosť:** splnenie logických súvislostí medzi rôznymi podsúbormi údajov (napr. medzi rôznymi výkazmi navzájom), ich zhoda so základnými údajmi týkajúcimi sa inštitúcie a ich zhoda s inými zverejnenými údajmi.
- **Hodnovernosť:** účelom kontroly hodnovernosti je vo vykazovaných údajoch zistiť atypické hodnoty. V rámci tejto kontroly sa revidujú časové rady príslušných premenných s cieľom zistiť, či sa vykázané hodnoty podstatne neodchyľujú od zvyčajnej úrovne, resp. či v porovnaní s podobnými inštitúciami nie sú príliš vysoké alebo nízke.
- **Dodržanie termínu:** časový odstup medzi stanoveným a skutočným termínom podania údajov príslušnými vnútroštátnymi orgánmi Európskej centrálnej banky.

Na základe posúdenia týchto aspektov generálne riaditeľstvo pre štatistiku zostavuje za každú významnú inštitúciu rôzne prehľady a správy vrátane štvrťročnej správy o kvalite údajov vykazovaných na základe vykonávacích technických predpisov. Generálne riaditeľstvo pre štatistiku správy o kvalite údajov poskytuje príslušným vnútroštátnym orgánom a informuje ich tiež o jej vývoji. Adresátom správ, ktoré sa používajú na monitorovanie kvality údajov, sú spoločné dohliadacie tímy. Ak správa poukazuje na podstatné nedostatky v kvalite údajov a spoločný dohliadací tím na základe primeranej analýzy zistí porušenie regulačných požiadaviek, spoločný dohliadací tím prijme zodpovedajúce opatrenia. Pri takýchto opatreniach môže ísť o operatívny pokyn určený dohliadanému subjektu alebo prípravu stretnutia s vedením inštitúcie. Spoločný dohliadací tím môže tiež Rade pre dohľad a Rade guvernérov navrhnúť uplatnenie [dohľadových právomocí](#). V záujme ďalšej analýzy sa výsledky zároveň pravdepodobne premietnu do hodnotenia rizík dohliadaného subjektu.

4.4 Hodnotenie vhodnosti členov riadiacich orgánov (hodnotenie odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti)

4.4.1 Ciele

Riadiaci orgán inštitúcie musí byť schopný plniť si svoje povinnosti a jeho zloženie musí prispievať k účinnému riadeniu úverovej inštitúcie a vyváženému rozhodovaniu. Tieto predpoklady majú vplyv nielen na bezpečnosť a zdravie samotnej inštitúcie, ale aj na bankový sektor ako taký, pretože prehlbujú dôveru širokej verejnosti v osoby poverené riadením finančného sektora eurozóny.

Dohliadané subjekty nesú prvoradú zodpovednosť za to, aby do riadiaceho orgánu boli vybraté a vymenované osoby, ktoré spĺňajú požiadavky týkajúce sa odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti („vhodnosti“). Sú povinné vykonávať vlastné podrobné hodnotenie členov riadiaceho orgánu, a to nielen pred ich vymenovaním, ale aj priebežne (napr. v prípade podstatnej zmeny kompetencií člena riadiaceho orgánu).

V rámci tohto hodnotenia musia dohliadané subjekty zabezpečiť plne transparentnú spoluprácu s dotknutými osobami.

4.4.2 Rozsah

ECB je zodpovedná za rozhodovanie o vhodnosti všetkých členov riadiaceho orgánu v ich riadiacej funkcii (výkonné funkcie) a dozornej funkcii (nevýkonné funkcie) všetkých inštitúcií pod jej priamym dohľadom (významných inštitúcií), či už úverových inštitúcií alebo (zmiešaných) finančných holdingových spoločností, a v prípade udeľovania licencií a schvaľovania kvalifikovaných účastí i menej významných inštitúcií. Zodpovednosť za pravidelné vymenovania do funkcií v menej významných inštitúciách (t. j. mimo kontextu udeľovania licencií alebo schvaľovania kvalifikovaných účastí) nesú príslušné vnútroštátne orgány.

ECB plní i úlohu vstupnej kontroly. Jej úlohou je zaistiť, aby významné úverové inštitúcie dodržiavali požiadavky na zavedenie spoľahlivého systému riadenia vrátane požiadaviek na odbornú spôsobilosť a dôveryhodnosť osôb poverených riadením inštitúcií. ECB má tiež priamu kompetenciu vykonávať dohľadové právomoci udelené vnútroštátnym právom, ktoré nie sú výslovne uvedené v práve EÚ, vzťahujúce sa na schvaľovanie vymenovania osôb zastávajúcich kľúčové funkcie vo významných inštitúciách za podmienok a v rámci obmedzení stanovených vo vnútroštátnom práve.

4.4.3 Právny rámec

Nariadenie CRR

Smernica CRD, články 88, 91 a 121

Nariadenie o SSM, články 4, 6 a 9

Na účely výkonu úloh bankového dohľadu bude ECB uplatňovať všetky príslušné právne predpisy EÚ a v prípade smerníc i transponujúce vnútroštátne právne predpisy. Požiadavky týkajúce sa vhodnosti sú stručne spomenuté v smernici CRD. Smernica zachytáva podstatu základných noriem odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti, neupresňuje však jednotlivé kritériá a nestanovuje ani požadovaný postup dohľadu (napr. či je potrebný predbežný súhlas dohľadu s vymenovaním, alebo či sa vyžaduje následné oznámenie vymenovania orgánu dohľadu).

Pri rozhodovaní o odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti v rámci SSM preto bude ECB uplatňovať vecné požiadavky na odbornú spôsobilosť a dôveryhodnosť stanovené v záväzných vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré transponujú smernicu CRD. Vzhľadom na to, že požiadavky smernice CRD na odbornú spôsobilosť a dôveryhodnosť sa majú považovať za minimálnu mieru harmonizácie, ich transpozícia v 19 krajinách eurozóny sa líši. Niektoré krajiny pritom zašli až nad rámec požiadaviek CRD.

Popri vnútroštátnom práve ECB dodržiava i usmernenia EBA o vhodnosti a jeho usmernenia o vnútornom riadení. Tieto usmernenia príslušným vnútroštátnym orgánom a ECB poskytujú určitý priestor na bližšie upresnenie požiadaviek. ECB definície a koncepty uvedené v týchto usmerneniach pri hodnoteniach odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti zohľadňuje.

Pri hodnotení vhodnosti členov riadiaceho orgánu inštitúcie musia príslušné orgány v praxi uplatňovať príslušné regulačné požiadavky. Popri vývoji spoločných postupov a procesov dohľadu je v záujme konzistentného uplatňovania právnych požiadaviek potrebné aj určité objasnenie ich výkladu.

ECB na tento účel spolu s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi vypracovala pravidlá týkajúce sa kritérií hodnotenia odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti, ako aj príslušné postupy a procesy dohľadu, ktoré podrobnejšie vysvetľujú spôsob, akým SSM v jednotlivých prípadoch uplatňuje smernicu CRD a usmernenia EBA. Tieto pravidlá boli prijaté bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne právo, a v súlade s usmerneniami EBA. ECB i príslušné vnútroštátne orgány sa nimi v prípade neexistencie protichodných záväzných vnútroštátnych právnych predpisov majú riadiť. Príslušné vnútroštátne orgány sa zaviazali v maximálnom možnom rozsahu vykladať a tvoriť vnútroštátne právo v súlade s týmito pravidlami.

Uvedené pravidlá a postupy dohľadu sú bližšie špecifikované vo všeobecných zásadách ECB týkajúcich sa hodnotenia odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti, ktoré sú k dispozícii na [internetovej stránke bankového dohľadu ECB](#).

4.4.4 Hodnotiace kritériá

Odborná spôsobilosť a dôveryhodnosť členov riadiaceho orgánu sa hodnotí na základe piatich kritérií: i) odbornej praxe, ii) dobrej povesti, iii) konfliktov záujmov a nezávislého úsudku, iv) časového záväzku a v) kolektívnej vhodnosti (vhodného zloženia riadiaceho orgánu).

Zásada proporcionality platí vo všetkých fázach procesu hodnotenia odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti. To znamená, že uplatňovanie kritérií vhodnosti by mali byť úmerné veľkosti subjektu a povahe, rozsahu a zložitosti jeho činnosti, ako aj konkrétnej obsadzovanej funkcii. Uplatňovanie zásady proporcionality v kritériách vhodnosti nesmie spôsobiť zníženie noriem vhodnosti, môže však viesť k odlišnému postupu hodnotenia alebo uplatňovania kritérií vhodnosti (napr. pokiaľ ide o úroveň alebo oblasť vedomostí, zručností a skúseností, alebo o časový záväzok, ktorý sa vyžaduje od členov riadiaceho orgánu v jeho riadiacej funkcii a od členov riadiaceho orgánu v jeho dozornej funkcii). Hodnotenie je tak vo všetkých prípadoch postavené na individuálnej analýze a úsudku orgánu dohľadu.

Prax

Členovia riadiaceho orgánu musia mať dostatočné znalosti, zručnosti a skúsenosti na výkon svojich funkcií. Pojem „prax“ sa v tomto prípade používa v širšom zmysle a predstavuje praktické odborné skúsenosti nadobudnuté v predchádzajúcich zamestnaniach i teoretické skúsenosti (vedomosti a zručnosti) získané vzdelávaním a odbornou prípravou.

Od všetkých členov riadiaceho orgánu sa očakávajú prinajmenšom základné teoretické skúsenosti v bankovníctve, vďaka ktorým rozumejú činnosti a hlavným

rizikám inštitúcie. Úroveň a povaha praxe vyžadovanej od člena riadiaceho orgánu v jeho riadiacej funkcii sa môže líšiť od požiadaviek na člena riadiaceho orgánu v jeho dozornej funkcii, najmä ak tieto funkcie vykonávajú dva odlišné orgány. V závislosti od relevantných faktorov, napr. obsadzovanej funkcie, povahy, veľkosti a zložitosti subjektu alebo iných faktorov, ktoré je potrebné v individuálnych prípadoch zohľadniť, sa môže požadovať dodatočná prax.

Dobrá povest'

Členovia riadiaceho orgánu musia mať v záujme spoľahlivého a obozretného riadenia dohliadaného subjektu vždy dostatočne dobrú povest'. Vzhľadom na to, že povest' osoby môže byť len dobrá alebo zlá, v prípade požiadavky dobrej povesti, resp. hodnotenia jej splnenia sa nemôže uplatňovať zásada proporcionality. Toto hodnotenie sa vo všetkých inštitúciách vykonáva rovnako.

Vymenovaná osoba sa bude považovať za osobu s dobrou povest'ou vtedy, ak neexistujú žiadne dôkazy o opaku ani žiadne dôvody na pochybnosti o jej dobrej povesti. Ak súkromné alebo obchodné konanie vymenovanej osoby vyvoláva pochybnosti o jej schopnosti zabezpečiť náležité a obozretné riadenie úverovej inštitúcie, dohliadaný subjekt a/alebo vymenovaná osoba by mali upovedomiť príslušný orgán, ktorý posúdi významnosť daných okolností.

Prebiehajúce i uzavreté trestnoprávne alebo správne konania sa môžu odraziť na dobrej povesti vymenovanej osoby a dohliadaného subjektu, a to i vtedy, ak je predmetná osoba vymenovaná (nominovaná) v inom štáte ako v tom, v ktorom nastali súvisiace udalosti. Prebiehajúce konania môžu ovplyvniť aj schopnosť člena riadiaceho orgánu venovať dostatok času výkonu svojej funkcie, preto je potrebné zohľadniť aj tento aspekt.

Konflikty záujmov

Členovia riadiacich orgánov by mali byť schopní prijímať správne, objektívne a nezávislé rozhodnutia (tzn. konať na základe nezávislého úsudku). Na nezávislý úsudok môže mať vplyv konflikt záujmov.

Dohliadaný subjekt by mal uplatňovať postupy na zisťovanie, oznamovanie, zmierňovanie, riešenie a prevenciu konfliktov záujmov, či už skutočných, potenciálnych (t. j. primerane predvídateľných) alebo vnímaných (t. j. verejnou). Ku konfliktu záujmov dochádza vtedy, ak by presadzovanie záujmov člena mohlo poškodiť záujmy dohliadaného subjektu.

Aj keď je vymenovaná osoba v konflikte záujmov, nemusí to nevyhnutne znamenať, že ju nemožno považovať za vhodnú. Za nevhodnú sa v tomto prípade považuje len vtedy, ak konflikt záujmov predstavuje významné riziko a ak písomne stanovené pravidlá dohliadaného subjektu neumožňujú jeho prevenciu, adekvátne zmiernenie alebo riadenie.

Ak vnútroštátne hmotné právo navyše obsahuje konkrétne formálne kritériá nezávislosti pre určitých členov riadiaceho orgánu („nezávislých riaditeľov“), je potrebné dodržať i tieto kritériá.

Časový záväzok

Všetci členovia riadiaceho orgánu musia byť schopní venovať výkonu svojich funkcií v inštitúcii dostatok času. Časovú kapacitu, ktorú môže riaditeľ venovať výkonu svojej funkcie, môže ovplyvňovať viacero faktorov, napr. počet zastávaných riadiacich funkcií (kvantitatívne hodnotenie). Hodnotiť je potrebné i kvalitatívne aspekty.

Počet riadiacich funkcií, ktoré môže zastávať člen riadiaceho orgánu inštitúcie považovanej za významnú v zmysle smernice CRD, je obmedzený na jednu výkonnú riadiacu funkciu v spojení s dvomi nevýkonnými riadiacimi funkciami, resp. na štyri nevýkonné riadiace funkcie. Toto pravidlo však má dve výnimky.

Kvalitatívne faktory, ktoré rozhodujú o čase, ktorý môže riaditeľ venovať výkonu svojej funkcie, napríklad: i) veľkosť a okolnosti subjektov, v ktorých zastáva riadiace funkcie, a povaha, rozsah a zložitosť ich činnosti, ii) miesto, resp. krajina, kde sa subjekty nachádzajú, iii) iné pracovné či osobné záväzky a okolnosti (napr. súdny proces, ktorého účastníkom je vymenovaná osoba). V rámci hodnotenia schopnosti vymenovanej osoby venovať výkonu svojich funkcií dostatok času by mal príslušný orgán zohľadniť aj potrebu priebežného vzdelávania a rastu, ako aj potrebu časovej rezervy na neočakávané okolnosti. Neočakávané okolnosti neznamenaajú len krízové situácie súvisiace s inštitúciou, ale aj okolnosti, ktoré by mohli časový záväzok neočakávane ovplyvniť (napr. súdne procesy).

Kolektívna vhodnosť

Dohliadaný subjekt nesie prvoradú zodpovednosť za zisťovanie medzier, pokiaľ ide o kolektívnu vhodnosť, na základe vlastného hodnotenia svojho riadiaceho orgánu, napr. pomocou matice vhodnosti. Vzhľadom na to, že vhodné zloženie riadiaceho orgánu je predmetom priebežného dohľadu nad riadením, dohliadaný subjekt by mal tieto medzery oznamovať a konzultovať s príslušným spoločným dohliadacím tímom. To, ako vymenovaná osoba zapadá do zloženia riadiaceho orgánu, je jedným z kritérií pri počiatočnom hodnotení jej odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti.

Proces hodnotenia

ECB rozhoduje len o vymenovaniach vo významných úverových inštitúciách, s výnimkou prípadov, kde sú vymenovania do funkcií súčasťou udeľovania licencií alebo schvaľovania kvalifikovaných účastí (spoločné postupy pre významné i menej významné inštitúcie).

Úverové inštitúcie (vo výnimočných prípadoch vymenované osoby) oznamujú vymenovania príslušnému vnútroštátnemu orgánu prostredníctvom národných oznamovacích formulárov. Príslušné vnútroštátne orgány následne informujú ECB. Spolu zhromažďujú potrebné informácie, vykonávajú hodnotenia a predkladajú podrobné návrhy rozhodnutí.

V nadväznosti na každé hodnotenie odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti prijíma ECB v lehote stanovenej vo vnútroštátnom práve formálne rozhodnutie. Vymenovaná osoba je buď uznaná za odborne spôsobilú a dôveryhodnú, alebo nie. ECB však má v prípade kladných rozhodnutí právomoc vydávať odporúčania, určovať podmienky a ukladať povinnosti. Ak existujúce pochybnosti nie je možné primerane odstrániť týmito prostriedkami, musí byť vydané záporné rozhodnutie. ECB je oprávnená kedykoľvek odvolať členov riadiaceho orgánu významnej úverovej inštitúcie, ktorí nespĺňajú požiadavky na vhodnosť.

Rozhodnutie ECB sa oznamuje dohliadanému subjektu (vo výnimočných prípadoch vymenovanej osobe). Dohliadaný subjekt a vymenovaná osoba musia zabezpečiť súlad s prípadnými ďalšími požiadavkami vyplývajúcimi z vnútroštátneho práva, napríklad pokiaľ ide o zápis v príslušnom národnom registri.

Vymenovaná osoba alebo dohliadaný subjekt môžu požiadať o revíziu rozhodnutia administratívnym revíznym výborom alebo rozhodnutie napadnúť priamo na Súdnom dvore Európskej únie.

4.5 Výkon priebežného dohľadu

Priebežný dohľad nad významnými inštitúciami vykonávajú spoločné dohliadacie tímy za podpory horizontálnych odborov ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov. Priebežný dohľad vedie k prijímaniu pravidelných a mimoriadnych opatrení a pozostáva z realizácie programu SEP (časť 4.1) a výkonu hodnotenia SREP (časť 4.6). Spoločné dohliadacie tímy okrem toho zabezpečujú koordináciu tímov vykonávajúcich kontroly na mieste a komunikujú s vnútroštátnymi orgánmi dohľadu.

Spoločné dohliadacie tímy priebežne zhromažďujú informácie o inštitúcii a vedú s ňou nepretržitý dohľadový dialóg.

4.5.1 Zhromažďovanie informácií

Nariadenie o SSM, články 10 a 11

V rámci priebežného hodnotenia rizikového profilu inštitúcie spoločný dohliadací tím využíva rôzne zdroje informácií kvantitatívnej a kvalitatívnej povahy. Spoločné dohliadacie tímy sú výhradným vstupným bodom v rámci celej komunikácie s dohliadanými subjektmi a inými orgánmi dohľadu v SSM. Koordinátor spoločného dohliadacieho tímu je zodpovedný za distribúciu informácií všetkým zainteresovaným stranám. Všetky informácie sú uložené v centrálnej databáze SSM alebo v systéme správy informácií.

Z právnych a technických príčin má však politika výhradného vstupného bodu niekoľko výnimiek. Zber väčšiny kvantitatívnych informácií sa riadi konkrétnymi postupmi. V prípade pravidelného vykazovania, napr. COREP a FINREP, sa používajú existujúce vykazovacie platformy a postupy (časť 4.3).

ECB môže od dohliadaných subjektov vo všeobecnosti požadovať predloženie dokumentov ako aj písomných alebo ústnych vysvetlení k predloženým informáciám. Príkladom sú interné údaje a správy vedenia o činnosti, ako napr. správy o rizikách, správy interného auditu, stratégie či podnikateľské a kapitálové plány. Na účely monitorovania konkrétnych oblastí a rizík ECB môže využívať i dodatočné údaje získané počas výkonu dohľadu ako aj informácie od externých poskytovateľov.

4.5.2 Vedenie nepretržitého dohľadového dialógu

Smernica CRD, články 10, 97, 104 a 105

Usmernenia o spoločných postupoch a metodikách SREP (EBA/GL/2014/13).

Spoločné dohliadacie tímy v rámci bežného dohľadu organizujú s dohliadanými subjektmi pravidelné i mimoriadne stretnutia na rôznych úrovniach služobného postavenia. Vedenie tohto nepretržitého dohľadového dialógu má zásadný význam pre včasné odhalenie rizík a prijatie nápravných opatrení dohľadu. Dohľadový dialóg zároveň prispieva k jednotnému postoju dohliadaných subjektov a orgánov dohľadu ku kľúčovým prvkom a hlavným faktorom účinnosti postupov dohľadu, ako napr. SREP a dohľadových záťažových testov.

V rámci každoročného procesu tvorby SEP každý spoločný dohliadací tím zostavuje ročný harmonogram hlavných stretnutí pre každý dohliadaný subjekt. Harmonogram sa môže v priebehu roka aktualizovať. Na žiadosť orgánu dohľadu alebo dohliadaného subjektu sa okrem toho môžu uskutočniť mimoriadne stretnutia. To však nevylučuje možnosť stretnutí medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a miestnym vedením inštitúcií zameraných na otázky dohľadu mimo rámca SSM bez účasti spoločných dohliadacích tímov (ktoré však o týchto stretnutiach musia byť informované).

Pravidelné stretnutia sa uskutočňujú s vedením skupiny i s vedením významných dcérskych spoločností. Zvyčajne sa aspoň raz ročne uskutočňuje stretnutie s výkonným riaditeľom, riaditeľom zodpovedným za riadenie rizík a finančným riaditeľom, ako aj s predsedom dozornej rady dohliadaného subjektu a vedúcim interného auditu na úrovni skupiny a príslušných dcérskych spoločností. Okrem toho sa môžu uskutočniť stretnutia s vedúcimi hlavných obchodných divízií, odboru „compliance“ a podporných funkcií, ako aj tematické stretnutia na technickej úrovni.

Ako kľúčovú súčasť dohľadového dialógu koordinátor spoločného dohliadacieho tímu zvyčajne organizuje stretnutie s riadiacim orgánom inštitúcie, na ktorom prezentuje závery hodnotenia [SREP](#) a odôvodnenie návrhu rozhodnutia SREP. Inštitúcia tak má možnosť oboznámiť sa so spôsobom hodnotenia a zistenými nedostatkami.

ECB tiež príležitostne organizuje dodatočné stretnutia s predstaviteľmi odvetvia, ako napr. semináre pre výkonných riaditeľov venované osobitným otázkam.

4.5.3 Výkon tematických hodnotení SSM

Smernica CRD, článok 99
Nariadenie o SSM, články 4, 6
ods. 1, 9 ods. 1 a 10

ECB vykonáva tematické hodnotenia zamerané na otázky, ktoré sa zvyčajne dotýkajú skupín inštitúcií s rôznymi obchodnými modelmi, veľkosťou a zložitou pochádzajúcich z viacerých jurisdikcií (napr. [tematické hodnotenie riadenia a rizikových preferencií](#)). Vzorka inštitúcií zahrnutých do tematického hodnotenia sa zostavuje tak, aby umožňovala spoľahlivú horizontálnu analýzu a účelné porovnávanie rizikových profilov v zúčastnených členských štátoch. Cieľom tematických hodnotení je získať podrobný prehľad o vybraných témach na základe zisťovania faktov. V závislosti od príslušných tém a zistení sa závery tematických hodnotení môžu použiť ako podklad pri vypracovaní usmernení SSM, pri hľadaní a propagácii optimálnych postupov alebo priamo na vypracovanie kvantitatívnych a/alebo kvalitatívnych opatrení pre individuálne inštitúcie. V prípade inštitúcií zahrnutých do vzorky tematických hodnotení sa výsledky hodnotenia berú do úvahy pri hodnotení SREP.

Náplň tematických hodnotení stanovuje Rada pre dohľad, ktorá schvaľuje priority dohľadu na nasledujúci rok, čím zároveň určuje oblasti, ktoré majú byť predmetom podrobného hodnotenia. Predbežný výber oblastí tematického hodnotenia koordinuje odbor plánovania a koordinácie SEP na základe konzultácie s ďalšími zainteresovanými stranami v SSM, napr. príslušnými generálnymi riaditeľstvami, spoločnými dohliadacími tímami, odbornými útvarmi ECB, horizontálnymi odbormi príslušných vnútroštátnych orgánov a medzinárodnými orgánmi (napr. EBA a BCBS).

Spoločné dohliadacie tímy o zistených skutočnostiach a nedostatkoch informujú prostredníctvom osobitných listov alebo rozhodnutí dohľadu. V závislosti od vážnosti prípadných zistených nedostatkov sa môže vyžadovať prijatie plánu opatrení alebo konkrétnych nápravných opatrení. Súhrnný prehľad záverov tematických hodnotení sa môže oznamovať i celému odvetviu prostredníctvom vydania očakávaní SSM.

4.5.4 Pravidelné procesy regulačného hodnotenia

Smernica CRD
Usmernenia EBA

Pravidelné regulačné hodnotenia predstavujú povinnosti orgánov vyplývajúce z predpisov CRR, CRD a BRRD. Ide napríklad o pravidelné hodnotenie ozdravných plánov inštitúcií a ich [politiky odmeňovania](#), hodnotenie dodržiavania vykazovacích povinností týkajúcich sa tretieho piliera, či politiku vyplácania dividend.

Každý spoločný dohliadací tím je napríklad zodpovedný za zber informácií o politike a pravidlách odmeňovania dohliadanej inštitúcie a za uskutočnenie zmysluplnej analýzy zameranej na dodržiavanie relevantných požiadaviek smernice CRD. Hodnotenie je podkladom rozhodnutí SREP (časť 4.7).

Pokiaľ ide o uplatňovanie riadnej politiky odmeňovania a spracovanie žiadostí dohliadaných inštitúcií, spoločné dohliadacie tímy sú zodpovedné za posudzovanie žiadostí o predchádzajúci súhlas s vyňatím zamestnancov z predpokladu významného vplyvu na rizikový profil inštitúcie (tzv. „určených zamestnancov“) či žiadostí o zvýšenie pomeru pohyblivých a pevných zložiek odmeňovania. V prvom prípade rozhodnutie ECB vydáva Rada guvernérov na návrh Rady pre dohľad

(na základe rozhodovacieho procesu ECB). V druhom prípade za predpokladu zachovania primeranej kapitálovej základne spravidla nie je potrebné žiadne osobitné rozhodnutie príslušného orgánu.

Ďalším príkladom je zodpovednosť spoločného dohliadacieho tímu za kontrolu dodržiavania vykazovacích požiadaviek v rámci tretieho piliera vyplývajúcich z CRD, CRR, usmernení EBA a vnútroštátneho práva zo strany dohliadanej inštitúcie. V tejto súvislosti spoločný dohliadací tím preveruje nielen zverejňované dokumenty, ale aj interné opatrenia a postupy, ktorými sa riadi rozhodovanie a činnosti súvisiace s vykazovaním. Závěry tohto hodnotenia sa môžu zohľadniť i v rozhodnutiach SREP.

4.6 Výkon hodnotení SREP

4.6.1 Rámec SREP

Smernica CRD, články 97, 98, 104, 105 a 110

Nariadenie o SSM, články 4 a 16

Vykonávacie nariadenie Komisie o spoločných rozhodnutiach (EÚ/710/2014)

Delegované nariadenie Komisie o fungovaní kolégií orgánov dohľadu (EÚ/2016/98)

Vykonávacie technické predpisy o fungovaní kolégií orgánov dohľadu (EÚ/2016/99)

Usmernenia o spoločných postupoch a metodikách SREP (EBA/GL/2014/13).

Stanovisko EBA k prvému a druhému pilieru a ku kombinovaným rezervám

Bližšie informácie EBA k používaniu výsledkov záťažových testov na úrovni EÚ v rámci procesu SREP

Všeobecné zásady postupu bánk v prípade problémových úverov

V rámci hodnotenia SREP v zmysle smernice CRD sú spoločné dohliadacie tímy povinné najmenej raz ročne hodnotiť opatrenia, stratégie, postupy a mechanizmy uplatňované dohliadanými inštitúciami. Horizontálne funkcie sú zodpovedné za vývoj príslušnej metodiky, výkon horizontálnych analýz a koordináciu procesu hodnotenia. Hodnotenie SREP sa vykonáva priebežne. Je východiskom rozhodnutia o primeranosti úrovne kapitálu a likvidity a dodatočných opatrení dohľadu, ktoré sa majú prijímať najmenej raz za rok a podľa potreby aktualizovať.

Proces a metodika SREP v SSM vychádzajú z usmernení EBA týkajúcich sa SREP a aktualizujú sa v súlade s nimi, pričom sa berú do úvahy i nové predpisy. V snahe držať krok s novými praktikami hodnotenie SSM SREP vychádza z osvedčených praktík v rámci SSM, odporúčaných medzinárodnými orgánmi, a tým zabezpečuje neustále zdokonaľovanie tohto procesu.

Priebežné, výhľadové a primerané hodnotenia

Primeranosť je neoddeliteľnou súčasťou výkonu hodnotenia SREP: frekvencia, rozsah a hĺbka hodnotenia SREP je odrazom miery angažovanosti dohľadu, ktorá sa považuje za potrebnú pre danú inštitúciu (formalizovanej v jej programe SEP; časť 4.1.3) v závislosti od jej rizikového profilu.

Výsledkom hodnotenia SREP sú dohľadové opatrenia vrátane opatrení týkajúcich sa kapitálu a/alebo likvidity. Metodika SREP pre významné inštitúcie v rámci SSM sa riadi usmerneniami EBA pre SREP a vychádza z osvedčených postupov v rámci SSM, ako aj z odporúčaní iných medzinárodných orgánov. Hodnotenie SREP vykonávajú skúsení pracovníci dohľadu z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov za účasti 26 národných orgánov z 19 členských štátov. Využíva spoločný integrovaný informačný systém a zabezpečený tok informácií medzi všetkými orgánmi dohľadu, čím zabezpečuje plné využitie odborných znalostí príslušných

vnútroštátnych orgánov i ECB. Hodnotenie a kontrola kvality údajov napríklad prebieha na úrovni príslušných vnútroštátnych orgánov i ECB.

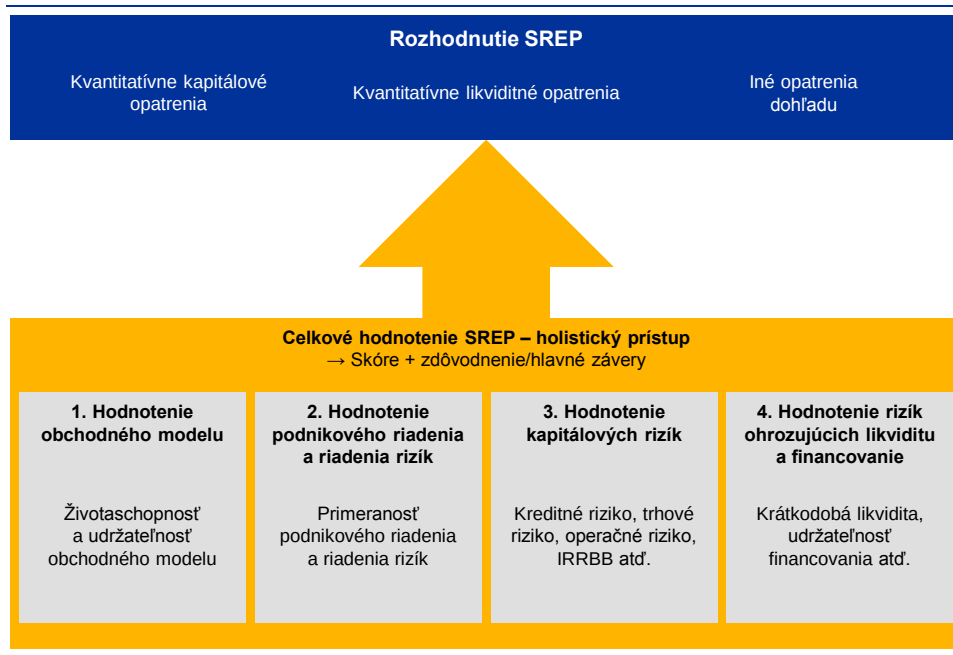
Hodnotenie SREP sa riadi ako kľúčový projekt, koordinovaný generálnym riaditeľstvom pre mikroprudenciálny dohľad IV (DG MS IV), ktoré postupuje podľa jednotného harmonogramu a v plnej miere využíva odborné znalosti ECB i príslušných vnútroštátnych orgánov – najmä pri vývoji metodiky – prostredníctvom siete odborníkov, tematických seminárov a špecializovaných diskusných stretnutí, ktoré samo organizuje. Konzistentnosť hodnotení sa okrem toho zaručuje sériou horizontálnych analýz vykonávaných špecializovanými horizontálnymi funkciami v rámci DG MS IV počas celého procesu SREP.

V priebehu roka spoločné dohliadacie tímy vedú hodnotenie SREP na základe metodiky SSM SREP a programu SEP. Analýza a výsledky hodnotení, prípadné prijaté prudenciálne opatrenia, uložené opatrenia a ich výsledky sa evidujú v dohľadovom informačnom systéme s cieľom umožniť sledovanie a uplatňovanie zodpovednosti.

Holistický prístup

Cieľom hodnotenia SREP je získať čo najspoľahlivejší celkový prehľad o rizikovom profile inštitúcie po zohľadnení rizík a ich zmierňujúcich faktorov. Rizikový profil inštitúcie je nevyhnutne viacrozmerný a mnohé rizikové faktory sú navzájom prepojené. Táto skutočnosť sa berie do úvahy pri rozhodovaní o potenciálnych dohľadových opatreniach. Pri zostavovaní celkového hodnotenia SREP a rozhodnutia SREP je preto potrebné spoločne vnímať štyri základné prvky SSM SREP (**diagram 14**).

Diagram 14
Prehľad SREP

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Štyri základné prvky SSM SREP:

- i) hodnotenie obchodného modelu a ziskovosti (1. prvok), pri ktorom sa posudzuje povaha obchodného modelu inštitúcie a jeho potenciálny nepriaznivý vplyv na jej ziskovosť a rast,
- ii) hodnotenie interného riadenia a riadenia rizík (2. prvok) zamerané na internú organizáciu inštitúcie a spôsob výkonu a riadenia jej podnikania a rizík,
- iii) hodnotenie jednotlivých rizík ohrozujúcich kapitál (kreditného rizika, trhového rizika, operačného rizika a úrokového rizika v bankovej knihe) za normálnych a zhoršených podmienok (3. prvok); tieto hodnotenia sú podkladom predbežného určenia výšky kapitálu potrebného na krytie rizík a hodnotenia kapitálovej primeranosti,
- iv) hodnotenie jednotlivých rizík ohrozujúcich likviditu a financovanie (krátkodobé a dlhodobé) za normálnych a zhoršených podmienok (4. prvok); tieto hodnotenia sú podkladom predbežného určenia likvidity potrebnej na krytie rizík a hodnotenia likviditnej primeranosti.

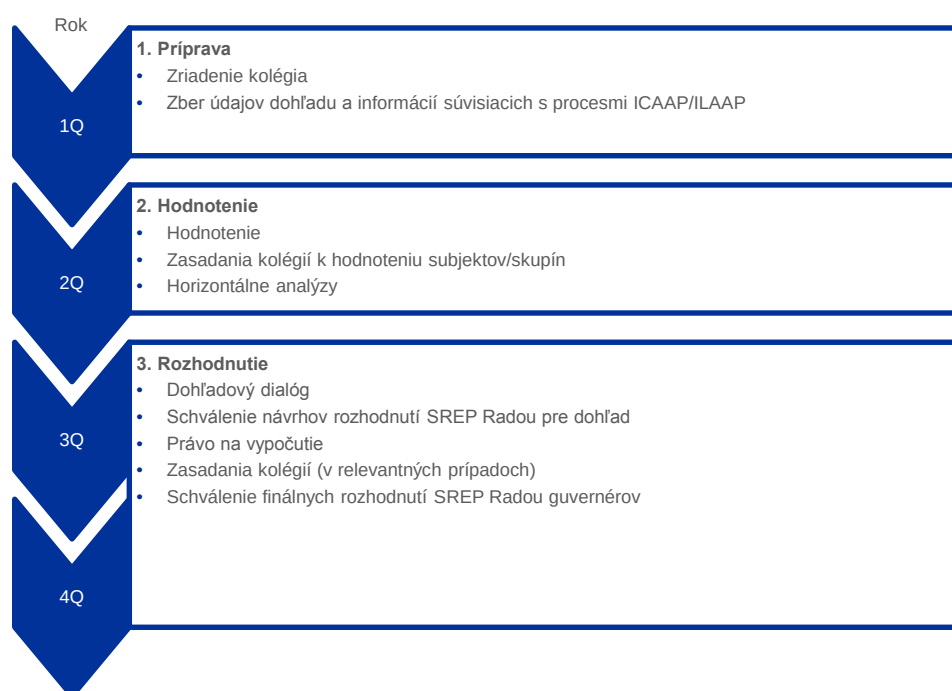
Každý spoločný dohliadač tí je zodpovedný za výkon SREP v subjektoch pod jeho dohľadom, pričom jeho cieľom je na základe podrobných krokov procesu získať aktuálny prehľad o životaschopnosti subjektov. Jednotlivé kroky hodnotenia SREP sú uvedené v jednotnom harmonograme SSM SREP, ktorý sa po schválení Radou pre dohľad spoločným dohliadačím tímom každý rok poskytuje pred začiatkom hodnotiacej fázy (**diagram 15**).

Členenie hlavných fáz procesu môže závisieť od toho, či má významná skupina dcérske spoločnosti alebo významné pobočky mimo SSM. Ak áno, je potrebné zostaviť kolégium orgánov dohľadu (časť 1.4.3). Takáto intenzívnejšia spolupráca medzi orgánmi na úrovni EÚ i na globálnej úrovni je zásadným predpokladom zvyšovania účinnosti bankového dohľadu nad cezhraničnými bankovými skupinami. Kolégiá sú permanentné, ale zároveň flexibilné koordinačné štruktúry, ktoré združujú regulačné orgány zapojené do dohľadu nad príslušnou bankovou skupinou. V praxi kolégiá predstavujú mechanizmus na výmenu informácií medzi domovskými a hostiteľskými orgánmi, ktorý umožňuje plánovať a vykonávať hlavné úlohy dohľadu koordinovaným a jednotným spôsobom, a to vrátane aspektov priebežného dohľadu. Kolégiá zároveň umožňujú prípravu na núdzové situácie a ich riadenie. Jednou z hlavných úloh orgánov dohľadu ako členov kolégií je rozhodovať o rizikovo určovanej kapitálovej primeranosti cezhraničných bankových skupín a ich dcérskych spoločností v Európskom hospodárskom priestore.

Pri kalendári SREP a celkovom procese opísanom nižšie sa vychádza z toho, že ECB plní úlohu konsolidujúceho (t. j. domovského) orgánu dohľadu. Ak ECB vystupuje ako hostiteľský orgán dohľadu, platné lehoty a procesy sa môžu líšiť.

Diagram 15

Zjednodušený kalendár SREP predchádzajúci rozhodnutiu SREP

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Trojfázový prístup

Hodnotenie kapitálových a likviditných rizík ako prvkov SREP sa vyznačuje trojfázovým prístupom k hladinám rizika i použitým kontrolným mechanizmom. Hodnotenie prvku „obchodného modelu a ziskovosti“ v rámci SREP sa sústreďuje len

na hladinu rizík, zatiaľ čo hodnotenie prvku „interného riadenia a riadenia rizík“ môže brať do úvahy len mechanizmy použité na ich kontrolu.

Trojfázový prístup sa člení nasledovne:

- i) **Fáza 1:** zber informácií a údajov, v prvom rade na základe regulačných správ, ale aj na základe informácií získaných počas tematických hodnotení, hĺbkových previerok a stretnutí s vedením inštitúcie (časť 4.5.3),
- ii) **Fáza 2:** vypracovanie automatického základného skóre hladiny rizík a formálna kontrola plnenia rizikových kontrolných mechanizmov,
- iii) **Fáza 3:** obmedzený úsudok dohľadu, založený na dodatočných faktoroch, ktorý berie do úvahy špecifiká a zložitosť inštitúcie.

Spoločné dohľadacie tímy zostavujú správy o hodnotení skupinových rizík a skupinových likviditných rizík na základe všetkých dostupných informácií podľa kalendára SSM SREP, zohľadňujúc aj prípadné relevantné informácie získané po referenčnom dátume. V prípade kolégií spoločné dohľadacie tímy berú do úvahy i jednotlivé príspevky hostiteľských orgánov dohľadu podľa smernice CRD.

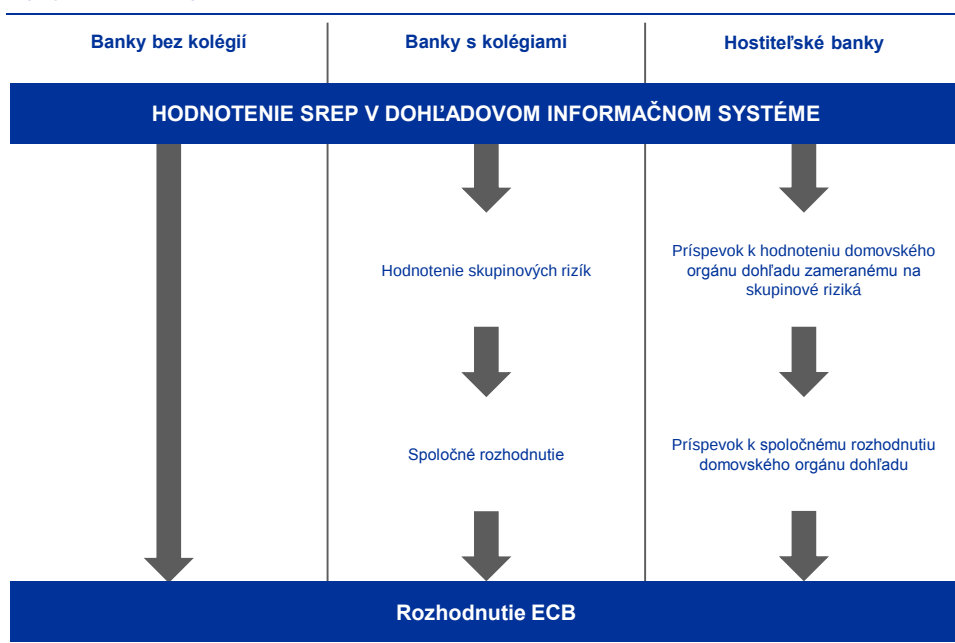

Usmernenia EBA k spúšťačím faktorom pre využívanie opatrení včasnej intervencie (EBA/GL/2015/03)

Spoločné dohľadacie tímy vypracúvajú predbežné stanoviská ku kapitálovým, likviditným a kvalitatívnym opatreniam. V súlade s usmerneniami EBA k spúšťačím faktorom pre využívanie opatrení včasnej intervencie by mali posúdiť potrebu včasných intervencií v prípade nedostatočnej výkonnosti inštitúcií, ktorá je znakom vysoko rizikového profilu.

Diagram 16

Spojenie medzi procesom SREP a rozhodnutiami

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Poznámka: V prípade hostiteľských bánk sa rozhodnutím ECB implementuje tá časť spoločného skupinového rozhodnutia, ktorá sa vzťahuje na príslušný subjekt v SSM.

4.6.2

Celkové hodnotenie a rozhodnutie SREP

Nariadenie o SSM, články 16 a 22

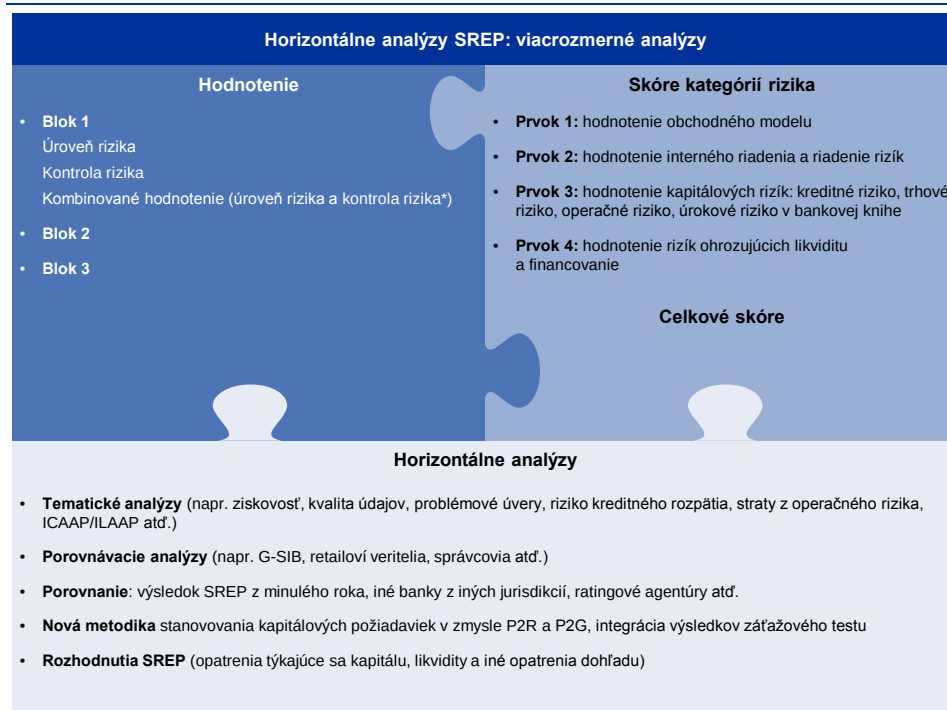
Celkové hodnotenie SREP tvorí základ rozhodnutia spoločného dohliadacieho tímu o najvhodnejších dohľadových opatreniach potrebných na odstránenie zistených nedostatkov inštitúcie. Za normálnych okolností sa časový priebeh riadi kalendárom SREP. Zároveň je však možné, že do hodnotenia SREP – a následne i do rozhodnutia SREP – je potrebné zakomponovať i zistenia vyplývajúce napr. z priebežného monitorovania alebo inej dohľadovej činnosti (napr. tematických hodnotení). V takomto prípade by mal spoločný dohliadací tím svoje hodnotenie čo najskôr aktualizovať a navrhnúť prijatie nového rozhodnutia SREP.

Hodnotenia sú k dispozícii na konsolidovanej, subkonsolidovanej a individuálnej úrovni za celú skupinu, po náležitom zohľadnení hľadísk skupiny a dcérskych spoločností. Tieto hodnotenia sa používajú ako podklad rozhodnutí SREP.

Výsledky hodnotení SREP sa overujú v dvoch krokoch. V rámci prvej kontroly sú výsledky hodnotenia rizík predmetom pravidelných diskusií a pripomienkovania v rámci hlavného alebo celého spoločného dohľadového tímu. Možné zmeny a odôvodnenia sa zaznamenávajú v dohľadovom informačnom systéme. V rámci druhej kontroly medzištruktúry ECB dostávajú pravidelné aktualizácie výsledkov hodnotenia a výsledky môžu tiež pripomienkovať. V rámci ročného cyklu SREP odbor MSD vypracúva niekoľko horizontálnych analýz, ktoré slúžia ako pomôcka pri vzájomnom porovnávaní a rozhodovaní (diagram 17).

Diagram 17

Horizontálne analýzy SREP: viacrozmerné analýzy

* v relevantných prípadoch

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Priebežné hodnotenie SREP môže poukázať na potrebu okamžitých dohľadových opatrení na odstránenie nedostatkov v úverovej inštitúcii. Súhrnný prehľad takýchto zistení sa nachádza v predbežných správach a bez zbytočného odkladu sa oznamuje medzištruktúram ECB. V závislosti od ich povahy sa posielajú buď úverovej inštitúcii ako operatívny akt, alebo ich prijíma Rada pre dohľad/Rada guvernérov ako dohľadové rozhodnutia, ako napr. aktualizované rozhodnutia SREP alebo rozhodnutia o uložení sankcií alebo donucovacích opatrení (v prípade donucovacích opatrení spoločné dohliadacie tímy pracujú v súčinnosti s odborom pre ukladanie opatrení a sankcií). Výsledky tohto postupu sa zohľadňujú i v rámci priebežného hodnotenia SREP.

V záverečných fázach cyklu SREP spoločný dohliadací tím vedie neformálny dialóg o hodnotení SREP s riadiacim orgánom dohliadanej materskej inštitúcie a príslušných dcérskych spoločností.

Spoločné dohliadacie tímy následne vypracúvajú rozhodnutie SREP. V prípade kolégií orgánov dohľadu musia spoločné dohliadacie tímy brať do úvahy i jednotlivé príspevky hostiteľských orgánov dohľadu a dosiahnuť s nimi dohodu v súlade s právnymi požiadavkami.

Návrh rozhodnutí SREP sa po zohľadnení výsledkov kontroly dodržania právnych požiadaviek a kontroly kvality predkladá na schválenie Rade pre dohľad. Po schválení sa návrhy rozhodnutí SREP predkladajú na pripomienkovanie dohliadaným subjektom, pričom začína plynúť dvojtypáždňová lehota práva na vypočutie v zmysle nariadenia o rámci SSM (časť 1.3.3). Návrhy rozhodnutí sa dohliadaným subjektom podľa potreby predkladajú v ich pôvodnom jazyku. Zabezpečuje sa pritom dodržanie jazykového režimu a koordinácia jazykových verzií.

Po uplynutí lehoty práva na vypočutie a posúdení predložených pripomienok dohliadaných subjektov sa návrhy rozhodnutí druhýkrát predkladajú Rade pre dohľad, v prípade potreby v upravenom znení. Spoločné dohliadacie tímy dohliadaných skupín s kolégiami dohľadu posielajú konečné rozhodnutie SREP schválené Radou pre dohľad členom kolégia s cieľom získať súhlas predstaviteľa hostiteľského orgánu dohľadu, ktorý má právomoc odsúhlasovať/schvaľovať rozhodnutia SREP.

Konečné rozhodnutie SREP prijaté Radou guvernérov na základe postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu sa následne oznamuje príslušnej významnej inštitúcii a členom kolégia v príslušnom jazyku. Po prijatí rozhodnutia jeho adresát môže požiadať administratívny revízny výbor o revíziu; zároveň má možnosť rozhodnutie napadnúť priamo na Súdnom dvore Európskej únie (časť 1.3.4).

Rozhodnutia SREP môžu zahŕňať:

Nariadenie o SSM, články 16,
22 a 24

Požiadavky na vlastné zdroje

- celková kapitálová požiadavka SREP zložená z požiadaviek na vlastné zdroje (8 %, najmenej 56,25 % v podobe vlastného kapitálu Tier 1 (CET1)) a dodatočných požiadaviek na vlastné zdroje (P2R, len CET1),
- požadovaná výška kombinovanej rezervy (len CET1).

Kvantitatívne požiadavky na likviditu inštitúcie

Iné kvalitatívne opatrenia dohľadu

- prípadné ďalšie opatrenia vyplývajúce z nariadenia o SSM a iných platných právnych predpisov, ktoré môžu zahŕňať obmedzenie obchodnej činnosti, požiadavku znížiť riziká, obmedzenia vyplácania dividend a iné dohľadové nápravné opatrenia,
- kroky v nadväznosti na kontroly na mieste.

Inštitúcii tiež môžu byť uložené opatrenia včasnej intervencie. Bližšie informácie o opatreniach včasnej intervencie sú uvedené v časti 4.9.

V rámci rozhodnutia SREP sa oznamujú [odporúčania druhého piliera \(P2G\)](#). P2G sa vyjadrujú ako navýšenie pomeru CET1 na základe [aktuálnych informácií EBA o záťažovom teste na úrovni EÚ v roku 2016](#), ktoré sa stanovuje nad rámec záväzných kapitálových požiadaviek.

Spoločné dohliadacie tímy prostredníctvom programu SEP popri nepretržitom dialógu s dohliadanými subjektmi tiež vytvárajú priestor na dialóg s predstaviteľmi odvetvia. Inštitúcie tak získavajú jasný prehľad o metodike a hodnotení rizík i potrebný kontext na dostatočne podložené kapitálové plánovanie.

Na záver cyklu SREP sa agregátne výsledky zverejňujú na internetovej stránke bankového dohľadu ECB.

4.6.3

ECB v pozícii hostiteľského orgánu dohľadu

Ak ECB vystupuje ako hostiteľský orgán dohľadu, spoločný dohliadací tím sa riadi harmonogramom a výkazmi určenými a schválenými domovským orgánom dohľadu. Konsolidujúci orgán dohľadu predsedá zasadaniam kolégia a informuje všetkých členov kolégia o organizácii zasadnutí, hlavných bodoch programu a zvažovaných činnostiach.

Spoločný dohliadací tím musí na základe dostupných informácií zostaviť prinajmenšom správy o hodnotení rizík a hodnotení likviditného rizika dohliadanej inštitúcie. Tieto hodnotenia predkladá domovskému orgánu dohľadu. Na základe týchto návrhov správ spoločný dohliadací tím formuluje predbežné vyjadrenia

ku kvantifikácii kapitálu a likvidity a kvalitatívnym opatreniam, ktoré sú následne predmetom diskusie na zasadaniach kolégia.

Domovský orgán dohľadu potom spoločnému dohliadaciemu tímu predkladá konečnú správu o hodnotení rizík skupiny a hodnotení likviditného rizika skupiny. Na základe týchto konečných správ spoločný dohliadací tím vypracuje príspevok SSM k spoločným rozhodnutiam, ktorý odovzdáva domovskému orgánu dohľadu. Po posúdení domovským orgánom dohľadu sa návrh spoločného rozhodnutia oznamuje spoločnému dohliadaciemu tímu.

Po uskutočnení právnej kontroly a kontroly kvality spoločný dohliadací tím predkladá návrh spoločného rozhodnutia a návrh vykonávacích rozhodnutí ECB na schválenie Rade pre dohľad. Po jeho schválení sa návrh vykonávacieho rozhodnutia ECB oznamuje dohliadanej úverovej inštitúcii a začína plynúť lehota na vypočutie. Návrhy rozhodnutí sa dohliadaným subjektom v príslušných prípadoch predkladajú v ich jazyku. Spoločný dohliadací tím následne posúdi prijaté pripomienky a dohodne sa na vyhodnotení pripomienok a zodpovedajúcich zmenách návrhu spoločného rozhodnutia s domovským orgánom dohľadu. Na tento účel sa zúčastňuje na zasadaniach kolégia, ktoré organizuje domovský orgán dohľadu.

Po jeho schválení spoločný dohliadací tím predkladá konečné spoločné rozhodnutie na schválenie Rade pre dohľad a následne Rade guvernérov, ktorá ho schvaľuje v rámci postupu vychádzajúceho z implicitného súhlasu. Po jeho prijatí ECB konečné vykonávacie rozhodnutie ECB oznámi úverovej inštitúcii a o súhlase ECB so spoločným rozhodnutím informuje domovský orgán dohľadu. Domovský orgán dohľadu spoločné rozhodnutie oznámi materskej inštitúcii.

4.7

Priebežné monitorovanie interných modelov

Smernica CRD, článok 101
Nariadenie o SSM, článok 16

Všeobecné zásady výkonu
kontrol na mieste a hodnotenia
interných modelov

Cieľom priebežného monitorovania modelov je overiť, či úverová inštitúcia dodržiava regulačné požiadavky týkajúce sa interných modelov na výpočet minimálnych kapitálových požiadaviek v zmysle nariadenia o kapitálových požiadavkách. Okrem iného ide o požiadavky týkajúce sa rizikovej citlivosti modelu, validácie modelu, riadenia rizika modelu, adaptácií modelu, modelovacích postupov ako aj referenčného porovnávania modelu. ECB by mala pravidelne posudzovať, či úverová inštitúcia v súvislosti s internými modelmi používa kvalitne vypracované a aktuálne techniky. Informácie získané z priebežného monitorovania modelov sa začleňujú do priebežného hodnotenia inštitúcie a predstavujú kľúčový prvok rozhodnutia SREP.

Priebežné monitorovanie modelov umožňuje plnenie požiadavky článku 101 smernice o kapitálových požiadavkách, na základe ktorých majú príslušné orgány pravidelne, aspoň raz za tri roky, overovať súlad inštitúcií s požiadavkami týkajúcimi sa interných modelov. Táto požiadavka sa plní prostredníctvom kombinácie:

- priebežného monitorovania modelov, ktoré vychádza predovšetkým z previerok na diaľku vrátane vyhradených stretnutí s dohliadaným subjektom; a

- hodnotení interných modelov, pri ktorých väčšinou ide o kontroly na mieste.

Ak sú v rámci priebežného monitorovania modelov zistené nedostatky, bude pravdepodobne potrebné ďalšie hodnotenie interných modelov s cieľom získať dostatok dôkazov na odôvodnenie uloženia opatrení dohľadu (v súlade s článkom 16 nariadenia o SSM). Ako poslednú možnosť je v prípadoch stanovených príslušnými právnymi predpismi možné uplatniť donucovacie opatrenia alebo uložiť sankcie.

Priebežné monitorovanie modelov by sa malo vykonávať minimálne na najvyššej úrovni konsolidácie skupiny v rámci SSM. V prípadoch, keď sa domovský orgán dohľadu nad subjektom skupiny so schváleným interným modelom nachádza mimo Európskej únie, sa v záujme zlepšenia priebežného monitorovania modelov kladie dôraz na vedenie dialógu s domovským orgánom dohľadu.

Pri priebežnom monitorovaní modelov ide o trvalú právnu požiadavku (podľa článku 101 smernice CRD). Vo všeobecnosti nie je na odôvodnenie priebežného monitorovania potrebná aktivácia žiadnych spúšťačích faktorov.

Priebežné monitorovanie modelov pozostáva z mnohých zložiek, pričom periodicita vykonávania posúdení môže byť primeraná jednotlivým zložkám.

Priebežné monitorovanie modelov by malo každý rok zahŕňať minimálne:

- posúdenie súladu úverovej inštitúcie s právnymi požiadavkami a s dohľadovými podmienkami, obmedzeniami a povinnosťami (napr. nápravnými opatreniami) uloženými v rozhodnutiach ECB o schválení modelov, ako aj súladu inštitúcie s plánmi implementácie a všetkými ďalšími opatreniami dohľadu týkajúcimi sa modelov, ktoré boli inštitúcii uložené;
- v prípade inštitúcií, ktoré sú oprávnené používať interné modely na výpočet požiadaviek na vlastné zdroje pre tržové riziko (článok 368 ods. 1 písm. f) a článok 369): analýzu výsledkov spätného testovania a analýzu časových sérií (v relevantných prípadoch);
- analýzu validácie modelov úverových inštitúcií;
- v relevantných prípadoch posúdenie výsledkov každoročného procesu referenčného porovnávania (článok 78 smernice CRD);
- posúdenie nevýznamných zmien a rozšírení modelov;
- v relevantných prípadoch posúdenie iných interných správ inštitúcie o internom modeli.

V činnostiach priebežného monitorovania je pre každú inštitúciu na každý rok zahrnutá minimálne jedna návšteva na mieste alebo zasadnutie týkajúce sa dohľadu. Súčasťou programu takéhoto zasadnutia môže byť okrem iného revízia dôkazov o pokračujúcej primeranosti existujúcich interných modelov vzhľadom na aktuálnu obchodnú stratégiu inštitúcie, plány budúcich zmien modelov a iné prebiehajúce projekty inštitúcie, ktoré sú relevantné z hľadiska interného modelovania rôznych kategórií rizika.

4.8 Výkon kontrol na mieste

Všeobecné zásady výkonu kontrol na mieste a hodnotenia interných modelov

Podrobnejšie informácie sú vo [Všeobecných zásadách výkonu kontrol na mieste a hodnotenia interných modelov](#).

4.9 Posudzovanie žiadostí a oznámení ad hoc

V tejto časti sa opisujú postupy, prostredníctvom ktorých môže orgán dohľadu úverovým inštitúciám na ich žiadosť udeliť určité povolenia. Úverové inštitúcie sú povinné predložiť všetky relevantné informácie. Žiadosti musia spĺňať dohľadové požiadavky stanovené v príslušných právnych predpisoch (napr. zákonoch EÚ alebo ich vnútroštátnych transpozíciách).

4.9.1 Kapitálové nástroje

Nariadenie CRR, článok 26 ods. 3 a články 27 až 29
Regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií (EÚ/241/2014)

Emisia nástrojov CET1

Dohliadané subjekty môžu klasifikovať kapitálové nástroje ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1 (CET1) až na základe povolenia príslušného orgánu. Na žiadosť významnej inštitúcie ECB prijme individuálne rozhodnutie dohľadu, ktorým sa povolenie buď (podmienečne) udelí, alebo zamietne.

Keď významná inštitúcia predloží všetky relevantné dokumenty, spoločný dohľadací tím overí súlad predložených informácií s príslušným regulačným právnym predpisom. Spoločný dohľadací tím po prijatí všetkých relevantných informácií významnej inštitúcie potvrdí kompletnosť predloženej dokumentácie. V prípade potreby sa môžu vyžadovať ďalšie informácie. V ďalšom kroku spoločný dohľadací tím posúdi, či sú dodržané príslušné regulačné právne predpisy a overí, či je kapitálový nástroj vo verejnom zozname nástrojov CET1 vedenom Európskym orgánom pre bankovníctvo. Ak sa nástroj vo verejnom zozname EBA nenachádza, spoločný dohľadací tím pred predložením návrhu rozhodnutia Rade pre dohľad informuje odbor SPO, ktorý túto vec môže prekonzultovať s EBA.

Na základe návrhu spoločného dohľadacieho tímu sa následne prijme rozhodnutie.

Nariadenie CRR, článok 26 ods. 2

Regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií (EÚ/241/2014)

Rozhodnutie ECB o podmienkach, za akých sú úverové inštitúcie oprávnené zahrnúť predbežné alebo koncoročné zisky do vlastného kapitálu Tier 1 (ECB/2015/4)

Zahrnutie predbežných a koncoročných ziskov do kapitálu CET1

ECB môže udeliť povolenie na zahrnutie predbežných alebo koncoročných ziskov do kapitálu CET1 pred tým, ako dohliadaný subjekt prijme formálne rozhodnutie potvrdzujúce záverečný zisk alebo stratu. Na tento účel dohliadaný subjekt podá formálnu žiadosť prostredníctvom príslušného vzoru a predloží informácie uvedené v prílohe k rozhodnutiu ECB o podmienkach, za akých sú úverové inštitúcie oprávnené zahrnúť predbežné alebo koncoročné zisky do kapitálu CET1. Spoločný dohliadací tím posúdi súlad s rozhodnutím ECB. Ak je toto rozhodnutie možné uplatniť, spoločný dohliadací tím inštitúcii žiadosť potvrdí.

Ak požiadavky na uplatnenie rozhodnutia ECB nie sú splnené, alebo ak inštitúcia predloží žiadosť k prípadu, na ktorý sa rozhodnutie ECB nevzťahuje, spoločný dohliadací tím žiadosť o povolenie zahrnúť predbežné alebo koncoročné zisky do kapitálu CET1 posúdi individuálne v súlade so štandardným rozhodovacím procesom.

Nariadenie CRR, články 77 a 78

Regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií (EÚ/241/2014), články 27 až 32

Zníženie výšky nástrojov vlastných zdrojov

Na žiadosť dohliadaného subjektu môže ECB povoliť zníženie výšky vlastných zdrojov. Spoločný dohliadací tím sa najskôr uistí, že inštitúcia predložila všetky relevantné dokumenty uvedené v delegovanom nariadení Komisie (EÚ) č. 241/2014. Spoločný dohliadací tím udelí výnimku na predloženie častí týchto dokumentov, ak informácie potrebné na posúdenie žiadosti o povolenie už má k dispozícii. ECB k žiadosti o povolenie zníženia výšky vlastných zdrojov vydá kladné alebo záporné rozhodnutie a oznámi ho inštitúcii.

Keď inštitúcia po udelení povolenia vykáže prvé údaje dohľadu, spoločný dohliadací tím overí, či bol objem oprávnených vlastných zdrojov, na ktorý bolo povolenie udelené, v plnom rozsahu odpočítaný z príslušnej kategórie vykázaných vlastných zdrojov (v rámci COREP).

Nariadenie CRR, odôvodnenie 75 a články 52 až 55, 63 a 65

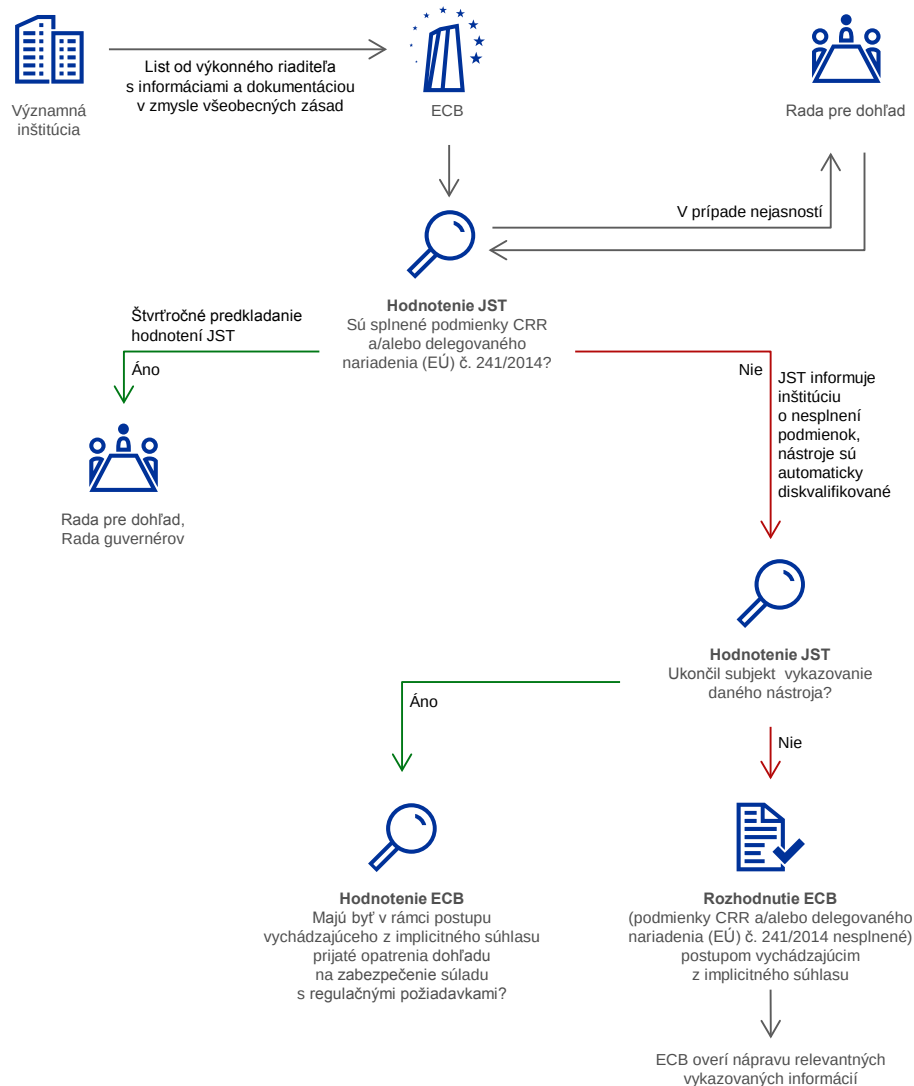
Regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií (EÚ/241/2014)

Dodatočné posúdenie nástrojov AT1 a T2

V nariadení CRR sa nestanovuje povinnosť predbežného schválenia nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 (AT1) a Tier 2 (T2). Tým však nie sú dotknuté prípadné požiadavky týkajúce sa uznávania nástrojov AT1 a T2 vyplývajúce z platných vnútroštátnych právnych predpisov. Ak sa podľa vnútroštátneho práva vyžaduje predbežné schválenie, ECB má právomoc ho dohliadaným subjektom udeliť. ECB uskutočnila dodatočné hodnotenie nástrojov AT1 a T2: podrobnejšie informácie o tomto hodnotení obsahuje dokument [Všeobecné zásady hodnotenia kvalifikácie kapitálových nástrojov ako nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 a kapitálu Tier 2](#).

Diagram 18

Rozhodovací postup v rámci dodatočného posúdenia nástrojov AT1 a T2

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Očakáva sa, že o zahrnutí kapitálového nástroja do kapitálu AT1 alebo T2 subjektu na individuálnom, subkonsolidovanom alebo konsolidovanom základe bude významná inštitúcia ECB informovať listom, ktorý by mal obsahovať všetky relevantné informácie vrátane vlastného hodnotenia podľa relevantných podmienok v nariadení CRR a delegovanom nariadení Komisie (EÚ) č. 241/2014, ako aj podkladovú dokumentáciu. Spoločný dohľadací tím v priebehu šiestich mesiacov od prijatia všetkých príslušných informácií posúdi, či je kapitálový nástroj zahrnutý do kapitálu AT1 alebo T2 subjektu v súlade s príslušnými regulačnými predpismi, a ak bol nástroj uvedený na trh, svoj posudok a príslušnú dokumentáciu predloží na kontrolu Európskemu orgánu pre bankovníctvo. Spoločný dohľadací tím môže požiadať o ďalšie informácie, ktoré považuje za relevantné na účely dodatočného posúdenia nástroja AT1 alebo T2.

Ako znázorňuje **diagram 18**, v prípade splnenia podmienok spoločný dohliadací tím zahrnie niektoré relevantné údaje o nástroji do zoznamu, ktorý sa štvrťročne predkladá Rade pre dohľad a Rade guvernérov. Ak podmienky nie sú splnené, spoločný dohliadací tím o tom inštitúciu informuje a nástroje sa automaticky diskvalifikujú, bez potreby vydať rozhodnutie dohľadu. Ak banka nechce zmeniť COREP, bude potrebné rozhodnutie ECB. Ak inštitúcia v nadväznosti na dohľadový dialóg diskvalifikáciu nezohľadní, spoločný dohliadací tím pripraví návrh rozhodnutia, v ktorom stanoví možné dôsledky pretrvávajúceho nedodržavania diskvalifikácie.

Ak z posúdenia spoločného dohliadacieho tímu nevyplýva, či boli podmienky nariadenia CRR a delegovaného nariadenia splnené, záležitosť vrátane stanoviska EBA bude predložená na diskusiu Rade pre dohľad, ktorá si môže vyžiadať prijatie rozhodnutia dohľadu.

4.9.2

Výnimky z kapitálových a likviditných požiadaviek

Nariadenie CRR, články 7 a 8
Nariadenie ECB o využívaní
možností a právomocí
dostupných v práve Únie
(ECB/2016/4)

ECB je oprávnená udeliť výnimku z dodržiavania prudenciálnych požiadaviek stanovených v druhej až piatej a ôsmej časti nariadenia CRR. Za predpokladu splnenia regulačných podmienok je ECB takisto oprávnená udeliť v prípade inštitúcie a jej všetkých alebo niektorých dcérskych spoločností výnimku z požiadaviek na likviditu stanovených v šiestej časti nariadenia CRR a vykonávať nad nimi dohľad ako nad jednotlivou likviditnou podskupinou. Na žiadosť dohliadaného subjektu ECB prijme individuálne rozhodnutie dohľadu o udelení, resp. zamietnutí výnimky.

V súlade so **všeobecnými zásadami ECB týkajúcimi sa možností a právomocí ustanovených v práve Únie** musí dohliadaný subjekt predložiť formálnu žiadosť o výnimku a všetku podpornú dokumentáciu. Spoločný dohliadací tím najskôr overí, či sa žiadosť o výnimku odvoláva na relevantné právne predpisy a či obsahuje všetky relevantné informácie a podporné dokumenty podľa všeobecných zásad ECB. Po prijatí všetkých relevantných informácií spoločný dohliadací tím dohliadanému subjektu potvrdí kompletnosť predloženej dokumentácie. V prípade potreby sa môžu vyžadovať ďalšie informácie.

Spoločný dohliadací tím následne posúdi, či sú splnené príslušné kritériá stanovené v nariadení CRR a bližšie určené v (nezáväzných) všeobecných zásadách ECB. V zložitých prípadoch poskytujú podporu horizontálne a špecializované odborné funkcie ECB. V konečnom rozhodnutí môže byť schválenie výnimky viazané na splnenie dodatočných podmienok.

4.9.3 Finančná podpora v rámci skupiny

Smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk, články 19, 20 a 22 až 25

Návrh regulačných technických predpisov EBA upravujúcich podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny (EBA/RTS/2015/08)

Usmernenia EBA určujúce podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny (EBA/GL/2015/17)

Pred uzavretím navrhovanej dohody o finančnej podpore v rámci skupiny musí významná inštitúcia požiadať o povolenie ECB. ECB navrhovanú dohodu schváli alebo zamietne v závislosti od jej súladu s podmienkami stanovenými v smernici BRRD, ako je bližšie vymedzené v regulačných technických predpisoch a usmerneniach EBA.

Riadiaci orgán subjektu skupiny, ktorý zamýšľa poskytnúť finančnú pomoc na základe dohody o finančnej podpore v rámci skupiny, musí ECB a EBA pred poskytnutím podpory predložiť odôvodnené rozhodnutie a podrobnosti o navrhovanej finančnej podpore vrátane kópie príslušnej dohody. Spoločný dohliadač tímu posúdi súlad s vyššie uvedenými regulačnými predpismi. Posúdi najmä to, či je cieľom poskytnutia finančnej podpory zachovanie alebo obnovenie finančnej stability skupiny. Spoločný dohliadač tímu žiadosť postúpi príslušným orgánom dcérskych spoločností mimo SSM, ktoré majú byť zmluvnou stranou dohody, s cieľom dosiahnuť spoločné rozhodnutie. Spoločný dohliadač tímu zároveň informuje Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií, ktorej postupuje schválené finančné dohody skupiny a ich prípadné zmeny, aby bolo možné posúdiť vplyv na možnosť riešenia krízovej situácie skupiny.

Následne sa prijme konečné rozhodnutie.

4.9.4 Monitorovanie presunu rizika v rámci sekuritizácií

Nariadenie CRR, články 243, 244, 245 a 248

Smernica CRD, článok 98 ods. 3

Usmernenia EBA o presune významného kreditného rizika (EBA/GL/2014/05)

Usmernenia o implicitnej podpore sekuritizačných transakcií (EBA/GL/2016/08)

V nariadení CRR sa stanovujú podmienky, na základe ktorých sa uznáva presun významného rizika inštitúciou, ktorá je originátorom. V usmerneniach EBA o presune významného kreditného rizika sú uvedené ďalšie podrobnosti o postupe uznávania.

Originátori, ktorí iniciovali alebo zvažujú iniciovanie procesu štrukturalizácie sekuritizačnej transakcie, ktorej cieľom má byť:

- uznať presun významného rizika v súlade s článkami 243 ods. 2 alebo 244 ods. 2 nariadenia CRR, alebo
- požiadať o udelenie povolenia v súlade s článkami 243 ods. 4 alebo 244 ods. 4 nariadenia CRR,

svoj zámer oznámia ECB najneskôr tri mesiace pred očakávaným dňom uzavretia transakcie v súlade so [všeobecnými zásadami ECB týkajúcimi sa uznávania presunu významného kreditného rizika](#). Originátori by takisto najneskôr do 15 dní po dni uzavretia transakcie mali predložiť konečnú verziu dokumentácie.

Spoločný dohliadač tímu na základe predloženej dokumentácie inštitúcie posúdi transakciu a kreditné riziko presúvané na tretie strany. Spoločný dohliadač tímu môže inštitúciu požiadať aj o akékoľvek ďalšie informácie potrebné na posúdenie transakcie, napr. špecifické aspekty jednotlivých transakcií.

Keďže podmienky na presun významného rizika sa musia spĺňať priebežne počas celého trvania sekuritizačnej transakcie, ECB sekuritizačné transakcie, pre ktoré originátori žiadajú o uznanie presunu významného rizika pri určovaní kapitálových požiadaviek, tiež hodnotí priebežne. V prípadoch, keď originátori pri preukazovaní presunu významného rizika vychádzajú z kvantitatívnych testov stanovených v článku 243 ods. 2 alebo 244 ods. 2 nariadenia CRR, musí ECB prijať individuálne rozhodnutie len vtedy, ak sekuritizácia už nespĺňa podmienky na presun významného rizika. Ak originátori požiadajú o povolenie podľa článku 243 ods. 4 alebo 244 ods. 4 nariadenia CRR, presun významného rizika nebude uznaný skôr, než ECB prijme individuálne rozhodnutie.

V článku 248 ods. 1 nariadenia CRR sa stanovuje všeobecný zákaz poskytovania implicitnej podpory pre sekuritizáciu vzťahujúci sa na originátorov, ktorí využili článok 245 ods. 1 a 2 nariadenia CRR alebo odpredali nástroje zo svojej obchodnej knihy, takže už nie sú povinní vyčleniť vlastné zdroje na krytie s nimi súvisiacich rizík, a na inštitúcie, ktoré sú sponzormi.

V usmerneniach EBA týkajúcich sa implicitnej podpory pre sekuritizačné transakcie sa uvádzajú podrobné informácie o transakciách, ktoré prekračujú rámec zmluvných povinností inštitúcie, ktorá je sponzorom alebo originátorom. V súlade so [všeobecnými zásadami ECB týkajúcimi sa informácií o transakciách nad rámec zmluvných povinností inštitúcie, ktorá je sponzorom alebo originátorom v zmysle článku 248 ods. 1 nariadenia \(EÚ\) č. 575/2013](#) musia významné inštitúcie takéto transakcie oznamovať ECB.

Ak inštitúcia na základe informácií od významných úverových inštitúcií:

- vyhlási, že sa poskytuje implicitná podpora, spoločný dohľadací tím overí, či inštitúcia na sekuritizované expozície vyčlenila minimálne taký objem vlastných zdrojov, aký by musela vyčleniť, ak by sekuritizované neboli (článok 248 ods. 3 nariadenia CRR),
- vyhlási, že implicitná podpora sa neposkytuje, spoločný dohľadací tím toto konštatovanie inštitúcie overí a v prípade nesúhlasu pripraví návrh rozhodnutia dohľadu.

Ak inštitúcia poskytovala implicitnú podporu pri viac ako jednej príležitosti, ECB môže uložiť aj dodatočné opatrenia stanovené v článku 98 ods. 3 smernice CRD, ako napr. zákaz presunu významného rizika v budúcnosti.

4.9.5

Ostatné formálne žiadosti o povolenie a oznámenia

Okrem vyššie uvedených formálnych žiadostí o povolenie a oznámení sa v nariadení CRR a smernici CRD stanovujú rôzne prípady, v ktorých si žiadosť alebo oznámenie od úverovej inštitúcie vyžaduje rozhodnutie alebo reakciu ECB. Formálne žiadosti o povolenie a oznámenia navyše môžu byť stanovené len vo vnútroštátnom práve. Ak patria do rozsahu pôsobnosti úloh ECB a tvoria základ pre funkciu dohľadu podľa

práva EÚ, vyžadujú si rozhodnutie alebo vyjadrenie ECB. Za priebeh celého procesu sú spravidla zodpovedné spoločné dohliadacie tímy.

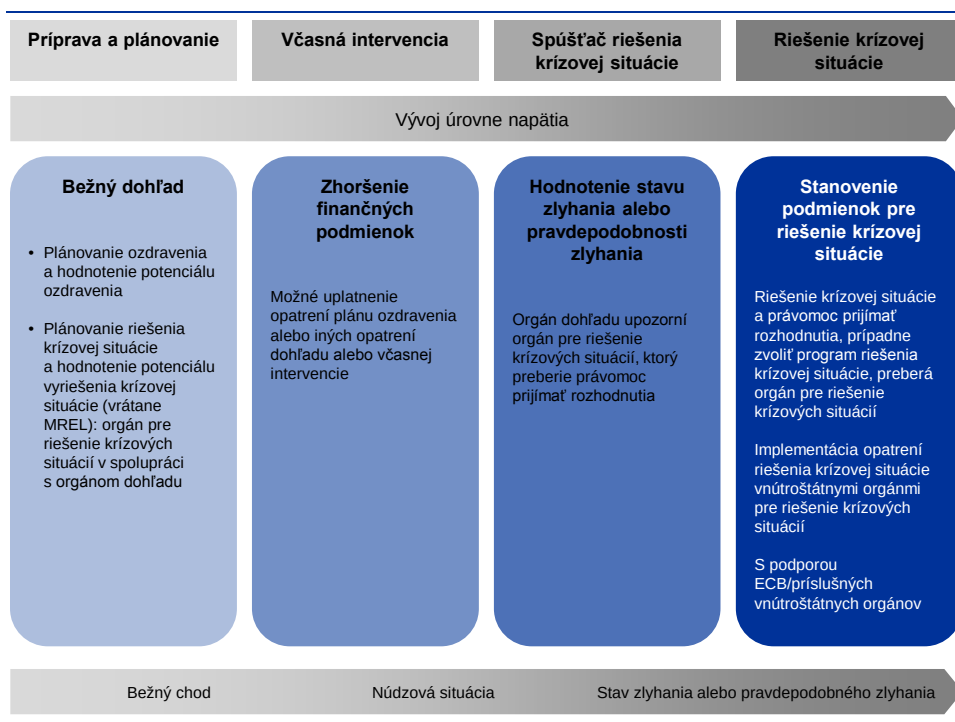
Na žiadosť významnej inštitúcie spoločný dohliadací tím posúdi, či sa žiadosť o povolenie odvoláva na relevantné právne predpisy a obsahuje všetky relevantné informácie a dokumenty. V prípade potreby sa od inštitúcie môžu vyžadovať ďalšie informácie. Spoločný dohliadací tím potom posúdi, či sú splnené príslušné kritériá stanovené v nariadení CRR, nariadení o SSM, nariadení o rámci SSM a vnútroštátnom práve. V zložitých prípadoch poskytujú podporu horizontálne a špecializované odborné funkcie ECB. V konečnom rozhodnutí môžu byť k schváleniu žiadosti o povolenie pripojené podmienky a/alebo povinnosti.

4.10 Prevencia a riadenie krízových situácií

Rámec ECB pre prevenciu a riadenie krízových situácií umožňuje iniciovať včasnú a účinnú reakciu a zabezpečuje primerané toky informácií pred a po krízových obdobiach. Rámec navyše umožňuje primerané rozhodovanie v krízových situáciách a počas možného riešenia krízových situácií bankových skupín. Rámec riadenia krízových situácií sa vzťahuje na viacero fáz v závislosti od konkrétnej situácie úverovej inštitúcie. Do rozsahu pôsobnosti rámca patrí zabezpečovanie presvedčivej pripravenosti na krízové situácie počas prebiehajúceho dohľadu až po účasť na rozhodnutiach o zlyhaní bánk. Úloha ECB v rámci krízového riadenia menej významných inštitúcií je opísaná v časti 5.4.

Diagram 19

Rámec prevencie a riadenia krízových situácií

Zdroj: bankový dohľad ECB.

4.10.1 Úlohy spoločných dohliadacích tímov

Spoločné dohliadacie tímy v úzkej spolupráci s odborom pre krízové riadenie zodpovedajú za prevenciu a riadenie krízových situácií počas jednotlivých fáz. Stupeň zapojenia odboru pre krízové riadenie závisí od situácie úverovej inštitúcie.

Odbor pre krízové riadenie počas tohto procesu poskytuje spoločným dohliadacím tímom odbornú podporu, ako aj svoje odborné znalosti napríklad o postupoch stanovených v príslušnom právnom rámci, hodnotení a realizovateľnosti plánov ozdravenia a konzultáciách na témy súvisiace s riešením krízovej situácie. V nasledujúcich častiach sú opísané rôzne fázy prevencie a riadenia krízových situácií.

4.10.2 Príprava ozdravenia a riešenia krízovej situácie

Plánovanie ozdravenia

Nariadenie o SSM, články 3 až 5, 9, 13, 16, 18 a 30

Smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk, články 5 až 9, 10 až 18, 27 až 30 a 32

Smernica CRD, články 74 a 104

Usmernenia EBA k spúšťacím faktorom pre využívanie opatrení včasnej intervencie (EBA/GL/2015/03)

Usmernenia EBA určujúce podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny (EBA/GL/2015/17)

Memorandum o porozumení medzi SRB a ECB v oblasti spolupráce a výmeny informácií

V rámci bežnej činnosti patrí k úlohám ECB, ktoré vykonávajú spoločné dohliadacie tímy ako súčasť rámca krízového riadenia, zabezpečiť, aby významné inštitúcie zostavovali a minimálne každoročne aktualizovali podrobné plány ozdravenia, ktoré sa podrobujú analýze a hodnoteniu, najmä pokiaľ ide o presvedčivosť a uskutočniteľnosť dostupných možností ozdravenia. V kontexte plánovania ozdravenia je ECB oprávnená od dohliadaného subjektu požadovať, aby v krátkom časovom horizonte (do troch mesiacov) predložil revidovaný plán ozdravenia, ak zistí významné nedostatky alebo prekážky realizácie plánu. Ak revidovaný plán tieto významné nedostatky alebo prekážky neodstráni, ECB môže od inštitúcie vyžadovať, aby v pláne ozdravenia vykonala konkrétne zmeny. Ak sa takýmito zmenami nedosiahne adekvátna náprava zistených nedostatkov alebo prekážok, ECB môže inštitúciu požiadať, aby určila potenciálne zmeny svojej činnosti s cieľom zvýšiť svoju schopnosť prekonať kritickú situáciu.

Spoločný dohliadací tím v rámci priebežného dohľadu neustále monitoruje stav dohliadaného subjektu, pričom zohľadňuje zásadu proporcionality a kontroluje, či sa finančná situácia inštitúcie po prechode z bežnej do krízovej situácie výrazne nezhorší. Odbor pre krízové riadenie poskytuje spoločnému dohliadaciemu tímu pri posudzovaní plánov ozdravenia a pri následných opatreniach odbornú podporu, napr. vypracovaním usmernení týkajúcich sa horizontálnych tém, zabezpečovaním konzistentnej spätnej väzby inštitúciám a uskutočňovaním porovnávacích analýz.

Konzultácie týkajúce sa riešenia krízových situácií

Smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk, článok 15

Spoločné dohliadacie tímy v spolupráci s odborom pre krízové riadenie plnia poradnú funkciu v súvislosti s plánmi ozdravenia a hodnotením riešiteľnosti, ktoré vykonáva SRB. SRB s ECB formálne konzultuje návrhy plánov riešenia krízových situácií, pričom spoločné dohliadacie tímy takisto asistujú pri poskytovaní

relevantných informácií k týmto plánom a k hodnoteniu riešiteľnosti, ktoré vykonáva SRB. Medzi ECB a SRB tiež prebieha neformálna interakcia, napríklad v rámci kolégií pre riešenie krízových situácií, ktorých členom je aj ECB. Zistenia hodnotenia spoločných dohliadacích tímov sú okrem toho základom odpovede ECB na konzultáciu SRB o navrhovaných odvodoch, ktoré by mali významné inštitúcie každoročne preventívne odvádzať do jednotného fondu na riešenie krízových situácií.

4.10.3 Zistenie zhoršenia finančnej situácie

Zhoršenie finančnej situácie

V prípade zistenia zhoršenia finančnej situácie spoločný dohliadací tím určí primerané opatrenia dohľadu a zintenzívni činnosti dohľadu v danej inštitúcii (napr. uskutoční ďalšie konkrétne analýzy, nariadi kontroly na mieste, zvýši počet žiadostí o informácie a údaje atď.). Predovšetkým ak spoločný dohliadací tím zaznamená významné zhoršovanie finančnej situácie dohliadaného subjektu, či už v krátkom čase alebo postupne s jednoznačným trendom, dochádza k zintenzívneniu spolupráce a výmeny informácií medzi spoločným dohliadacím tímom a odborom pre krízové riadenie. Prostredníctvom spoločného dohliadacieho tímu sú do procesu zapojené aj príslušné vnútroštátne orgány.

V súlade s platným právom a medziinštitucionálnymi dohodami, ako napr. memorandom o porozumení medzi ECB a SRB, odbor pre krízové riadenie v spolupráci so spoločným dohliadacím tímom o významnom zhoršení finančnej situácie príslušného dohliadaného subjektu/skupiny informujú SRB, s ktorou následne v tejto súvislosti prebieha výmena názorov a informácií.

Na získanie minimálneho súboru informácií o likvidite, ktoré sú relevantné pri krízových situáciách, je možné použiť osobitný výkaz na monitorovanie likvidity. Výkaz sa v inštitúciách testuje raz ročne a poskytuje sa aj SRB.

Potreba včasnej intervencie

Smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk, článok 27

Nariadenie o SRM, články 13 a 20

Ak spoločný dohliadací tím zaznamená neprestajné zhoršovanie finančnej situácie s potrebou zváženia včasnej intervencie, medzi spoločným dohliadacím tímom a odborom pre krízové riadenie dochádza k zintenzívneniu spolupráce a výmeny informácií. Miera spolupráce so SRB stúpa v súlade s memorandom o porozumení. Spoločný dohliadací tím, v úzkej spolupráci s odborom pre krízové riadenie, poskytuje vnútornému tímu pre riešenie krízových situácií všetky dostupné informácie, ktoré vnútorný tím považuje za potrebné na aktualizáciu plánu riešenia krízovej situácie a prípravu možného riešenia krízovej situácie inštitúcie. V prípade dohliadaného subjektu, ktorý pôsobí aj v krajinách mimo členských štátov eurozóny alebo v tretích krajinách, sa zabezpečuje interakcia s kolégiom orgánov dohľadu alebo podobné dohovory.

Konštatovanie zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania

Ak spoločný dohliadací tím dospeje k záveru, že inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, spolu s odborom pre krízové riadenie pre ňu navrhne zriadenie tímu pre krízové riadenie, ktorý bude slúžiť ako koordinačné fórum. Tento tím zvoláva predseda a podpredseda Rady pre dohľad ECB.

Ak je podľa ECB potrebné konštatovať zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie inštitúcie, vopred o tom konzultuje aj so SRB.

Zriadi sa monitorovacia skupina na vysokej úrovni na monitorovanie a identifikovanie možných ťažkostí v oblasti likvidity a solventnosti, ktoré by v kontexte systémovej krízy mohli naraz vzniknúť vo viacerých významných a menej významných inštitúciách.

Prostredníctvom interakcie s kolégiom orgánov dohľadu alebo podobných dohovorov sa zabezpečuje koordinácia s hostiteľskými orgánmi. Konštatovanie zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania sa oznamuje SRB a bez zbytočného odkladu a v súlade s právnym rámcom aj relevantným hostiteľským príslušným orgánom a orgánom pre riešenie krízových situácií, príslušným ministerstvám, centrálnym bankám a systémom ochrany vkladov.

Riešenie krízových situácií

Hlavnými rozhodovacími subjektmi počas riešenia krízovej situácie sú orgány pre riešenie krízových situácií, t. j. SRB a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií. ECB (t. j. spoločné dohliadacie tímy a odbor pre krízové riadenie) v tejto súvislosti plní prevažne poradnú funkciu. V nadväznosti na konštatovanie, že inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, tím pre krízové riadenie v rámci SSM koordinuje poskytovanie poradenstva SRB/vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií vo fáze riešenia krízovej situácie a prijímania potrebných následných opatrení, napr. v prípade potreby schválenia preklenovacej inštitúcie a odňatia licencie zvyškovej inštitúcie. Spoločný dohliadací tím môže poskytovať ďalšie poradenstvo týkajúce sa možných vplyvov jednotlivých možností riešenia krízovej situácie na obchodný model. Odbor pre krízové riadenie koordinuje interakciu so SRB a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií.

4.11

Dohliadacie právomoci, donucovacie opatrenia a sankcie

Nariadenie o rámci SSM,
článok 124

Na účely výkonu úloh, ktorými je ECB poverená podľa nariadenia o SSM, sa ECB môže rozhodnúť uplatniť pri riešení problémov jedno alebo viacero z týchto opatrení:

1. využiť dohliadacie právomoci;
2. priamo uložiť dohliadaným subjektom donucovacie opatrenia alebo požiadať príslušné vnútroštátne orgány, aby uplatnili ich vnútroštátne donucovacie právomoci;

3. uložiť administratívne sankcie alebo požiadať príslušné vnútroštátne orgány o začatie sankčných konaní.

4.11.1 Dohliadacie právomoci

Nariadenie o SSM, článok 9
ods. 1 a článok 16

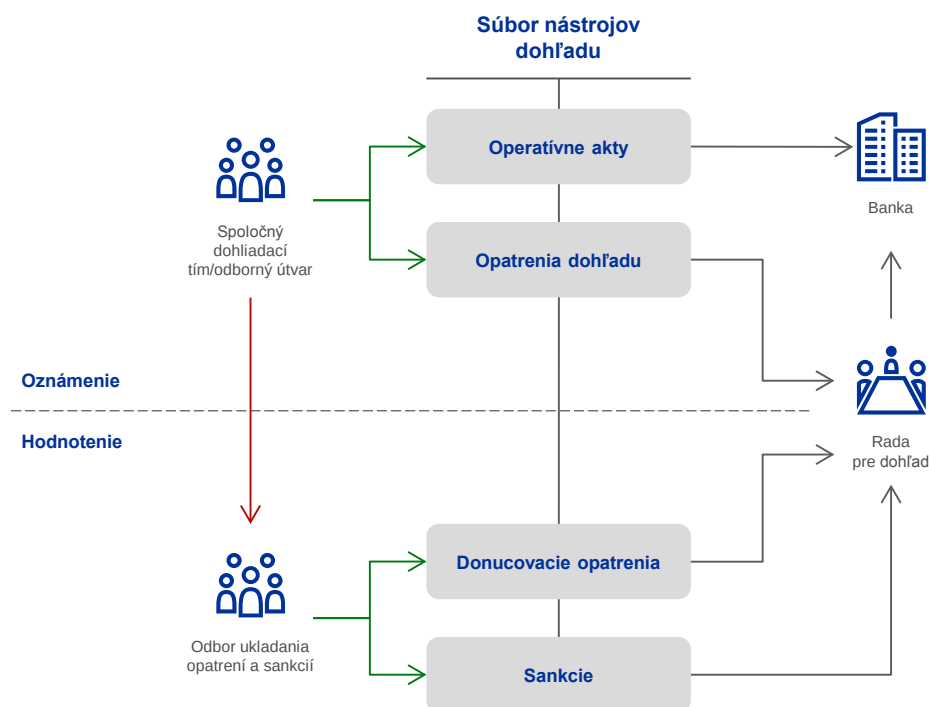
Smernica CRD, článok 64

Bez toho, aby boli dotknuté iné právomoci, ktorými bola ECB poverená, má ECB právomoc vyžadovať od významných inštitúcií, finančných holdingových spoločností alebo zmiešaných finančných holdingových spoločností v zúčastnených členských štátoch a významných pobočiek inštitúcií z nezúčastnených členských štátov, aby už v skorom štádiu prijali potrebné opatrenia, ak: i) došlo k porušeniu ustanovení dohľadu, ii) ECB má dôkazy o tom, že k takémuto porušeniu dôjde v priebehu najbližších 12 mesiacov, alebo iii) systémy, stratégie, správa a riadenie, kultúra, postupy a mechanizmy inštitúcie, ako aj jej vlastné zdroje a likvidita nezabezpečujú náležité riadenie a krytie jej rizík.

Cieľom opatrení dohľadu je odstrániť prípadné relevantné problémy vznikajúce v súvislosti s dohliadaným subjektom. Spoločné dohliadacie tímy určujú a navrhujú vhodné opatrenia dohľadu, ktoré sa prijímajú v rámci rozhodovacieho procesu. Posúdia možné opatrenia z hľadiska ich účinnosti (so zreteľom na stupeň povedomia, schopnosti a spoľahlivosti orgánov inštitúcie a iných relevantných zúčastnených pracovníkov), intruzívnosti a úmernosti a zvolia opatrenie, ktoré je najvhodnejšie na zaistenie bezpečnosti a stability dohliadaného subjektu v primeranom časovom horizonte.

Diagram 20

Rozdelenie úloh medzi odborom ESA a spoločnými dohliadacími tímami/odbornými útvarmi

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Nariadenie o SSM uvádza ilustračný zoznam opatrení, ktoré spoločné dohliadacie tímy môžu prijať. ECB môže prijať aj iné opatrenia využitím právomocí vyplývajúcich z vnútroštátnych právnych predpisov a iných priamo uplatniteľných právnych predpisov EÚ, najmä z nariadení EÚ.

V prípadoch, keď skutkový stav odôvodňuje uplatnenie donucovacích a/alebo sankčných právomocí, môžu príslušné procesy prebiehať paralelne. Vo výnimočných situáciách, napr. v prípade novej krízovej situácie, sa bezodkladne informuje a do procesu zapojí aj odbor pre krízové riadenie.

Monitorovanie opatrení dohľadu

Nariadenie o SSM, článok 9
ods. 1 a článok 16

Spoločné dohliadacie tímy sú povinné včas posudzovať, či dohliadaný subjekt dodržiava opatrenia, odporúčania, požiadavky, rozhodnutia alebo iné opatrenia dohľadu (napr. operatívne akty), ktoré mu uložila ECB, a v prípade nesúladu musia včas reagovať.

Monitorovanie sa vykonáva napríklad v nadväznosti na uskutočnenie kontroly na mieste, vydanie listu s nadväznými opatreniami alebo prijatie rozhodnutí alebo odporúčaní ECB, a zahŕňa tak formálne opatrenia i bežné opatrenia dohľadu, ktorými sa uplatňujú očakávania spoločných dohliadacích tímov v oblasti dohľadu. Monitorovaním takýchto opatrení dohľadu sa zabezpečuje dosahovanie súladu

dohliadaného subjektu s regulačným rámcom a prijatými opatreniami dohľadu, čím sa zmierňuje riziko zlyhania inštitúcie.

Ak dohliadaný subjekt stanovené opatrenia nedodržiava, zvažia sa dodatočné kroky. Okruh možných opatrení je široký, pričom môže ísť od neformálnej komunikácie s dohliadaným subjektom alebo využitia dodatočných dohliadacích právomocí až po donucovacie opatrenia alebo sankcie.

4.11.2 Donucovacie opatrenia

Nariadenie o SSM, článok 9

Nariadenie o rámci SSM,
články 25 až 35 a 129

Nariadenie Rady týkajúce sa
právomocí Európskej
centrálnej banky ukladať
sankcie (EC/2532/98)

Donucovacie opatrenia sú opatrenia, ktoré príslušný orgán prijme s cieľom prinútiť dohliadaný subjekt/dotknutú osobu dodržiavať nariadenie, vnútroštátny právny predpis, ktorým sa vykonáva príslušná smernica, alebo rozhodnutie, a zabezpečiť tak dodržiavanie požiadaviek v oblasti regulácie alebo dohľadu. Donucovacie opatrenia sa líšia od tých dohliadacích právomocí, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby inštitúcie už v počiatočnej fáze prijali potrebné opatrenia na odstránenie nedostatkov v plnení prudenciálnych požiadaviek stanovených v príslušných právnych predpisoch EÚ.

ECB môže donucovacie opatrenia prijať voči významným inštitúciám v prípade neplnenia povinností vyplývajúcich z príslušného práva EÚ vrátane dohľadových rozhodnutí a nariadení ECB, resp. voči menej významným inštitúciám, ktorým vyplývajú povinnosti voči ECB na základe príslušných nariadení alebo rozhodnutí ECB. Zodpovednosť za donucovacie opatrenia nesie odbor pre ukladanie opatrení a sankcií, ktorý vypracúva zodpovedajúce kompletne návrhy rozhodnutí (časť 1.3).

Donucovacie opatrenia, ktorá má ECB priamo k dispozícii

Periodické sankčné platby

V rámci právomocí ECB vyplývajúcich z nariadenia o SSM možno uloženie periodických sankčných platieb považovať za donucovacie opatrenie. Cieľom periodických sankčných platieb nie je trestať alebo odrádzať dotknutý subjekt/osobu. Uplatňujú sa vtedy, ak k porušovaniu stále dochádza, s cieľom prinútiť dotknutý subjekt/osobu porušovanú povinnosť splniť.

V prípade porušovania nariadenia alebo rozhodnutia ECB môžu byť periodické sankčné platby uložené významným inštitúciám i menej významným inštitúciám, ktoré majú voči ECB povinnosti na základe príslušných nariadení alebo rozhodnutí ECB. Takéto periodické sankčné platby musia byť účinné a primerané. Horný limit periodických sankčných platieb je 5 % priemerného denného obratu za každý deň porušovania po dobu maximálne šiestich mesiacov.

Keďže ECB rozhodnutia, ktorými ukladá periodické sankčné platby, a rozhodnutia, v ktorých spája žiadosti orgánu dohľadu s uložením periodických sankčných platieb,

prijíma štandardným postupom na prijatie opatrení dohľadu ECB, dohliadaný subjekt má právo na vypočutie.

Iné nástroje, ktoré má ECB priamo k dispozícii

Na základe platného právneho rámca má ECB – výlučne na účely plnenia svojich úloh – všetky právomoci a povinnosti, ktoré majú príslušné vnútroštátne orgány podľa príslušného práva EÚ. Najmä v prípade pokračujúceho porušovania príslušných právnych predpisov EÚ môže ECB priamo prijímať opatrenia, ktoré sú k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom na základe príslušného práva EÚ a ktoré sa v rámci vnútroštátnej legislatívy, ktorou sa vykonávajú príslušné smernice, považujú za donucovacie opatrenia. Jedným z hlavných zdrojov donucovacích opatrení v príslušnom práve EÚ je smernica CRD. V závislosti od transpozície smernice CRD je do tejto kategórie možné zaradiť napríklad príkazy na zastavenie činnosti.

Donucovacie opatrenia, ktoré má ECB k dispozícii nepriamo

V rozsahu nevyhnutnom na plnenie jej úloh môže ECB takisto príslušným vnútroštátnym orgánom nariadiť, aby využili svoje donucovacie právomoci na základe vnútroštátnych právnych predpisov iných ako sú právne predpisy, ktorými sa vykonávajú príslušné nariadenia EÚ, a to v súlade s podmienkami stanovenými vo vnútroštátnom práve, ak ECB takýmito právomocami na základe nariadenia o SSM sama nedisponuje.

4.11.3

Sankcie

Nariadenie o SSM, článok 9 a 18

Nariadenie o rámci SSM, články 120 až 137

Nariadenie Rady týkajúce sa právomocí Európskej centrálnej banky ukladať sankcie (EC/2532/98)

Sankcia je opatrenie, ktorého účelom je potrestať dohliadaný subjekt za nedodržiavanie prudenciálnych požiadaviek. Je to zároveň aj preventívne opatrenie, keďže hrozba (peňažného) trestu a skutočné použitie tohto nástroja môžu dohliadané subjekty a ich riadiacich pracovníkov motivovať, aby prudenciálne požiadavky v budúcnosti neporušovali. ECB má právomoc ukladať administratívne sankcie na základe článku 18 nariadenia o SSM.

Rozdelenie sankčných právomocí medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi

ECB môže ukladať peňažné sankcie významným inštitúciám, ktoré porušujú priamo uplatniteľné právo EÚ vrátane rozhodnutí alebo nariadení ECB. ECB takisto môže ukladať sankcie menej významným inštitúciám za porušovanie nariadení alebo rozhodnutí ECB, z ktorých týmto subjektom vyplývajú povinnosti voči ECB.

Pokiaľ ide o významné inštitúcie, v prípade porušenia vnútroštátneho práva, ktorým sa vykonávajú smernice EÚ, porušenia zo strany fyzických osôb alebo v prípade

potreby nepeňažnej sankcie môže ECB príslušné vnútroštátne orgány požiadať, aby začali príslušné konanie. Príslušné vnútroštátne orgány tieto konania vedú a rozhodujú o výsledných sankciách v súlade s platným vnútroštátnym právom.

Nezávislý vyšetrovací útvar

S cieľom zabezpečiť dodržiavanie prudenciálnych pravidiel a súvisiacich rozhodnutí ECB v rámci odboru ukladania opatrení a sankcií zriadila nezávislý vyšetrovací útvar.

Vyšetrovací útvar je zodpovedný za vyšetrovanie údajných porušení priamo uplatniteľných právnych predpisov EÚ vrátane rozhodnutí alebo nariadení ECB týkajúcich sa dohľadu zo strany významných inštitúcií.

Vyšetrovací útvar je zodpovedný za vedenie formálnych vyšetrovaní, za udeľovanie práva na vypočutie významným inštitúciám a v prípadoch, keď považuje za potrebné uložiť administratívnu sankciu, za vypracovanie kompletného návrhu rozhodnutia pre Radu pre dohľad.

V prípade potreby sankčných opatrení na národnej úrovni (t. j. v prípade porušení vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonávajú smernice EÚ, porušení zo strany fyzických osôb alebo v prípade potreby nepeňažnej sankcie) vyšetrovací útvar vypracuje návrh na kompletný návrh rozhodnutia ECB, ktorým príslušný vnútroštátny orgán vyzýva na začatie konania.

Vyšetrovanie

Keď sa vyšetrovací útvar dozvie o podozrení z porušenia predpisov, je oprávnený iniciovať vyšetrovanie. Na tento účel môže vykonávať právomoci ECB stanovené v nariadení o SSM, napr. požadovať dokumenty, preverovať účtovné knihy a záznamy, požadovať vysvetlenia a uskutočňovať pohovory a kontroly na mieste. Vyšetrovací útvar môže takisto požadovať informácie od dohliadaného subjektu a od príslušných vnútroštátnych orgánov, ktorým môže zároveň vydať pokyn, aby uplatnili svoje vyšetrovacie právomoci na základe vnútroštátneho práva.

Na základe dostupných dôkazov vyšetrovací útvar posúdi opodstatnenosť dôvodného podozrenia z porušovania predpisov. Ak dospeje k záveru, že k porušeniu nedošlo, alebo ak dôkazy nie sú presvedčivé, prípad uzavrie.

Vypočutia

Po skončení vyšetrovania môže vyšetrovací útvar začať sankčné konanie podaním oznámenia o námietkach dotknutej významnej inštitúcii. Významná inštitúcia má príležitosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, námietkam vyšetrovacieho útvaru a výške navrhovanej pokuty. Vyšetrovací útvar môže významnú inštitúciu vyzvať na ústne vypočutie.

Sankcie ECB

ECB môže ukladať peňažné sankcie do výšky dvojnásobku ziskov/strát, ktoré bolo vďaka porušeniu možné dosiahnuť/odvrátiť, alebo do výšky 10 % celkového ročného obratu významnej inštitúcie v predchádzajúcom hospodárskom roku.

Pri určovaní primeranej výšky sankcií sa ECB riadi zásadou proporcionality. ECB posudzuje závažnosť porušenia predpisov ako aj všetky príťažujúce a poľahčujúce okolnosti (napr. trvanie porušenia, mieru zodpovednosti, mieru spolupráce, vlastné nápravné opatrenia významnej inštitúcie, predchádzajúce porušenia). Uložené sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

Zverejňovanie

Administratívne sankcie ECB sa zverejňujú na internetovej stránke bankového dohľadu ECB. Zverejnenie môže byť anonymizované alebo s časovým odstupom: i) ak by zverejnenie osobných údajov bolo považované za neprimerané, ii) ak by zverejnenie mohlo ohroziť stabilitu finančných trhov alebo prebiehajúce trestné vyšetrovanie a iii) ak by zverejnenie mohlo dotknutým inštitúciám a/alebo jednotlivcom spôsobiť neprimeranú škodu.

4.11.4

Mechanizmus oznamovania porušení predpisov

Nariadenie o SSM, článok 23
Nariadenie o rámci SSM,
články 36 až 38

ECB zaviedla mechanizmus na oznamovanie porušovania predpisov (tzv. „whistle-blowing“), ktorý umožňuje každému, kto má v dobre viere dôvodné podozrenie, že dohliadaný subjekt alebo príslušný orgán porušil príslušné právne predpisy EÚ, aby ho oznámil ECB. Všetky oznámenia sú dôverné. To znamená, že všetky osobné údaje oznamujúcej osoby i osoby údajne zodpovednej za porušenie predpisov sú chránené v súlade s platnými štandardmi dôvernosti a ochrany osobných údajov stanovenými v nariadení (ES) č. 45/2001. Totožnosť osoby, ktorá podala dôverné oznámenie, sa neodhaľuje bez jej predchádzajúceho výslovného súhlasu, pokiaľ sa jej odhalenie nevyžaduje súdnym príkazom v rámci ďalšieho vyšetrovania alebo následných súdnych konaní.

Podanie oznámenia o porušení predpisov

V rámci SSM je oznámenie možné podať rôznymi spôsobmi.

1. Na internetovej stránke bankového dohľadu ECB je oznámenie možné podať prostredníctvom online formulára, ktorý sa postupuje priamo odboru pre ukladanie opatrení a sankcií.
Okrem tohto vyhradeného spôsobu sa údajné porušenia dajú ECB oznámiť aj inými prostriedkami (napr. písomne).
2. Mechanizmy na oznamovanie údajných porušení majú zavedené i príslušné vnútroštátne orgány.

ECB je zodpovedná za oznámenia týkajúce sa významných inštitúcií, pokiaľ ide o údajné porušenia relevantných právnych predpisov EÚ alebo vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonávajú smernice EÚ týkajúce úloh ECB v oblasti dohľadu. ECB je takisto zodpovedná za oznámenia týkajúce sa menej významných inštitúcií, pokiaľ ide o údajné porušenia nariadení alebo rozhodnutí ECB, z ktorých týmto inštitúciám vyplývajú povinnosti voči ECB.

Za oznámenia týkajúce sa údajných porušení predpisov zo strany menej významných inštitúcií, s výnimkou porušení nariadení alebo rozhodnutí ECB, z ktorých týmto inštitúciám vyplývajú povinnosti voči ECB, nesú zodpovednosť príslušné vnútroštátne orgány.

ECB a príslušné vnútroštátne orgány si prijaté oznámenia navzájom postupujú podľa príslušných kompetencií. Pri takomto postúpení sa totožnosť osoby, ktorá oznámenie podala, neuvádza bez jej výslovného súhlasu. ECB a príslušné vnútroštátne orgány si okrem toho vymieňajú informácie o výsledkoch spracovania oznámení, ktoré boli postúpené príslušným vnútroštátnym orgánom alebo od týchto orgánov prijaté.

Preverenie oznámení o porušení predpisov a následné opatrenia

Ďalšie preverovanie oznámení o porušení predpisov si vyžaduje, aby sa oznámenie i) týkalo príslušného vnútroštátneho orgánu, ECB alebo dohliadaného subjektu a ii) uvádzalo údajné porušenie relevantných právnych predpisov EÚ alebo vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonávajú smernice EÚ.

Odbor pre ukladanie opatrení a sankcií preveruje oznámenia, ktoré patria do kompetencie ECB, a v relevantných prípadoch informácie uvedené v oznámeniach postupuje príslušným spoločným dohliadacím tímom alebo iným príslušným odborným útvarom ECB na ďalšie spracovanie.

4.11.5

Trestné činy

Nariadenie o rámci SSM,
článok 136

Rozhodnutie ECB
o sprístupňovaní dôverných
informácií v súvislosti
s vyšetrovaním trestných činov
(ECB/2016/19)

Ak má ECB pri vykonávaní svojich úloh na základe nariadenia o SSM dôvodné podozrenie, že mohol byť spáchaný trestný čin, je povinná požiadať príslušný vnútroštátny orgán, aby záležitosť postúpil príslušným orgánom na vyšetrovanie a prípadné trestné stíhanie.

4.12

Hodnotenie akceptovateľnosti a monitorovanie systémov inštitucionálneho zabezpečenia

Nariadenie o SSM, článok 6 ods. 1 a článok 6 ods. 5 písm. c)

Nariadenie CRR, článok 113 ods. 7

Usmernenie ECB, ktorým sa ustanovujú zásady pre koordináciu hodnotenia a monitorovanie schém inštitucionálneho zabezpečenia zahŕňajúcich významné a menej významné inštitúcie (ECB/2016/37)

Všeobecné zásady ECB týkajúce sa postupu akceptácie systémov inštitucionálneho zabezpečenia (IPS) na prudenciálne účely

Systém inštitucionálneho zabezpečenia (institutional protection scheme – IPS) je v nariadení CRR vymedzený ako zmluvný alebo zákonný systém ručenia, ktorý chráni zúčastnené inštitúcie a predovšetkým im v prípade potreby zabezpečuje likviditu a platobnú schopnosť potrebnú na odvrátenie úpadku. Príslušné orgány môžu v súlade s podmienkami stanovenými v nariadení CRR členským inštitúciám IPS udeliť výnimku z dodržiavania niektorých prudenciálnych požiadaviek alebo im umožniť určité odchýlky, a to v súlade s ustanoveniami [všeobecných zásad ECB týkajúcich sa postupu akceptácie systémov inštitucionálneho zabezpečenia na prudenciálne účely](#). Podľa nariadenia CRR môže príslušný orgán úverovým inštitúciám povoliť uplatňovanie nulovej rizikovej váhy na expozície voči iným zmluvným stranám, ktoré sú členmi toho istého systému IPS, s výnimkou expozícií vedúcich k vzniku položiek CET1, AT1 a T2. Ide o zásadné ustanovenie týkajúce sa akceptovateľnosti systému IPS na prudenciálne účely. Spoločné kritériá posudzovania akceptovateľnosti systémov IPS sú bližšie opísané v uvedených všeobecných zásadách ECB.

V niektorých prípadoch sú významné aj menej významné inštitúcie pod bankovým dohľadom ECB, resp. príslušných vnútroštátnych orgánov členmi toho istého systému inštitucionálneho zabezpečenia. V prípade žiadosti nového systému IPS pozostávajúceho z významných i menej významných inštitúcií musia ECB a príslušný vnútroštátny orgán spoločne posúdiť jeho nárok na preferenčné zaobchádzanie v zmysle nariadenia CRR, ako aj to, či príslušný orgán môže udeliť súvisiace povolenia a výnimky jednotlivým členom systému. ECB a príslušný vnútroštátny orgán zodpovedný za priamy dohľad nad členskými inštitúciami systému IPS by mali svoje monitorovacie činnosti koordinovať, aby v rámci celého SSM zabezpečili jednotné uplatňovanie kritérií posudzovania akceptovateľnosti a s tým súvisiaceho udeľovania výnimiek. Tento postup je podrobnejšie špecifikovaný v uvedených všeobecných zásadách ECB.

5 Dohľad nad menej významnými inštitúciami

Politika Európskej únie týkajúca sa prudenciálneho dohľadu nad inštitúciami by sa mala implementovať jednotným a účinným spôsobom, aby jednotný súbor pravidiel pre finančné služby platil primerane pre všetky inštitúcie vo všetkých dotknutých členských štátoch a aby inštitúcie podliehali dohľadu najvyššej kvality, nenarušenému neprudenciálnymi faktormi. V tejto súvislosti je ECB zodpovedná za účinné a konzistentné fungovanie SSM a dozor nad fungovaním systému na základe povinností a postupov, ktoré nariadenie o SSM stanovuje ECB a príslušným vnútroštátnym orgánom vo vzťahu k významným a menej významným inštitúciám.

Zatiaľ čo príslušné vnútroštátne orgány sú zodpovedné za priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami, pre vykonávanie monitorovacej funkcie ECB v oblasti dohľadu je mimoriadne dôležitá úzka spolupráca s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ktorá vychádza z rozdelenia úloh určeného v nariadení o SSM.

ECB je poverená monitorovaním dohľadu, pričom zabezpečuje, aby činnosti dohľadu, ktoré vykonávajú príslušné vnútroštátne orgány, zodpovedali vysokým štandardom dohľadu, okrem iného v záujme konzistentnosti výsledkov činností dohľadu v rámci SSM. Všeobecná zodpovednosť za monitorovanie systému preto zahŕňa monitorovanie postupov a štandardov dohľadu, ktoré uplatňujú príslušné vnútroštátne orgány (časť 5.1), ako aj monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami (časť 5.2).

V rámci monitorovania postupov a štandardov dohľadu ECB od príslušných vnútroštátnych orgánov získava a spracúva informácie o ich postupoch a rozhodnutiach, ako aj informácie o finančnej situácii inštitúcií, na ktoré dohliadajú, v súlade s postupmi stanovenými v nariadení o SSM a nariadení o rámci SSM.

Pokiaľ ide o monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami, ECB náležite zohľadňuje zásadu proporcionality. Pri monitorovaní dohľadu sa preto náležite zohľadňuje rizikový profil menej významných inštitúcií a možnosť nepriaznivého vplyvu nedostatkov zistených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi na celkovú stabilitu systému (časť 5.3). Pre malé, riadne vedené a/alebo málo vplyvné menej významné inštitúcie to znamená minimálnu angažovanosť. S rastúcou rizikovosťou a/alebo možným systémovým vplyvom menej významných inštitúcií miera angažovanosti ECB zodpovedajúcim spôsobom stúpa.

Interakcia medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi sa môže zintenzívniť, najmä ak i) sú menej významné inštitúcie rizikové a/alebo majú vysoký potenciálny vplyv na finančnú stabilitu, ii) ak sa menej významné inštitúcie blížia ku kritériám významnosti, na základe ktorých by patrili pod priamy dohľad ECB, a iii) ak sa menej významné inštitúcie nachádzajú v krízovej situácii, a to i vzhľadom na právomoc ECB prijímať rozhodnutia v kontexte spoločných postupov.

Monitorovanie fungovania systému dohľadu vykonáva generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III (DG MS III).

5.1 Monitorovanie postupov dohľadu príslušných vnútroštátnych orgánov

Nariadenie o SSM, článok 6

Nariadenie o rámci SSM, časť VII

Nariadenie o rámci SSM, články 19 až 21, 31 ods. 1, 43 ods. 4, 52, 99 až 100, 103 a 135

Nariadenie o SSM, článok 30 ods. 2 a 7, článok 34 ods. 1

Generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III (DG MS III) v záujme konzistentného fungovania SSM v rámci neho presadzuje jednotnú kultúru dohľadu. Spolupráca medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi pritom zohráva ústrednú úlohu. DG MS III preto s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi udržiava medziinštitucionálne vzťahy a podporuje výmenu zamestnancov medzi týmito orgánmi a ECB, ako aj medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi navzájom. Výsledkom sú multilaterálne fóra za účasti všetkých príslušných vnútroštátnych orgánov, bilaterálne návštevy a kontakty na radiacích i technických úrovniach.

Pri multilaterálnych fórach sa kontakty na úrovni vrcholového manažmentu podporujú organizovaním siete a konferencií na vysokej úrovni, ktoré majú Rade pre dohľad pomáhať pri plnení jej úloh v rámci dohľadu nad menej významnými inštitúciami. Odborné vzťahy zasa umožňujú diskusiu o konkrétnych technických témach v rámci seminárov a pracovných skupín.

V prípade bilaterálnych vzťahov ECB podporuje kontakty tak na úrovni vrcholového manažmentu, ako aj na odbornej úrovni, s cieľom riešiť problémy týkajúce sa jednotlivých krajín, napríklad prostredníctvom zahraničných návštev, stretnutí v ECB a telekonferencií.

Medzi ďalšie formy bilaterálnych kontaktov patria spoločné dohľadové aktivity a výmeny zamestnancov. V záujme ďalšej podpory konzistentného uplatňovania vysokých štandardov dohľadu i účinnejšieho monitorovania systému DG MS III koordinuje výmenu zamestnancov medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, resp. medzi vnútroštátnymi orgánmi navzájom, a s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi môže tiež spolupracovať v rámci kontrol na mieste (časť 5.2 a 5.4), v súlade s nariadením o SSM. DG MS III určuje oblasti záujmu na základe žiadostí príslušných vnútroštátnych orgánov i z vlastnej iniciatívy. Príslušné vnútroštátne orgány takisto iniciujú a predkladajú návrhy na spoluprácu v rámci SSM v súvislosti s dohľadom nad menej významnými inštitúciami.

Tieto nástroje prispievajú k budovaniu spoločnej kultúry dohľadu. ECB navyše vďaka nim získava poznatky o postupoch dohľadu v praxi a o jednotlivých menej významných inštitúciách (alebo ich skupinách), resp. o sektoroch menej významných inštitúcií, o ktoré sa opiera pri presadzovaní konzistentne vysokých štandardov dohľadu. Tieto nástroje zároveň umožňujú koordináciu a podporu činností príslušných vnútroštátnych orgánov v prípadoch, keď niektorá krajina čelí problémom vo svojom bankovom sektore menej významných inštitúcií a/alebo pri dohľade nad týmto sektorom, v rámci cielených iniciatív v oblasti spolupráce.

5.2

Vývoj štandardov dohľadu nad menej významnými inštitúciami

Nariadenie o SSM, článok 3
ods. 4, článok 4 ods. 3 a
článok 6

DG MS III v rámci hľadania optimálnych postupov v úzkej spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi analyzuje ich postupy dohľadu prostredníctvom tzv. „inventúr“ alebo tematických hodnotení. V tejto súvislosti je potrebné zohľadňovať špecifiká bankového sektora, a v príslušných prípadoch i právny rámec v rôznych krajinách. DG MS III a príslušné vnútroštátne orgány môžu na základe zistených optimálnych postupov dohľadu vypracovať jednotné štandardy dohľadu nad menej významnými inštitúciami. V niektorých prípadoch sa jednotné štandardy dohľadu vzťahujú na významné i menej významné inštitúcie, a vyžadujú si tak spoluprácu s ďalšími odbornými útvarmi v rámci bankového dohľadu ECB.

Pri príprave jednotných štandardov dohľadu nad menej významnými inštitúciami DG MS III zohľadňuje jednotný súbor pravidiel EÚ, ktorý okrem iného pozostáva z nariadenia CRR, smernice CRD a technických štandardov a usmernení EBA, pričom zvažuje, či je v prípade menej významných inštitúcií potrebné vypracovať jednotný výklad a prístup. Pri vývoji jednotných štandardov dohľadu sa na jednej strane berie do úvahy záujem o jednotný prístup k dohľadu nad významnými a menej významnými inštitúciami a na druhej strane potreba zohľadniť špecifiká menej významných inštitúcií. Pri vývoji jednotných štandardov dohľadu je potrebné brať do úvahy, že by sa mali uplatňovať v súlade s vnútroštátnym právom. Používaním týchto štandardov nie je dotknuté uplatňovanie relevantných vnútroštátnych právnych predpisov a práva EÚ.

V príslušných prípadoch, so zreteľom na zásadu proporcionality, môžu byť jednotné štandardy dohľadu podkladom pri prijímaní právnych aktov ECB v zmysle nariadenia o SSM oprávňujúceho ECB prijímať právne akty určené príslušným vnútroštátnym orgánom, na základe ktorých tieto orgány vykonávajú úlohy v oblasti dohľadu a prijímajú rozhodnutia dohľadu vo vzťahu k menej významným inštitúciám.

DG MS III následne monitoruje zavádzanie jednotných štandardov dohľadu zo strany príslušných vnútroštátnych orgánov, spolu s ich spätnou väzbou. Na základe toho DG MS III podáva správy príslušným vnútroštátnym orgánom a Rade pre dohľad. DG MS III môže okrem toho navrhovať následné opatrenia, ako napríklad revíziu jednotných štandardov dohľadu alebo prijatie (záväzného) právneho aktu ECB, ak ešte nebol vydaný.

Migrácia a prevzatie priameho dohľadu

Nariadenie o SSM, článok 6
ods. 4 a 7, článok 6 ods. 5
písm. b)

Nariadenie o rámci SSM,
články 67 až 69

Nariadenie o rámci SSM,
časť IV

K zmene statusu inštitúcie z menej významnej na významnú môže dôjsť v dvoch prípadoch: i) na základe hodnotenia významnosti, alebo ii) v prípade prevzatia priameho dohľadu zo strany ECB (časť 3.2). V prvom prípade, keď ECB na základe pravidelného alebo mimoriadneho hodnotenia významnosti inštitúcií zistí, že menej významná inštitúcia spĺňa niektoré z kvantitatívnych alebo kvalitatívnych kritérií stanovených v nariadení o SSM a nariadení o rámci SSM, ECB rozhodne o tom, že inštitúcia sa bude považovať za významnú.

Nariadenie o rámci SSM, časti IV a VII

Nariadenie o rámci SSM, článok 96

Nariadenie o SSM, článok 6

Nariadenie ECB o vykazovaní finančných informácií na účely dohľadu (ECB/2015/13)

V druhom prípade môže byť rozhodnutie o prevzatí priameho dohľadu potrebné v záujme konzistentného uplatňovania vysokých štandardov dohľadu. ECB sa preto v záujme konzistentného uplatňovania vysokých štandardov dohľadu, v súlade s nariadením o SSM, môže kedykoľvek z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť príslušného vnútroštátneho orgánu rozhodnúť prevziať priamy dohľad nad jednou alebo viacerými menej významnými inštitúciami. Nariadenie o rámci SSM obsahuje neúplný zoznam faktorov, ktoré ECB pred prijatím rozhodnutia o prevzatí priameho dohľadu musí zohľadniť.

Všeobecne platí, že ak je menej významná inštitúcia klasifikovaná ako významný dohliadaný subjekt a ECB nad ňou prevezme priamy dohľad v súlade s nariadením o SSM, pre danú inštitúciu sa zriadi nový spoločný dohliadací tím. ECB určí dátum, od ktorého bude inštitúcia pod priamym dohľadom ECB, pričom koná v súlade s postupom stanoveným v nariadení o rámci SSM.

5.3

Poskytovanie analytickej a metodologickej podpory

DG MS III v spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi vyvíja metodiky na prispôsobenie postupu hodnotenia SREP pre významné inštitúcie potrebám a špecifikám menej významných inštitúcií. Zároveň vykonáva analýzu zameranú na menej významné inštitúcie, ktorá slúži ako podklad pri monitorovaní sektora a identifikovaní rizík.

Vedenie zoznamu menej významných inštitúcií

Za vedenie a aktualizáciu zoznamu menej významných inštitúcií zverejneného na [internetovej stránke bankového dohľadu ECB](#) je zodpovedné DG MS III, ktoré každoročne vyzýva príslušné vnútroštátne orgány, aby koordinovaným, zdokumentovaným a systematickým spôsobom vykonávali pravidelné hodnotenie významnosti subjektov pod ich dohľadom. Výsledkom tohto hodnotenia môže byť zaradenie inštitúcií medzi menej významné, potvrdenie tohto statusu alebo jeho zmena. DG MS III okrem toho koordinuje mimoriadne revízie na účely aktualizácie zoznamu menej významných inštitúcií na základe zmien ich situácie alebo s cieľom preradiť inštitúciu na základe osobitných, špecifických a mimoriadnych okolností, napr. fúzie úverových inštitúcií, ktorú oznámia príslušné vnútroštátne orgány.

Určovanie priority menej významných inštitúcií

V záujme účinného monitorovania a plnenia súvisiacich úloh ECB sa menej významné inštitúcie triedia do kategórií na základe ich prirodzenej rizikovosti a vplyvu, t. j. hrozby, ktorú predstavujú pre finančnú stabilitu. Cieľom je určiť prioritné poradie jednotlivých menej významných inštitúcií, ktoré sa použije pri rozdeľovaní zdrojov dohľadu v rámci SSM, a to tak v príslušných vnútroštátnych orgánoch, ako aj v ECB. Priorita každej menej významnej inštitúcie sa určuje minimálne raz ročne v rámci spoločného postupu DG MS III a príslušných vnútroštátnych orgánov.

Príslušné vnútroštátne orgány sa v plnej miere zúčastňujú na procese klasifikácie a na dialógu s DG MS III a pomáhajú pri tvorbe jednotnej metodiky klasifikácie menej významných inštitúcií. Od prioritnej klasifikácie menej významných inštitúcií závisí intenzita nepriameho dohľadu DG MS III.

Hodnotenie SSM SREP v prípade menej významných inštitúcií

Za hodnotenie SREP v menej významných inštitúciách vrátane udeľovania skóre, hodnotenia ich procesov ICAAP a ILAAP a prijatia konečného rozhodnutia SREP sú zodpovedné príslušné vnútroštátne orgány. V záujme jednotného postoja a koordinovaného postupu v rámci SSM na základe najvyšších štandardov je však dôležité, aby príslušné vnútroštátne orgány uplatňovali jednotnú metodiku SREP. Ako východisko sa pritom používa metodika SREP pre významné inštitúcie, adaptovaná na potreby menej významných inštitúcií, so zreteľom na zásadu proporcionality a ich špecifiká. Táto metodika sa vyznačuje najmä rôznymi stupňami zjednodušenia, v závislosti od priority jednotlivých menej významných inštitúcií určenej na základe prioritnej klasifikácie, ktorá náležite zohľadňuje zásadu proporcionality a špecifiká týchto inštitúcií.

Identifikácia rizík a zraniteľných miest na systémovej úrovni

DG MS III na základe dohľadového vykazovania a ďalších zdrojov údajov a štatistických databáz, ktoré má bankový dohľad ECB k dispozícii, vykonáva analýzy a vyvíja systém na identifikáciu rizík a zraniteľných miest menej významných inštitúcií. DG MS III na základe dohľadových údajov selektuje jednotlivé menej významné inštitúcie a skupiny takýchto inštitúcií so zvýšenou mierou rizika. Pravidelne kontroluje aktuálny stav rizika na základe kvantitatívnych hodnotení, ktoré vychádzajú z rôznych súborov ukazovateľov, správ a štatistických modelov.

Tieto údaje slúžia na rôzne účely, pričom pri analýzach sa takisto berú do úvahy informácie získané v rámci iných činností DG MS III, napr. sektorového monitorovania. Analýzy DG MS III sú tiež podkladom diskusií o relevantných témach politiky dohľadu, ako aj makroprudenciálnej činnosti DG MS IV a generálneho riaditeľstva pre makroprudenciálnu politiku a finančnú stabilitu.

5.4

Monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami a sektormi menej významných inštitúcií

Nariadenie o SSM, článok 6, 12 ods. 1 a 31 ods. 2

Nariadenie o rámci SSM, články 96 až 98

Usmernenie ECB, ktorým sa ustanovujú zásady pre koordináciu hodnotenia a monitorovanie schém inštitucionálneho zabezpečenia zahŕňajúcich významné a menej významné inštitúcie (ECB/2016/37)

Usmernenie ECB o postupe akceptácie schém inštitucionálneho zabezpečenia (ECB/2016/38)

Bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť príslušných vnútroštátnych orgánov za priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami, DG MS III na základe rizikových faktorov monitoruje dohľad týchto orgánov nad menej významnými inštitúciami a sektormi menej významných inštitúcií, s cieľom získať spoľahlivý aktuálny prehľad o fungovaní systému dohľadu SSM. Zároveň včasným a efektívnym spôsobom vyjadruje svoj postoj k jednotlivým prípadom dohľadu prostredníctvom oznámení o zhoršení finančnej situácie, ako aj spoločných postupov. V tomto smere DG MS III úzko spolupracuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a pri monitorovaní dohľadu vychádza z nimi poskytovaných informácií. Týmto spôsobom prispieva k plneniu spoločného cieľa, ktorým je dosahovanie konzistentných výsledkov dohľadu a zabezpečovanie stability bankového sektora v zúčastnených členských štátoch. DG MS III vykonáva aj tematické hodnotenia zamerané na určovanie a presadzovanie vysokých štandardov dohľadu. Tieto činnosti sa vykonávajú prevažne na diaľku, ECB sa však v osobitných prípadoch môže zapojiť i do kontrol na mieste.

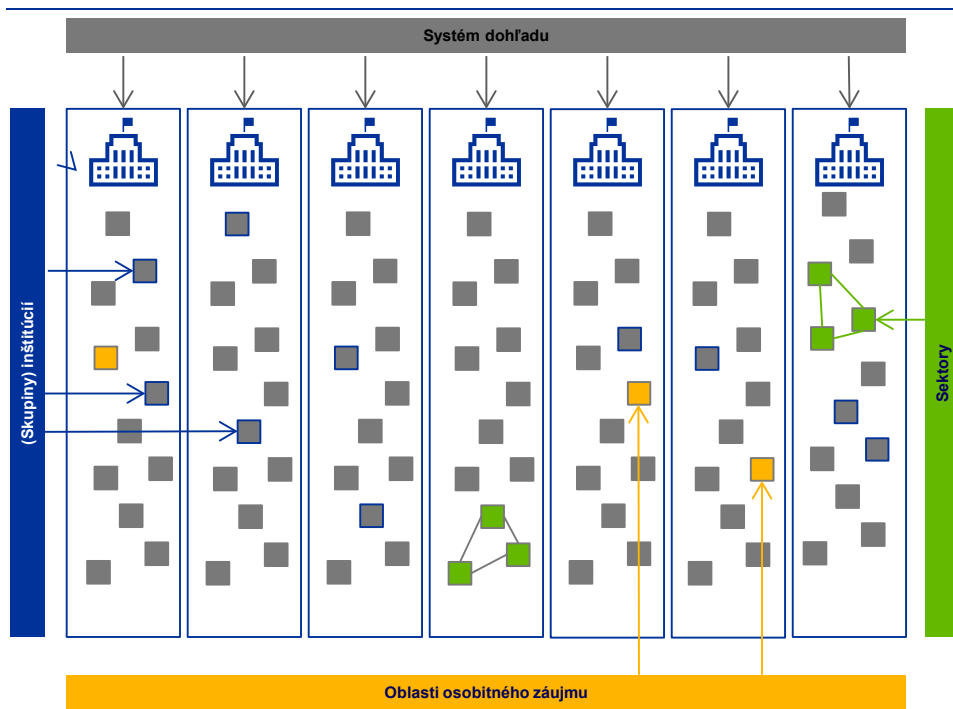
Intenzita monitorovania jednotlivých inštitúcií a sektorov sa odvíja od rizikových faktorov, v súlade so zásadou proporcionality. Tento prístup vychádza z metodiky prioritizácie, v rámci ktorej sa menej významné inštitúcie a sektory menej významných inštitúcií triedia podľa ich rizikovosti a systémového vplyvu. Prioritizácia je základom alokácie zdrojov dohľadu. Monitorovacie činnosti prebiehajú formou pravidelných hodnotení, ktoré sa vykonávajú v úzkej spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v záujme plného využitia synergických efektov. V prípade menej významných inštitúcií s vysokou prioritou ECB navyše hodnotí zásadné dohľadové postupy príslušných vnútroštátnych orgánov, ako aj návrhy zásadných rozhodnutí.

DG MS III dohľad nad menej významnými inštitúciami monitoruje v úzkej spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi na troch úrovniach: monitorovanie dohľadu nad konkrétnymi inštitúciami, monitorovanie sektorov a tematické hodnotenia ([diagram 21](#)).

V prípade menej významných inštitúcií v krízovej situácii môže medzi DG MS III a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi prebiehať užšia spolupráca, bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť týchto orgánov za krízové riadenie. Tento postup nadväzuje na konkrétne rozhodnutie zabezpečiť, aby príslušné vnútroštátne orgány včas prijali potrebné opatrenia, a získať prehľad o možných následkoch pre iné inštitúcie v rámci celého SSM.

Diagram 21

Tri úrovne monitorovania dohľadu nad menej významnými inštitúciami

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami

V záujme účinného monitorovania dohľadu nad menej významnými inštitúciami ECB vyhodnocuje informácie o jednotlivých menej významných inštitúciách získané od príslušných vnútroštátnych orgánov a z iných zdrojov, pričom sa sústreďuje na inštitúcie s vysokou prioritou a inštitúcie so zhoršujúcou sa finančnou situáciou. ECB pri monitorovaní dohľadu nad menej významnými inštitúciami úzko spolupracuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť, aby všetky významné riziká v rámci týchto inštitúcií riešili obozretným spôsobom. Monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami pre DG MS III zároveň predstavuje možnosť vyjadrovať sa k účinnosti prudenciálneho dohľadu a jeho výsledkom v rámci SSM, a podieľať sa tak na vývoji jednotných, resp. spoločných štandardov dohľadu. DG MS III hodnotenia vnútroštátnych orgánov dohľadu obohacuje o systémový pohľad na celý SSM.

Úzkou spolupracou s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ktoré napriek monitorovacej činnosti ECB naďalej zostávajú zodpovedné za priamy dohľad nad menej významnými inštitúciami, sa zabezpečuje plné využitie synergií.

Monitorovanie dohľadu nad sektormi menej významných inštitúcií

Mnohé menej významné inštitúcie nie sú zaradené medzi vysoko prioritné. Hoci z tejto skutočnosti pre domáci finančný systém vyplýva nižšie riziko a/alebo menší vplyv, mnoho menej významných inštitúcií sa združuje v sektoroch. Spolu tak môžu pre domáci finančný systém predstavovať určité riziko a vplyv. Cieľom sektorového monitorovania je sledovať účinky kontaminácie a posúdiť, či sa pocit podpory alebo záťaže, ktorý vzniká pri sektorovom usporiadaní, ako aj akékoľvek systémy dohľadu považované za prospešné, prejavujú i v praxi. Sektorové monitorovanie sa vykonáva priebežne.

Pri sektorovom monitorovaní sa sledujú banky, ktoré sú úzko prepojené bez toho, aby boli skupinou, a ako také si od orgánu dohľadu môžu vyžadovať systémový pohľad na súvisiace riziká. Úzke prepojenie môže vznikať vďaka spoločnému využívaniu centrálnych služieb, vzájomným dohodám o podpore a iným formám spolupráce. Po identifikácii relevantných sektorov je dôležité stanoviť rozsah informácií potrebných na dostatočné pochopenie situácie v týchto sektoroch, najmä pokiaľ ide o ich rizikovosť. Takéto informácie môžu zahŕňať medziinštitucionálne dohody, na základe ktorých sa vytvárajú zoskupenia bánk so štruktúrami vzájomnej podpory alebo rozloženia záťaže.

DG MS III k vnútroštátnym dohľadovým analýzám prispieva celosystémovým pohľadom na SSM, možnosťou medzinárodného porovnávania a identifikáciou sektorových a systémových rizík.

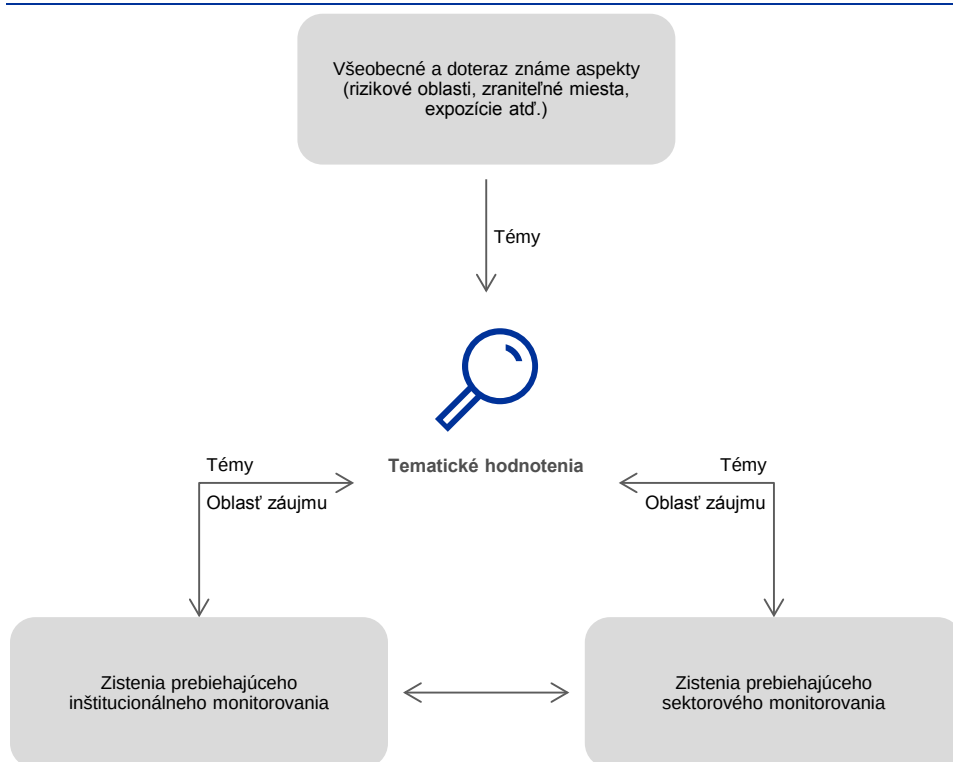
V prípade dohliadaných subjektov so silnými vzájomnými väzbami, ktoré však netvoria skupinu (napr. prostredníctvom systému inštitucionálneho zabezpečenia, časť 4.11), monitorovanie dohľadu nad sektormi menej významných inštitúcií predstavuje významný prvok, ktorého cieľom je zabezpečiť účinné a konzistentné fungovanie systému dohľadu.

Vykonávanie tematických hodnotení menej významných inštitúcií

Tematické hodnotenia dopĺňajú pravidelnú činnosť v oblasti inštitúcií a sektorov a vykonávajú sa ako ciele projekty zamerané na určité riziká alebo témy osobitného záujmu, s vplyvom na všetky banky alebo vzorku bánk, potenciálne vo viacerých jurisdikciách. Vďaka tomuto medzinárodnému rozmeru umožňujú účinnejšie porovnávanie v rámci celého mechanizmu SSM. Tematické hodnotenia tohto druhu sa označujú aj ako hĺbkové previerky. Môžu sa vykonávať na diaľku alebo za určitých okolností aj na mieste. Tematické hodnotenia sa plánujú a realizujú v úzkej spolupráci s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Počas ich realizácie sa využívajú synergie so sektorovým monitorovaním.

Diagram 22

Tematické hodnotenia menej významných inštitúcií

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Posudzovanie oznámení príslušných vnútroštátnych orgánov

Cieľom oznamovania zásadných dohľadových postupov a rozhodnutí príslušných vnútroštátnych orgánov je umožniť ECB monitorovanie fungovania systému dohľadu, zabezpečiť konzistentné uplatňovanie rámca dohľadu a presadzovať vysoké štandardy dohľadu v počiatočnej fáze zásadných postupov dohľadu a návrhov významných rozhodnutí. Zároveň slúži ako zdroj informácií na monitorovanie dohľadu nad menej významnými inštitúciami a ich sektormi (vyššie).

Monitorovacia činnosť ECB sa riadi prístupom založeným na rizikách v súlade so zásadou proporcionality a preto sa opiera o metodiku prioritizácie, v rámci ktorej sa menej významné inštitúcie triedia podľa ich rizikovosti a systémového vplyvu na inštitúcie s vysokou prioritou a inštitúcie bez vysokej priority.

V záujme konzistentného a kvalitného dohľadu ECB plní poradenskú úlohu pri navrhovaní významných rozhodnutí, pričom môže príslušnému vnútroštátnemu orgánu odporučiť vykonať podrobnejšiu analýzu vybraných aspektov jeho zásadných postupov. DG MS III preto od príslušných vnútroštátnych orgánov prijíma ex ante oznámenia o zásadných postupoch a návrhoch zásadných rozhodnutí týkajúcich sa všetkých menej významných inštitúcií s vysokou prioritou. Pokiaľ ide o ostatné menej významné inštitúcie, príslušné vnútroštátne orgány môžu ECB informovať z vlastnej iniciatívy. ECB môže príslušný vnútroštátny orgán požiadať o podrobnejšie

posúdenie konkrétnych aspektov nahlásených zásadných postupov dohľadu a zároveň sa môže vyjadrovať k oznámeným návrhom zásadných rozhodnutí.

Príslušné vnútroštátne orgány podávajú DG MS III správy o plánovaní dohľadu, ich dohľadových prioritách a prijatých opatreniach, ako aj o spôsobe plnenia ich dohľadových úloh vo vzťahu ku všetkým menej významným inštitúciám, bez ohľadu na ich prioritu. Prioritizácia sa však i napriek tomu zohľadňuje pri určovaní rozsahu požadovaných informácií. Tieto správy spolu s osobitnými žiadosťami o informácie zasielanými príslušným vnútroštátnym orgánom a návštevami krajín umožňujú ECB sledovať konzistentné uplatňovanie vysokých štandardov dohľadu a kontrolovať, či v rámci SSM porovnateľné situácie vedú k porovnateľným výsledkom. Na základe získaných informácií DG MS III príslušné vnútroštátne orgány a Radu pre dohľad informuje o činnostiach týchto orgánov v rámci dohľadu nad menej významnými inštitúciami, pričom kladie dôraz na pokrok dosiahnutý pri jednotnom uplatňovaní vysokých štandardov dohľadu.

Príslušné vnútroštátne orgány okrem toho podliehajú ďalším konkrétnym oznamovacím povinnostiam, napr. v prípade prudkého a výrazného zhoršenia finančnej situácie menej významnej inštitúcie, v prípade uloženia administratívnych sankcií menej významnej inštitúcii, v prípade uskutočnenia mimoriadneho hodnotenia možnej významnosti menej významnej inštitúcie alebo v prípade mimoriadnych zmien zoznamu menej významných inštitúcií.

Tieto oznamovacie povinnosti sa týkajú všetkých menej významných inštitúcií bez ohľadu na ich prioritné zaradenie. Zatiaľ čo oznámenia týkajúce sa prudkého a výrazného zhoršenia stavu menej významnej inštitúcie a hodnotení možnej významnosti menej významnej inštitúcie sa predkladajú ad hoc, oznámenia o administratívnych sankciách uložených menej významným inštitúciám sa predkladajú ročne. ECB takéto informácie pomáhajú pri výkone jej monitorovacích úloh.

Úloha ECB v krízovom riadení menej významných inštitúcií

Zodpovednosť za organizáciu a výkon činností krízového riadenia menej významných inštitúcií nesú príslušné vnútroštátne orgány a iné relevantné orgány na vnútroštátnej úrovni.

Vzhľadom na rozdelenie úloh v rámci SSM si riadenie krízových situácií menej významných inštitúcií vyžaduje intenzívnejšiu výmenu informácií a koordináciu medzi dotknutými príslušnými vnútroštátnymi orgánmi ako priamymi orgánmi dohľadu nad menej významnými inštitúciami a ECB ako príslušným orgánom rozhodujúcim o spoločných postupoch, s prihliadnutím na jej monitorovaciu funkciu. To znamená, že hoci je za prijímanie dohľadových rozhodnutí a opatrení týkajúcich sa menej významnej inštitúcie v krízovej situácii zodpovedný príslušný vnútroštátny orgán, v blízkosti bodu straty životaschopnosti tejto inštitúcie vzniká potreba intenzívnejšej spolupráce. Kritická situácia inštitúcie si v takom prípade vyžaduje úzku koordináciu medzi ECB a príslušným vnútroštátnym orgánom, pokiaľ ide o posúdenie možnosti likvidácie či riešenia krízovej situácie banky, zodpovednosť za odobratie povolenia,

posúdenie akvizície a zvýšenia kvalifikovaných účastí a udelenie nových povolení (napr. pre preklenováciu inštitúciu).

Cieľom spolupráce príslušných vnútroštátnych orgánov a ECB v oblasti krízového riadenia je vzájomná asistencia pri plnení úloh týchto orgánov a ECB, ako aj zabezpečenie dostupnosti požadovaných informácií v prípade potreby prijatia naliehavých rozhodnutí.

Výmena informácií a spolupráca medzi ECB a príslušným vnútroštátnym orgánom sú úmerné rizikám, ktoré menej významná inštitúcia predstavuje, pričom sa zohľadňujú súkromné riešenia, s ktorými sa príslušný vnútroštátny orgán už oboznámil a ktoré môžu zahŕňať aj riešenia určené v rámci systému inštitucionálneho zabezpečenia, systému vzájomnej solidarity alebo iného dobrovoľného fondu.

Orgány SSM (t. j. ECB a príslušné vnútroštátne orgány) a orgány SRM (t. j. SRB a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií) navzájom spolupracujú a vymieňajú si informácie potrebné na výkon svojich príslušných úloh (napr. ako orgány zodpovedné za dohľad nad menej významnými inštitúciami a ECB ako príslušný orgán v prípade spoločných postupov) v súlade s nariadením o SSM a nariadením o SRM. Pokiaľ ide o spoločné postupy uplatňované pri krízovom riadení menej významných inštitúcií, ECB spolupracuje aj s príslušnými orgánmi pre riešenie krízových situácií (časť 1.4.5 a časť 3).

Diagram 23

Rámec ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov pre spoluprácu v prípade krízového riadenia menej významných inštitúcií

Zdroj: bankový dohľad ECB.

Účasť na kontrolách na mieste

Za uskutočňovanie kontrol na mieste v menej významných inštitúciách v súlade s právom EÚ (resp. s príslušnými vykonávajúcimi vnútroštátnymi právnymi predpismi) a platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi, predpismi a metodikou EBA, ako aj predpismi a postupmi uplatňovanými v rámci SSM, sú zodpovedné príslušné vnútroštátne orgány.

V záujme ďalšej podpory konzistentného uplatňovania vysokých štandardov dohľadu a zintenzívnenia monitorovania dohľadu nad menej významnými inštitúciami DG MS III pri kontrolách na mieste spolupracuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v súlade s nariadením o SSM. ECB sa môže v jednotlivých prípadoch podieľať na kontrolách na mieste v menej významných inštitúciách, a to tak, že sa do kontroly na mieste priamo zapojí, navrhne účasť členov viacerých príslušných vnútroštátnych orgánov v dohliadacom tíme, alebo za určitých výnimočných okolností vykoná vlastné previerky.

Na základe účasti na kontrole na mieste ECB získava úplnejší obraz o danej inštitúcii, resp. o téme alebo rizikách súvisiacich s menej významnými inštitúciami, a takýmto spôsobom obohacuje svoje komparatívne hodnotenie. ECB tak získava lepší prehľad o realizácii dohľadu príslušných vnútroštátnych orgánov, podporuje výmenu zamestnancov medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a vytvára sieť orgánov dohľadu nad menej významnými inštitúciami. Prostredníctvom účasti na kontrolách na mieste v menej významných inštitúciách ECB prehĺbuje spoluprácu s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a zabezpečuje, aby sa kontroly na mieste vykonávali v súlade s najvyššími štandardmi a s pomocou najvhodnejších zdrojov.

Slovník pojmov

Banková únia [Banking union]

Jeden z kľúčových prvkov potrebných na dokončenie hospodárskej a menovej únie, ktorý pozostáva z integrovaného finančného rámca s jednotným mechanizmom dohľadu, jednotným mechanizmom riešenia krízových situácií bánk a jednotným súborom pravidiel vrátane harmonizovaných systémov ochrany vkladov, na základe ktorých môže vzniknúť spoločný európsky systém ochrany vkladov.

CRR/CRD

Nariadenie a smernica o kapitálových požiadavkách: [nariadenie \(EÚ\) č. 575/2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti](#) (CRR) a [smernica 2013/36/EÚ o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami](#) (CRD). Často sa spoločne označujú ako CRD.

Európsky orgán pre bankovníctvo [European Banking Authority (EBA)]

EBA je nezávislý orgán EÚ, ktorý bol zriadený 1. januára 2011 s cieľom zabezpečovať účinnú a konzistentnú prudenciálnu reguláciu a dohľad v rámci bankového sektora EÚ. Jeho hlavnou úlohou je prispievať k tvorbe jednotného európskeho súboru pravidiel v oblasti bankovníctva, ktorý má predstavovať jednotný súbor harmonizovaných prudenciálnych pravidiel pre celú EÚ. EBA zohráva významnú úlohu aj v rámci podpory zblížovania postupov dohľadu v rámci EÚ a je poverený analýzou rizík a zraniteľných miest bankového sektora EÚ.

Interný model [Internal model]

Akýkoľvek postup merania a riadenia rizík použitý pri výpočte požiadaviek na vlastné zdroje, ktorý používa úverová inštitúcia a ktorý si vyžaduje predchádzajúci súhlas príslušného orgánu v súlade s treťou časťou nariadenia CRR.

Interný proces hodnotenia kapitálovej primeranosti [Internal Capital Adequacy Assessment Process (ICAAP)]

Stratégia a postupy, ktoré musia banky zaviesť na priebežné hodnotenie a udržiavanie objemu, druhu a zloženia interného kapitálu, ktorý považujú za primeraný vzhľadom na povahu a úroveň rizík, ktorým sú alebo by mohli byť vystavené. Príslušné orgány hodnotia ICAAP v rámci procesu SREP.

Interný proces hodnotenia likviditnej primeranosti [Internal Liquidity Adequacy Assessment Process (ILAAP)]

Stratégie, politiky, postupy a systémy, ktoré sú banky povinné zaviesť na účely riadenia a monitorovania likviditného rizika a finančných pozícií. Príslušné orgány hodnotia ILAAP v rámci procesu SREP.

Jednotný mechanizmus dohľadu [Single Supervisory Mechanism (SSM)]

Mechanizmus zložený z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov zúčastnených členských štátov, ktorý bol zriadený na účely výkonu úloh dohľadu zverených ECB.

Za účinné a konzistentné fungovanie tohto mechanizmu, ktorý je súčasťou bankovej únie, zodpovedá ECB.

Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií [Single Resolution Mechanism (SRM)]

Mechanizmus, ktorý sa stal plne funkčným 1. januára 2016 a ktorý stanovuje jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií zriadených v bankovej únii. Opiera sa o Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií, ktorá je európskym orgánom povereným riešením krízových situácií v bankovej únii. Rada úzko spolupracuje s vnútroštátnymi orgánmi zúčastnených členských štátov pre riešenie krízových situácií. Na účely riešenia krízových situácií má tento mechanizmus k dispozícii jednotný fond.

Jednotný súbor pravidiel [Single rulebook]

Jednotný súbor harmonizovaných prudenciálnych pravidiel v oblasti bankovníctva, ktoré sú povinné dodržiavať úverové inštitúcie v rámci celej EÚ. Nad rámec právnych predpisov vypracovaných Európskym parlamentom a Radou EÚ v spolupráci s Európskou komisiou je ďalší vývoj tohto jednotného súboru pravidiel a monitorovanie jeho uplatňovania v kompetencii EBA.

Kvalifikovaná účasť [Qualifying holding]

Podiel v úverovej inštitúcii, ktorý predstavuje aspoň 10 % základného imania alebo hlasovacích práv, alebo ktorý umožňuje vyvíjať významný vplyv na riadenie úverovej inštitúcie.

Nariadenie o rámci SSM [SSM Framework Regulation]

Regulačný rámec, ktorý stanovuje najmä praktické aspekty spolupráce medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci jednotného mechanizmu dohľadu v zmysle článku 6 nariadenia o SSM.

Nariadenie o SSM [SSM Regulation]

Právny akt, ktorý zriaďuje jednotný mechanizmus dohľadu nad úverovými inštitúciami v eurozóne, prípadne v ďalších členských štátoch EÚ, ako jeden zo základných prvkov bankovej únie v Európe. Nariadenie poveruje ECB osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami.

Passporting

Postupy týkajúce sa slobody zriadenia a slobody poskytovania služieb v iných členských štátoch ktoroukoľvek úverovou inštitúciou, ktorá má povolenie a ktorá je pod dohľadom príslušných orgánov iného členského štátu, za predpokladu, že na takúto činnosť má povolenie (v zmysle článkov 33 až 46 smernice CRD).

Postup vychádzajúci z implicitného súhlasu [Non-objection procedure]

Štandardný rozhodovací proces stanovený v nariadení o SSM pre činnosť dohľadu ECB. Rada pre dohľad prijíma návrhy rozhodnutí, ktoré sú predkladané na schválenie Rade guvernérov. Rozhodnutia sa považujú za prijaté, pokiaľ voči nim Rada guvernérov v rámci stanovenej časovej lehoty (maximálne desať pracovných dní) nevznesie námietky.

Právomoci v oblasti ukladania opatrení a sankcií [Enforcement and sanctioning powers]

Právomoci, ktoré má ECB k dispozícii na: i) prinútenie dohliadaného subjektu alebo osoby dodržiavať prudenciálne požiadavky (donucovanie) a ii) potrestanie dohliadaného subjektu za neplnenie prudenciálnych požiadaviek uložením peňažnej sankcie.

Príručka dohľadu [Supervisory Manual]

Príručka, ktorá obsahuje podrobné informácie o všeobecných zásadách, procesoch a postupoch ako aj metodike dohľadu nad významnými a menej významnými inštitúciami, s prihliadnutím na zásady fungovania SSM. Opisuje postup spolupráce v rámci SSM a s orgánmi mimo SSM.

Príslušný vnútroštátny orgán [National competent authority (NCA)]

Verejný orgán alebo subjekt oficiálne uznaný podľa vnútroštátneho práva, ktorý je na základe vnútroštátneho práva oprávnený vykonávať dohľad nad inštitúciami ako súčasť systému dohľadu v príslušnom členskom štáte.

Proces preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu [Supervisory Review and Evaluation Process (SREP)]

Proces, ktorý usmerňuje dohľadové hodnotenie významných a menej významných úverových inštitúcií. Na základe výsledkov SREP sa určuje, či je (popri minimálnych požiadavkách) potrebné stanoviť dodatočné požiadavky, pokiaľ ide o vlastné zdroje, vykazovanie alebo likviditu, alebo či sú potrebné ďalšie opatrenia dohľadu.

Program previerok v oblasti dohľadu [Supervisory Examination Programme (SEP)]

V súlade s článkom 99 smernice CRD bankový dohľad ECB raz ročne prijíma program SEP pre inštitúcie, nad ktorými vykonáva dohľad. Program pre každú významnú inštitúciu stanovuje hlavné činnosti dohľadu, ktoré sa budú vykonávať v rámci monitorovania rizík a odstraňovania nedostatkov. Určuje tiež inštitúcie, ktoré budú podliehať intenzívnejšiemu dohľadu. Program SEP v prípade každej významnej inštitúcie zahŕňa priebežné činnosti dohľadu, kontroly na mieste a hodnotenia interných modelov.

Rozhodnutie dohľadu ECB [ECB supervisory decision]

Právny akt prijatý ECB v rámci výkonu úloh a právomocí, ktoré jej boli zverené nariadením o jednotnom mechanizme dohľadu. Rozhodnutie je určené jednému alebo viacerým dohliadaným subjektom alebo dohliadaným skupinám alebo jednej či viacerým iným osobám a nie je všeobecne platným právnym aktom.

Spoločný dohliadací tím [Joint Supervisory Team (JST)]

Tím zložený zo zamestnancov ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov, ktorý zodpovedá za dohľad nad významným dohliadaným subjektom alebo významnou dohliadanou skupinou.

Významnosť [Significance]

Kritérium, ktoré určuje rozdelenie dohľadových povinností medzi ECB a príslušné vnútroštátne orgány v rámci jednotného mechanizmu dohľadu. Úroveň významnosti

úverových inštitúcií vychádza z kritérií stanovených v nariadení o SSM a podrobnejšie rozvedených v nariadení o rámci SSM.

(Stav) zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania [Failing or likely to fail]

Jedna z troch kumulatívnych podmienok určujúcich, či majú orgány na riešenie krízových situácií prijať opatrenia nevyhnutné na riešenie krízovej situácie v určitej úverovej inštitúcii. Článok 32 ods. 4 smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (Banking Recovery and Resolution Directive – BRRD) stanovuje, kedy má byť úverová inštitúcia označená za inštitúciu, ktorá zlyháva, alebo pravdepodobne zlyhá (rozhodnutie prijíma orgán dohľadu alebo orgán pre riešenie krízových situácií).

Skratky

ABoR	(Administrative Board of Review) administratívny revízny výbor
AT1	(Additional Tier 1) dodatočný kapitál Tier 1
BCBS	(Basel Committee on Banking Supervision) Bazilejský výbor pre bankový dohľad
BRRD	(Bank Recovery and Resolution Directive) smernica o ozdravení a riešení krízových situácií bánk
CEO	(Chief Executive Officer) výkonný riaditeľ
COREP	(common reporting on capital adequacy) jednotné vykazovanie kapitálovej primeranosti
CRD	(Capital Requirements Directive) smernica o kapitálových požiadavkách
CRR	(Capital Requirements Regulation) nariadenie o kapitálových požiadavkách
DG FISMA	(Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union) generálne riaditeľstvo pre finančnú stabilitu, finančné služby a úniu kapitálových trhov
DG MS I	(Directorate General Microprudential Supervision I) generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad I
DG MS II	(Directorate General Microprudential Supervision II) generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad II
DG MS III	(Directorate General Microprudential Supervision III) generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad III
DG MS IV	(Directorate General Microprudential Supervision IV) generálne riaditeľstvo pre mikroprudenciálny dohľad IV
DG/E	(Directorate General Economics) generálne riaditeľstvo pre ekonomiku
DG/L/SLA	(Directorate General Legal Services - Supervisory Law Division) generálne riaditeľstvo pre právne služby – odbor práva dohľadu
DG/S	(Directorate General Statistics) generálne riaditeľstvo pre štatistiku
DGS	(deposit guarantee scheme) systémy ochrany vkladov
DGSD	(Deposit Guarantee Scheme Directive) smernica o systémoch ochrany vkladov
DGSSB	(Directorate General Secretariat to the Supervisory Board) generálne riaditeľstvo sekretariátu Rady pre dohľad
EBA	(European Banking Authority) Európsky orgán pre bankovníctvo
ECB	Európska centrálna banka
EIOPA	(European Insurance and Occupational Pensions Authority) Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov
ESCB	Európsky systém centrálnych bánk
ESM	(European Stability Mechanism) Európsky mechanizmus pre stabilitu
ESRB	(European Systemic Risk Board) Európsky výbor pre systémové riziká
EÚ	Európska únia
FiCoD	(Financial Conglomerates Directive) smernica o finančných konglomerátoch
FINREP	(financial reporting) finančné vykazovanie

FSAP	(Financial Sector Assessment Program) program hodnotenia finančného sektora
FSB	(Financial Stability Board) Rada pre finančnú stabilitu
HoM	(Head of Mission) vedúci misie
ICAAP	(Internal Capital Adequacy Assessment Process) interný proces hodnotenia kapitálovej primeranosti
ILAAP	(Internal Liquidity Adequacy Assessment Process) interný proces hodnotenia likviditnej primeranosti
IPS	(institutional protection scheme) systém inštitucionálneho zabezpečenia
IRRBB	(interest rate risk in the banking book) úrokové riziko v bankovom portfóliu
IRT	(Internal Resolution Team) interný tím pre riešenie krízových situácií
ITS	(Implementing Technical Standards) vykonávacie technické predpisy
IU	(Investigating Unit) vyšetrovací útvar
JST	(Joint Supervisory Team) spoločný dohliadací tím
JSTC	(Joint Supervisory Team coordinator) koordinátor spoločného dohliadacieho tímu
LCR	(liquidity coverage ratio) pomer likviditného krytia
LSI	(less significant institution) menej významná inštitúcia
MEL	(minimum engagement level) minimálna miera angažovanosti
MoU	(Memorandum of Understanding) memorandum o porozumení
NCA	(national competent authority) príslušný vnútroštátny orgán
NPL	(non-performing loan) problémový úver
NRA	(national resolution authority) vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií
NSFR	(net stable funding ratio) pomer čistého stabilného financovania
OSI	(on-site inspection) kontrola na mieste
P2G	(Pillar 2 guidance) odporúčania druhého piliera
P2R	(Pillar 2 requirement) požiadavky druhého piliera
RTS	(Regulatory Technical Standards) regulačné technické predpisy
SB	(Supervisory Board) Rada pre dohľad
SEP	(Supervisory Examination Programme) program previerok v oblasti dohľadu
SI	(significant institution) významná inštitúcia
SRB	(Single Resolution Board) Jednotná rada pre riešenie krízových situácií
SREP	(Supervisory Review and Evaluation Process) proces preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu
SRF	(Single Resolution Fund) jednotný fond na riešenie krízových situácií
SRM	(Single Resolution Mechanism) jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií
SRMR	(SRM Regulation) nariadenie o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií
SRT	(significant risk transfer) presun významného rizika
SSM	(Single Supervisory Mechanism) jednotný mechanizmus dohľadu
SSMFR	(SSM Framework Regulation) nariadenie o rámci jednotného mechanizmu dohľadu

SSMR (SSM Regulation) nariadenie o jednotnom
mechanizme dohľadu
STE (Short Term Exercise) krátkodobé hodnotenie
SUBA (Supervisory Banking data system) systém
bankových údajov na účely dohľadu

T2 (Tier 2) kapitál Tier 2
ZFEÚ Zmluva o fungovaní Európskej únie
TSCR (total SREP capital requirement) celková kapitálová
požiadavka SREP

© Európska centrálna banka 2018

Poštová adresa 60640 Frankfurt am Main, Germany
Telefón +49 69 1344 0
Internet www.bankingsupervision.europa.eu

Všetky práva vyhradené. Šírenie na vzdelávacie a nekomerčné účely je povolené, ak je uvedený zdroj.

PDF ISBN 978-92-899-3725-2, doi:10.2866/241796, QB-04-19-099-SK-N